

RIBIČ

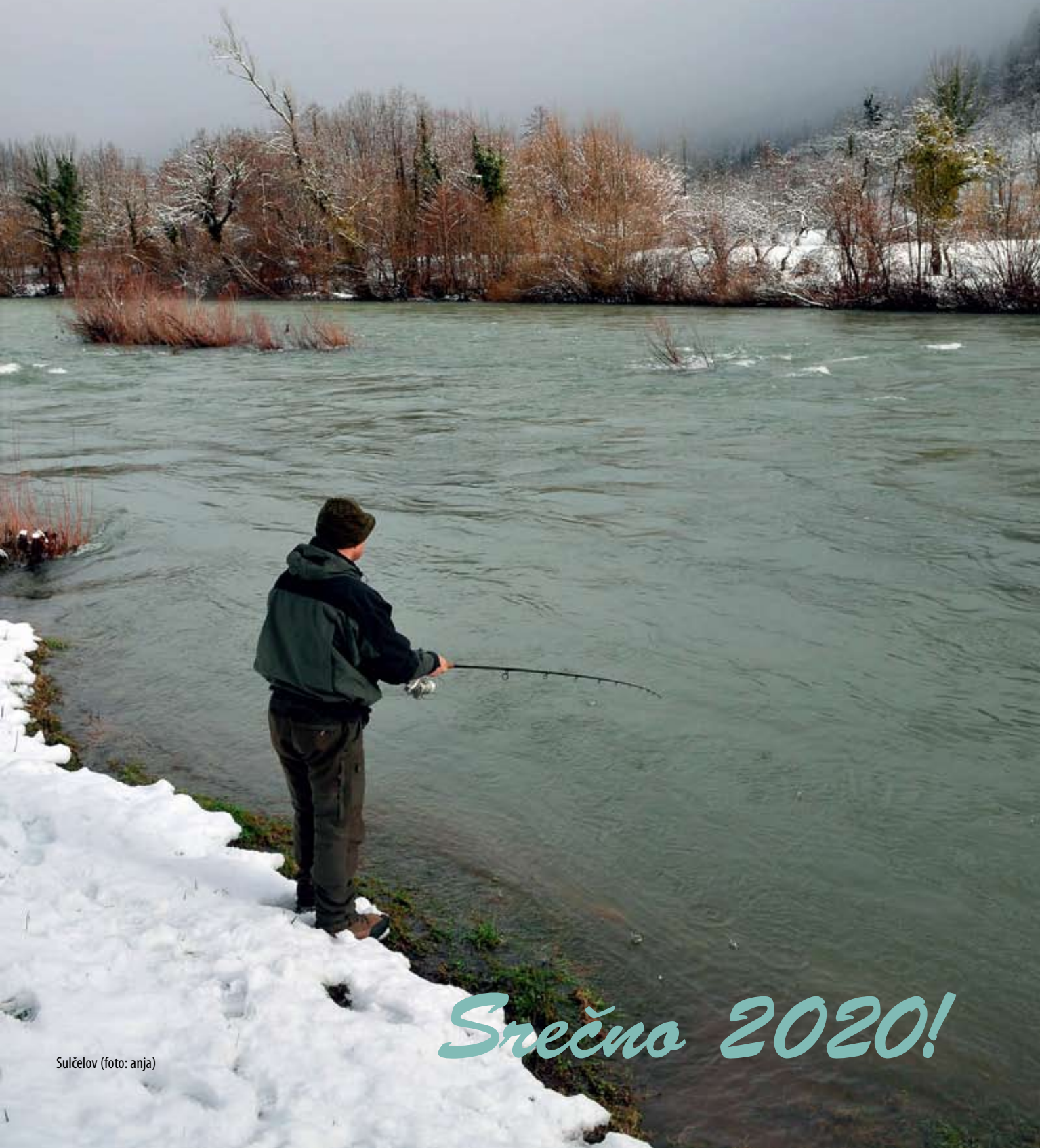
GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

12

LETO 2019

LETNIK LXXVIII

ISSN 0350-4573

Srečno 2020!

Leto 2019 se poslavlja

V letošnjem oktobru je bila šempetrska Savinja izredno nizka, tako da so bili za muharja dostopni tudi najgloblji tolmuni. V toplih oktobrskih dneh je bilo rojenja mušic obilo in ribe so pobirale v zgornjih slojih. Čeprav sem v zadnjih letih zaradi učinkovitosti češkega ličinkarjenja skorajda že pozabil na suho muho, sem jo ob pogledih na rojenje in kroge na vodi navezal. In začelo se je. Na manjši posnetek modrokrile levinke so se začeli dvigati lipani. Lipan za lipanom. Noben večji od 28 cm. Podobni kot brat bratu. Bil sem presenečen, vesel in srečen, saj je po poplavih leta 1990, po podnebno vročih poletjih, predvsem pa zaradi plenjenja kormorana lipan iz predelov Savinje skorajda izginil. In kar je razveseljivo – vedno več ga je tudi gorvodno v mozirskem in ljubenskem ribiškem okolišu.

Dejali boste: »Pa saj takšna zgodba ne sodi v uvodnik. Zakaj je ne uvrstite med potopisne ali muharske zgodbe in prigode?« Odgovorjam: »Ker ima rdečo nit in nauk.«

Nauk te lepe zgodbe je, da lahko ribiči ob dobrem gospodarjenju in urejenih podnebnih razmerah pomagamo do boljšega staleža ribi, ki je v omenjenem predelu reke doma, vendar je zaradi človeških ali drugačnih zablod skoraj izginila. Naslednji nauk je, da smo s trmastim vztrajanjem, da je treba najbolj ogrožene predele rek, ki so jih oblegali kormorani, ustrezno zaščititi, pa čeprav s končnim ukrepom – odvzemov osebkov iz narave – uspeli pridobiti petletno odločbo, kar se tudi obrestuje. In zadnji nauk ali bolje rečeno zaključek zgodbe – mar nismo ribiči (so)odgovorni, da smo glasni zato, da ohranimo ali pa vrnemo ribam njihov življenjski prostor – habitat, od koder so bile pregnane.

Seveda pa je za tak izplen potrebno dobro, vestno in trdo delo ribičev v posameznih ribiških okoljih. Namenoma sem napisal ribičev in ne posameznih ribiških vodstev, ker smo vsi soodgovorni za dobro ali slabo stanje posameznih ribolovnih voda. Vsak od nas lahko nekaj postori za skupno dobro. Nekdo bo pobral smeti za vodo, drugi bo plašil kormorane,

tretji, ki je čuvaj, bo pregal ali nadziral krivolovca. Vse šteje. Samo tisti, ki menijo, da so s plačilom članskega prispevka in z nakupom ribolovne dovolilnice zakupili pravico napolnitve dveh predalov v zamrzovalniku, naj raje pomislijo, ali so res v pravem okolju. Zato, da lahko lovimo, da nam zatrese plovček, ustavi vobler ali pobere umetno muho, so morali nekateri marsikaj postoriti.

O minulem delu bom nanizal zgolj nekaj utrinkov. Minulo leto je bilo kar pestro, predvsem smo se ukvarjali sami s seboj. O tekmovanjih ne bom razglabljal, predsednik tekmovalne komisije Bojan je bil v prejšnji številki glasila dovolj jasen. Želimo imeti urejen tekmovalni sistem, ki naj se načeloma tudi samofinancira. Urejamo tudi stanje z glasilom Ribič. Poskušali ga bomo poceniti, saj zajeda skoraj tretjino ribiškega proračuna. Na pobudo nekaterih bomo tudi bolj naravovarstveni, zato februarska številka ne bo več plastificirana, v prihodnjem letu pa načrtujemo tudi možnost odločitve vsakega člana, ali želi prejemati tiskan izvod glasila ali pa ga bo prejemal v netiskani obliki. Tudi na tak način bomo nekaj storili za naravo.

V prihodnjem obdobju nas čaka kar nekaj večjih izzivov. Razrešitev krivičnih dvojnih dajatev, grožnja z razlastitvijo že pridobljenega premoženja ... Potem pridejo še trdi orehi: novi RGN-ji, pogajanja o novih koncesijskih dajatvah, napovedana prepoved oziroma zmanjšanje vlaganja nedomorodnih ribjih vrst, prerekanje o vzdržnosti sistema ujemi in spusti, uravnavanje konflikta med plenilskimi pticami, ribojedimi zvermi in ribo ...

Za konec: ribiči se družimo zato, ker radi lovimo ribe. Če imate ob novem letu navado, da se zaobljubite, vam predlagam naslednje: »Naredil bom še več dobrega za svojo ribiško družino, vodotok ter ribe in letos bom pa res več za vodo, da bom ribolovne dni čim bolj vnovčil.«

Še to: nalepite si nalepko, da se bomo prepoznali na cesti.

Pa dober prijem.
Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja

Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
vršilka dolžnosti odgovornega urednika:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
**Egon Dolenc, Drago Ornik,
Boštjan P. Zagožen, Peter Weibl**

ČASOPISNI SVET:
Člana:
**dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč**

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Tehnično urejanje:
Jurij Koščak

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasilo je sofinancirala Fundacija
za financiranje športnih organizacij v RS

Vsebina

BESEDA PREDSEDNIKA RZS

Leto 2019 se poslavlja
Dr. Miroslav Žaberl 362

AKTUALNO

Problematika Blejskega jezera
Nuška Božičnik 364
Zavod za ribištvo Slovenije vložil primorsko podust
Nuška Božičnik 365

OHRANIMO NARAVO

Kočevsko (Rudniško) jezero
Milan Štraus 366
Kopičenje velikih količin problematičnega mulja
Marko Zupančič 368

SVETOVNA PRVENSTVA

39. Klubsko svetovno prvenstvo v LRP
Jože Šmejc 371

DRŽAVNA PRVENSTVA

Mladinsko državno prvenstvo v muharjenju 2019
Karlo Pirc 373

SEJMI

Ribiški sejmi v letu 2020
Borut Jerše 374

POGOVOR

Zlata zapuščina naših članov
Nuška Božičnik 375

REPORTAŽA

Ribolov pod ledom
Jernej Košir 376

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Nekaj dišečega
Lenart Levičar Bahtijari 378

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

Portreti prvakov
Drago Ornik 381

ZNANJE IN IZKUŠNJE

Pšenica v ribolovu
Boris Dajčman 382

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Lov na roparice 2019
Jure Gombač 383

Tradicija, ki kljubuje sodobnemu času

Marjan Toš 384

RIBIČI PIŠEJO

Kdo je pristojen, kdo odgovoren
Jožef Smolej 385

MUHARSKI KOTIČEK

Ščuke pred zimo
Tomaž Modic 386

MLADI RIBIČ

Jakčev prvi božični krapolov
Nuška Božičnik 388

Tretji otroški kraparski tabor
Denis Čolnik 390

OBVESTILA

Razpis natečaja 33. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2020 in 22. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh
Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl 391

V SPOMIN

Osman Harbaš 391
Marjan Rijavec 391

RIBIŠKA PRIPOVED

Moja prva ščuka
Vladimir Mikec 392

RIBIČI KUHAJO

Novoletni meni iz sladkovodnih rib
Borut Jerše 396

KAPITALNI ULOVI

397

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Problematika Blejskega jezera

Pred nedavnim smo v dnevnem časopisju lahko brali o onesnaževanju Blejskega jezera in iskanju morebitnih krivcev. Nepoznavalci so krivdo v veliki meri zlahka zvalili tudi na ribiče, ki v jezeru lovijo, češ da jezero onesnažujejo s hrano, s katero krmijo ribe. Vendar ribiči vemo, da temu ni tako.

Zato je Ribiška družina Bled organizirala predavanje na temo onesnaževanja Blejskega jezera, da bi javnosti predstavila svoja stališča glede onesnaževanja in krapolova.

Predsednik Ribiške družine Bled je v uvodu predstavil ribiško družino, koliko članov šteje in s katerimi revirji upravljajo (Sava Bohinjka, Blejsko jezero in bajer Ribno). Ministrstvo jim je status društva podelilo leta 2007. Področja, kjer delujejo, so: gospodarjenje z vodami, tekmovanja, delo z mladimi, ekologija, statutarno pravno področje, promocija. Večinoma se financirajo iz prodaje ribolovnih dovolilnic, oddaje čolnov in apartmajev, prodaje rib iz lastne vzreje ter donacij. V ribogojnici vzrejajo izključno domorodne vrste rib.

Predsednik Ribiške zveze dr. Miroslav Žaberl je predstavil tradicijo organiziranega ribištva pri nas, delovanje Ribiške zveze Slovenije, kaj so ribiške družine, ribolovni režim, s poudarkom na hranjenju rib in njegovimi omejitvami. Samo del ribičev je takih, ki pri ribolovu uporabljajo krmila. Žalosti ga, da se morajo ukvarjati z očitki, da

so ribiči pretežni onesnaževalci jezera. Morali bi se pogovarjati o drugih stvarih, kot so posegi v vodotoke, težave domorodnih ribjih vrst, ribojede ptice. Ribiči si prizadevajo za vzorno upravljanje z ribolovnimi vodami ter si želijo, da bi ribe imele primerno domovanje. V prihodnje bodo od države zahtevali ribiške prehode za vse ribe, primerno kakovost vode, vzpostavljanje ribjih habitatov, ne pa velja gradnji novih hidroelektrarn.

Krištof Cuderman, član Ribiške družine Bled in krapar, ki je na tekmovanjih dosegal odlične rezultate ter je izjemen poznavalec krapolova, je predstavil vpliv krmljenja na stanje Blejskega jezera. Predstavil je krapolov, kje se razvil, koliko ljudi se ukvarja s to tehniko in, najpomembnejše, kako hranjenje rib vpliva na jezero. Poudaril je, da v nobeni drugi državi ni zakonsko omejena količina hrane, s katero lahko krmijo ribe, razen v Sloveniji. Polemika glede onesnaževanja jezera z ribjo hrano sega že v leto 2009. Ves pritisk se je kazal z grožnjami ribičem, sovražnim govorom, saj javnost ni dobila pravih podatkov. To je Ribiško družino Bled in nasploh

ribištvo v Sloveniji vodilo na slab glas. Ko so se pojavile prve polemike glede onesnaževanja jezera, so začeli opravljati analize, pri čemer sta jim pomagali Veterinarska in Biotehniška fakulteta. Vse analize na evropskem nivoju, ki so bile kadarkoli opravljene, so ovrgele vse očitke glede onesnaževanja voda s hrano za krmljenje.

Količina fosforja po izračunih ni alarmantna. Po podatkih agencije RS za okolje naj bi ribiči v jezero zmetali 22,5 ton hrane, kar pomeni 1,5 odstotka fosforja na kilogram hrane. To bi jezero obremenilo s 337,5 kilograma fosforja. Glede na zelo stroge direktive (omejitve, ki sta jih poudarila že predsednik RD Bled in predsednik RZS) so jezero po izračunih leta 2009 obremenili le s 6 tonami hrane, kar pomeni 16,38 kg fosforja. K. Cuderman je še predstavil sestavine boljjev ter poudaril, da je javnosti treba predstaviti dejstva in ne predvidevanj.

Dr. Gorazd Pretnar, eden najbolj znanih mikrobiologov pri nas, je predstavil vpliv krmljenja rib na vodni ekosistem. Pripisujejo mu največ zaslug za prepoved nekaterih rakotvornih pesticidov, v

Predsednik RD Bled Samo Novak je predstavil dnevni red predavanja ter delovanje ribiške družine.

Predsednika RZS dr. Miroslava Žaberla očitki javnosti žalostijo.

zadnjem obdobju je znan po ugotovitvi oporečnosti vode v kopališču Žusterna. Proučeval je cvetenje jezera. Predstavil je alge, ki jih najdemo v Blejskem jezeru, ki imajo podobno lastnost kot fižol in druge stročnice. Poudaril je, da je pri onesnaževanju treba upoštevati vse dejavnike, ne le ribiče. Dr. Mitja Rismal je predstavil odvajanje fosforja iz Blejskega jezera s pomočjo natege.

Inženir Franc Maleiner je za konec

spregovoril o težavah z odvajanjem odpadnih in komunalnih voda. Menil je, da je blejska čistilna naprava premajhna, da bi prečistila vse odplake, zato bi jo bilo smiselno povečati.

Na predavanje se je ostro odzvala predstavnica Agencije RS za okolje Špela Remec Rekar, ki že vrsto let spremlja stanje Blejskega jezera, saj meni, da je krmljenje krapov vseeno velik onesnaževalec.

Razprava na koncu predavanj je bila precej burna. Posamezniki še vedno ostro nasprotujejo ribičem. Naše delo je, da javnost poučimo in ji predstavimo našo dejavnost ter širše razsežnosti težave onesnaževanja. Tukaj so še promet, hoteli, kopalci, kmetje, kanalizacija in še bi lahko naštevali.

*Besedilo in fotografije:
Nuška Božičnik*

Zavod za ribištvo Slovenije vložil primorsko podust

Life for Lasca je mednarodni projekt LIFE, katerega namen je primorsko podust ponovno naseliti v Vipavsko dolino. 17. oktobra je Zavod za ribištvo Slovenije vložil prve mladice v potok Jevšček.

V okviru evropskega projekta Life for Lasca Zavod za ribištvo Slovenije sodeluje s parkom Ticino z namenom, da bi v skrajni zahodni del Slovenije ponovno naselili primorsko podust, saj se je na tamkajšnjem območju njena populacija zelo zmanjšala. V Sloveniji je skorajda ni več, nahaja se samo še v potoku Kožbanjšček, pa še tam je populacija tako majhna, da se je ne upajo dotikati. Dr. Kaja Pliberšek, vodja projekta pri Zavodu za ribištvo Slovenije, je povedala, da so ravno zato iskali vir osebkov druge. Ker primorska podust še živi v Italiji, so vzpostavili stik z italijanskim parkom, kjer so potrdili, da jo vzrejajo. Že pred tem so imeli Life projekt LIFE CON.FLU.PO, v ka-

terem so zajeli okoli deset vrst, ki so redke oz. ogrožene. Vzrejali so jih v ujetništvu in nato naseljevali v svoje potoke. Vzrejno metodo primorske podusti so prenesli tudi v Slovenijo, kjer jo Zavod za ribištvo Slovenije goji v Kobaridu. Deloma lahko primorsko podust zagotovijo tudi iz narave, saj so v Italiji populacije dovolj velike, da si lahko privoščijo manjši odvzem. V Kobaridu poleg podusti vzrejajo tudi soško postrv, ki je prav tako vrsta natura (ogrožena oz. redka).

V okviru projekta LIFE for LASCA so letos v potok Jevšček vložili 46.000 osebkov. Tamkajšnja lokacija je po raziskavah habitata najboljše za vlaganje osebkov, saj je odsek najbolj podoben

tistemu iz Kožbanjščka ter tistim v Italiji. V sodelovanju z Ribiško družino Ajdovščina so potok Jevšček predhodno izlovili in večje plenilce prenesli v druge dele potoka, da so zaščitili mladice primorske podusti. Nadaljevali bodo s poribljavanjem, ves čas trajanja projekta odstranjujejo tudi grožnje: donavsko podust. Z aktivnostmi bodo nadaljevali tudi v prihodnje. Cilj projekta je vložiti 50.000 osebkov na leto. V projekt so vključene tudi lokalne ribiške družine: RD Ajdovščina, Renče in Soča - Nova Gorica. Projekt bo trajal do leta 2021.

*Nuška Božičnik,
Fotografije: Jure Ušeničnik*

Dogodka so se udeležili tudi predstavniki lokalnih ribiških družin ter drugi zaposleni pri projektu Life for Lasca iz Zavoda za ribištvo Slovenije.

Vodja projekta dr. Kaja Pliberšek med vlaganjem mladice primorske podusti

Kočevsko (Rudniško) jezero

Kočevsko jezero je nastalo kot posledica dnevnega in jamskega kopa rjavega premoga na Kočevskem.

Prvna rudarska pravica je bila podeljena 21. 9. 1803 Viljemu knezu Auerspergu, za njim pa so se zvrstili še Ivan Rothel, bratje Ranziger, Trboveljska premogovna družba, ... in nazadnje Rudnik rjavega premoga Kočevje. Ta je leta 1961 pričel s postopnim opuščanjem izkopa, rudnik pa dokončno zaprl 28. 2. 1978 z odvozom zadnjega vagona premoga. Na lokaciji dnevnega kopa je takrat izviral Rudniški potok, ki je polnil dve večji kotanji in po krajšem površinskem toku poniknil v Željnskih jamah, akumulirano vodo iz teh kotanj pa so v času rudarjenja uporabljali na rudniški separaciji za pranje premoga. Z opustitvijo premogovništva so se rovi posedali, voda je zalila rudniško jamo in skozi čas oblikovala današnje Kočevsko jezero.

Geografski in hidrološki podatki

Geografski in hidrološki podatki jezera:

- makrolokacija: Občina Kočevje;
- mikrolokacija: Trate, Rudnik, Šalka vas;
- vodotok: Rudniški potok (ponikalnica skozi Željnske jame);
- površina jezera: 390.000 m²;
- dolžina obale jezera: 2.900 m;
- dolžina jezera v sredinski osi: 810 m;
- širina jezera v sredinski osi: 420 m;
- največja globina jezera: 40 m;
- nadmorska višina: 474 m.n.m.

Namembnost in upravljanje jezera

Odlok o občinskem prostorskem načrtu Občine Kočevje (*Uradni list RS, številka 71/2016*) in druge javno dostopne listine prostor jezera namenjajo ohranjanju habitata za ptice ter drugih živali in razvoju turizma ter različnih oblik rekreacije. Ribištvu ni nikjer izrecno izpostavljen, kar se mi zdi nekoliko krivično. Ribiška družina si je namreč morala prostor na jezeru pridobiti z ribolovno pravico in zanjo državi plačevati koncesijo, vsi drugi deležniki (jadralci, veslači, suparji, potapljači, ...) pa so

Kočevsko jezero iz zraka (*Atlas okolja*).

Kočevsko jezero v prostoru Kočevskega kraškega polja (*Geopedia*).

svoj prostor ter rabo vode pridobili s spontano zasedbo vodnega telesa in si tako uveljavili neformalno vodno pravico. Če k temu še dodam, da ribiška družina prvenstveno izvaja ohranjanje in varstvo prostoživečih domorodnih vrst rib, rakov, školjk, ... ter ima zato status društva, ki deluje v javnem interesu, prisoten športni ribolov pa je nadgradnja umnega trajnostnega upravljanja z naravno dobrino, bi moralo biti njeno poslanstvo na jezeru tudi v pričujočih aktih enakovredno (ali prednostno) obravnavano. Žal tega na terenu nisem zaznal in kar lahko predstavlja oviro pri pospeševanju ribolovnega turizma. Brez tega pa bo perspektiva razvoja

turizma Kočevskega jezera nedorečena.

Kočevsko jezero ima po Pravilniku o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o določitvi naravnih vrednot (*Uradni list RS, številka 7/19*) status lokalne (hidrološke, zoološke in botanične) naravne vrednote. Popisi omenjajo prisotnost 15 vrst kačjih pastirjev in več kot 70 vrst ptic gnezdičk, močvirski travišča in jezerski trstičje pa so pomembna postaja pticam na njihovi selitveni poti.

Kočevsko jezero ima po razlagi določil Zakona o vodah (*Uradni list RS, številka 67/02*) status površinske celinske vode in predstavlja umetno vodno telo, mi pa tega ni uspelo najti v dostopnih evidencah vodnih teles ter vodne infrastrukture in pri tem ugotoviti razmejitve pristojnosti njegovega upravljanja med Občino Kočevje ter Direktoratom RS za vodo.

Kakovost vode jezera

Državni imisijski monitoring kemijskega in ekološkega stanja jezera ter zadrževalnikov v Sloveniji Kočevskega jezera ne vključuje, prav

Kočevsko jezero od blizu.

Kočevska plaža.

Pristan kočevske mornarica.

Z makrofiti bogato zaraščena severna in vzhodna brežina jezera zagotavlja odličen prostor za drst limnofilnih vrst rib ter gnezdenje vodnih ptic.

tako ga ni moč najti na seznamu naravnih kopalnih voda. Je pa vrsta javnih zapisov, ki ga uvrščajo med najčistejša jezera v Sloveniji. Pri preverjanju virov teh zapisov pa sem našel le dva, ki jim verodostojnosti ne gre oporekati in jih navajam:

- Diplomsko delo Tatjane Rauh iz leta 2015 »Analiza kvalitete različnih vodnih virov na lokaciji mesta Kočevje« iz katerega povzemam, da jezerska voda ustreza dobremu ekološkemu stanju, so pa prekoračene mejne vrednosti intestinalnih enterokokov, ki postavljajo pod vprašaj upravičenost statusa kopalne vode.

- Mikrobiološke in fizikalno-kemijske raziskave Slovenske vojske iz leta 2018 z oceno, ki izkazuje odlično kakovostno stanje vode.

Vzdržal se bom komentarja o trenutni kakovosti vode jezera s pobudo Direktoratu RS za vode, da jezero vključi v program periodičnega spremljanja njegovega ekološkega in kemijskega stanja.

Ribe in ribištvo

Kočevsko jezero predstavlja umetno zaprto vodno telo brez neposrednih stikov s površinskimi vodami povodja Rinže. Vrstni sestav prisotnih rib, rakov in školjk je izključno rezultat njihovega načrtnega ter nenačrtnega vlaganja in ga zaradi verodostojnosti povzemam po podatkih Ribiškega katastra Slovenije, objavljenih fotografijah s spleta ter posredovanem zapisu predsednika ribiške družine Tomaža Arkota:

- krapovci (*Cyprinidae*): rdečepoka (*Rutilus rutilus*), klen (*Leuciscus cephalus*), navadni globoček (*Gobio obtusirostris*), beli amur (*Ctenopharyngodon idella*), rdečeperka (*Scardinius erythrophthalmus*), linj (*Tinca tinca*), navadni koreslj (*Carassius carassius*), krap (*Cyprinus carpio*) – gojena oblika luskinar, veleluskinar in zrcalar;

- pravi somi (*Siluridae*): som (*Silurus glanis*);

- ščuke (*Esocidae*): ščuka (*Esox lucius*);

- pravi ostriži (*Percidae*): navadni

ostriž (*Perca fluviatilis*), smuč (*Stizostedion lucioperca*);

- raki deseternonožci (*Astacidae*): jelševc (*Astacus astacus*);

- škržki (*Unio*): ni navedeno kateri vrsti pripadajo (slikarski, navadni, napihnjeni škržek?).

V ihtiološki raziskavi dr. Metke Povž, mag. Suzane Šumer in Natalije Budihna »Ribe in raki Pokolpja« iz leta 1996 pa se poleg že naštetih vrst omenja še prisotnost (vlaganje) potočne postrvi (*Salmo trutta m. fario*). Podatka o sedanjem pojavljanju potočnice v jezeru mi ni uspelo zaslediti in sodim, da zaradi nihajočih (neugodnih) fizikalno-kemičnih parametrov vode njena naselitev ni uspela.

Kočevsko jezero je po Uredbi o določitvi meja ribiških območij in ribiških okolišev v RS (*Uradni list RS, številka 52/07*) v Kočevsko-belokrajnskem ribiškem območju - Kočevskem ribiškem okolišu (*Rinža; Čabranka s pritoki na levem bregu; Kolpa od izliva Čabranke do jezua v Dolu pri Starem trgu s pritoki na levem bregu*)

Na vstopni točki ribiški obarvane gostinske ponudbe ne manjka.

Osrednja info točka bi lahko bila nekoliko bogatejša.

v skupni izmeri 153,01 ha. Ta je bil 14. 10. 2008 s koncesijsko pogodbo številka 3420-181/2008/1 za 30 let dodeljen v upravljanje Ribiški družini Kočevje. Nastanek ribiške družine sega v leto 1955 in danes v svojih vrstah združuje 211 članov.

Rekreacija, gostinstvo in turizem

Naravoslovna učna pot, veslaški, jadralski in potapljaški center, kopališče, kamp, gostinski objekti neposredno ob jezeru, mestni mladinski hotel, odličen ribolov, ... so dobra osnova razvoja rekreativnega in izletniškega turizma na Kočevskem jezeru. Če k temu dodam še izlete v bližnjo okolico (cerkev sv. Rešnjega telesa, cerkev sv. Jerneja, Roška pešpot, Mestni vrh s Fridrihštajnom, izvir Bilpe in jama Bilpa, Željnske jame, Pokrajinski muzej Kočevje, Reško jezero, kraljica jelk in Roga, Kolpa, ...) pa tehten razlog za njegov obisk. Seveda je na jezeru še marsikaj za postoriti. Ne bo odveč boljša ureditev sprehajalnih poti z urbano opremo, celovitejša osrednja info točka na vstopnem mestu, za ribiče turiste postavitev predstavitvenega panoja prisotnih rib in ribolovnega režima. Slednje še predvsem, ker je ravno ribištvo lahko gonilna sila razvoja turizma tega okolja. Iz aktivnosti ribiške družine sem zaznal, da se sedanje vodstvo tega zaveda. Zaveda se tudi ekološke občutljivosti jezerskega prostora, ki je osnova razvoja ribolovnega turizma. Ne dvomim, da bodo uspeli, če bodo tudi ostali deležniki ribištvo prepoznali kot enakovrednega partnerja sobivanja v akvatoriju Kočevskega jezera.

Besedilo in fotografije: Milan Štraus

Na avtorjevo željo besedilo ni lektorirano.

ŠKODLJIVI VPLIVI HIDROELEKTRARN NA RIBE

Kopičenje velikih

Reke spadajo med najbolj ogrožene ekosisteme povsod v svetu. Poleg številnih škodljivih vplivov, ki jih imamo ljudje na vodotoke, je najnovejša grožnja njihovi biotski neokrnjenosti nenadzorovan razmah hidroelektrarn, ki prinašajo številne neposredne in posredne škodljive vplive na ribe in drug živelj v reki. V tokratnem članku se bomo osredinili na rečni mulj, ki se kopiči v velikih količinah na dnu hidroelektrarniških jezer, in številne škodljive vplive, ki jih nenadzorovano kopičenje mulja prinaša ribam in drugim prebivalcem reke. Izvedeli bomo, kaj je mulj, iz česa je sestavljen, kako človek vpliva na količino in kakovost rečnega mulja in zakaj je njegovo nenadzorovano kopičenje škodljivo za ribe ter reko v celoti.

Kaj sploh je mulj in kdaj postane problematičen

Izraz mulj se uporablja v različnih pomenih. V pričujočem članku s tem izrazom opisujemo fine delce snovi anorganskega in organskega izvora, ki lebdi v vodi in se v odsotnosti vodnega toka naberejo kot usedlina na dnu rečnega korita. Z drugim izrazom jih imenujemo tudi suspendirani sedimenti. Medtem ko jih reka nosi z vodnim tokom navzdol, se delci usedajo in nabirajo na mestih, kjer se vodni tok dovolj umiri. V nezajezjenih in neonesnaženih vodotokih se mulj nabira le lokalno, povsod tam, kjer se hitrost vodnega toka toliko zmanjša, da so vzpostavljene razmere za usedanje. Mulj se zato nabira na notranji strani okljkov, v rečnih rokavih, v mrtvicah in v drugih zalednih vodah z majhnimi hitrostmi vodnega toka. Velika razgibanost struge nereguliranih in nezajezjenih vodotokov – takšnih pri nas skorajda nimamo več – zagotavlja veliko pestrost mikroživljenjskih prostorov (mikrohabitatov), med katere spadajo tudi predeli struge z nakopičenim muljem, ki so med drugim naravni življenjski prostor potočnega piškurja. Mikrodeponije rečnega mulja torej niso problematične za rečni ekosistem, še več, so nujno potrebne za preživetje nekaterih živalskih in rastlinskih vrst. Težave nastanejo, ko se mulj začne kopičiti v ogromnih količinah kot posledica človekovega delovanja. Takšna delovanja so denimo zajezovanje rek za potrebe hidroelektrarn in velike količine komunalnih ter industrijskih odpadkov, ki jih ljudje spuščamo v naše reke.

Od kod izvira mulj in iz česa je sestavljen

Če bi analizirali mulj v rekah, na katere človek nima velikega vpliva, bi ugotovili, da gre za mešanico povsem naravnih in neproblematičnih snovi. V takšnih vodotokih je mulj mešanica zemlje, drobnih delcev kamnine (mivke), odmrlih delcev rastlin in živali ter mikroorganizmov. Zemlja in mivka sta anorganski komponenti mulja, ki se v reki znajdetata zaradi delovanja vode, ki spodjeda brežine, kotali kamnine in izpira okoliške površine. Organsko komponento mulja pa sestavljajo odmrle rastline, živali in mikroorganizmi, ki živijo ali rastejo v reki in ob njej in so bili razkrojeni do delcev nerazpoznavnih oblik. Prispevajo jo predvsem odpadlo listje, odmrli les in drugi odmrli deli rastlin, odmrli mikroorganizmi, živalski izločki, vključno z iztrebki rib, odmrli deli živali, delci poginulih živali in podobno. Razmerje med organsko in anorgansko komponento v mulju ni stalno, spreminja se glede na lokacijo,

količin problematičnega mulja

letni čas in obdobje analize. Organska komponenta mulja je bogata hranilna mešanica, zato je bujno gojišče za mikro- in makroorganizme. Glive, bakterije, arheje, alge, cianobakterije, praživali in druge oblike *nevidnih* bitij, ki uspevajo v mulju, sestavljajo živo komponento mulja, na kar pogosto pozabljamo.

Dokler je mulja malo, ni težav, ko pa se ga nakopiči preveč, lahko pogubno vpliva na življenje v reki. V rekah oziroma njenih odsekih, ki tečejo v bližini mest in naselij – takšne so praktično vse slovenske reke –, na količino in sestavo

drugih vremenskih pojavov, ki v reko vnašajo sedimente, je v reki veliko lebdečih delcev, zato je kalna. Ko padavine pojenjajo, pa se količina lebdečih delcev zmanjša, zato se reka zbistri. Nezajezena reka lebdeče delce sproti odplavlja, mulj pa se nabira le lokalno in v manjših količinah. Na rekah s hidroelektrarniški jezovi pa smo priča kopičenju mulja v nenaravno velikih količinah. Ko reko zajezijo, se povsem spremenijo hidrološke razmere v njej. Globina vode se zelo poveča, vodni tok se zelo upočasni, kar povzroči množično

kalnost, ki traja nenaravno dolgo, zato nastajajo velike ekološke spremembe, ki prizadenejo celoten ekosistem reke. Mulj, ki se v velikih količinah nakopiči v akumulacijskem jezeru, zmanjšuje njegovo neto prostornino, saj odvzema prostor vodi, zato se poveča poplavna ogroženost krajev ob reki in zmanjša proizvodni potencial hidroelektrarne. V okviru občasnih vzdrževalnih del zato nakopičeni mulj izpirajo iz akumulacijskih jezer, s čimer pa povzročajo nenaravno dolgotrajno kalnost reke. Kalna voda je slabo prepustna za svetlobo, kar

Ko avstrijske in slovenske hidroelektrarne odprejo spodnje zapornice, se zaradi velike vsebnosti mulja, ki ga voda odnaša iz akumulacijskih jezer, reka Drava obarva kot bela kava. Dolgotrajna kalnost prinaša številne škodljive vplive za ribe in celoten rečni ekosistem (foto: Slavko Prijatelj, 11. 11. 2019).

Delno izpraznjeno akumulacijsko jezero hidroelektrarne Mariborski otok na reki Dravi razkriva strahovito zamuljenost akumulacijskega jezera (foto Slavko Prijatelj, 20. 12. 2017).

rečnega mulja zelo vplivamo tudi ljudje. Komunalne in industrijske odplake, vključno z odplakami iz živinorejskih obratov (farme, klavnice in podobno), končajo v rekah. Je že res, da gredo večinoma najprej v čistilno napravo, kjer se delno očistijo, a del trdnih delcev in strupenih spojin se z »očiščeno« vodo kljub vsemu steka v reke. Človeške odplake so pomemben vir snovi, ki sestavljajo rečni mulj sodobnega časa. Dodatna obremenitev so še onesnaževala, kot so težke kovine, ostanki zdravil, pesticidi in druge kemikalije, ki so bogato zastopane v naših odplakah in so najbolj problematična sestavina rečnega mulja.

Akumulacijska jezera so odlagališča škodljivega mulja

Vsaka reka prenaša tudi lebdeče delce (sestavine mulja), a njihova količina ni stalna, saj je odvisna od količine padavin, ki reko oskrbujejo z vodo. V času obilnejših padavin, topljenja snega in

usedanje lebdečih delcev in kopičenje velikih količin mulja, ki prekrije večino dna v akumulacijskem jezeru. Mulj se nalaga neprestano, česar ni mogoče preprečiti. Zato je kopičenje mulja velika težava, za reševanje katere ne poznamo učinkovitih in neproblematičnih rešitev. Upravljalci hidroelektrarn mulj po navadi odstranjujejo z dvigovanjem spodnjih zapornic, kar povzroči, da tok vode odplavi mulj navzdol. Posledica tega je nenaravna dolgotrajna kalnost reke in velika zamuljenost struge pod hidroelektrarno. Temu sledijo številni škodljivi učinki na ribe in celotno ekologijo reke.

Odplavljanje mulja iz akumulacijskih jezer povzroča dolgotrajno kalnost reke

V naravnih vodotokih je kalnost vode le prehodna, saj je povezana s padavinami. Po obilnih padavinah je voda kalna, ko preneha deževati, pa se voda dokaj hitro zbistri. Hidroelektrarne pa povzročajo

vodnim rastlinam otežuje ali onemogoča rast. Če kalnost traja predolgo, vodne rastline začnejo propadati.

Kalnost vode znotraj akumulacijskih jezer je lahko tudi posledica cvetenja enoceličnih alg. V toplem delu leta se voda zaradi upočasnjenega toka vode pregreva, kar ob obilici hranilnih snovi spodbudi bujno množenje enoceličnih alg. Le-te se lahko v akumulacijskem jezeru tako namnožijo, da se voda obarva intenzivno zeleno. Poleti tak pojav lahko opazujemo na Trbojskem jezeru, ki je nastalo z zajezitvijo Save za potrebe hidroelektrarne Mavčiče.

Mulj spremeni reko v blatno puščavo

Na območju akumulacijskega jezera je rečni habitat popolnoma spremenjen – za mnoge ribe uničen. Mulj v debeli plasti prekrije naravno kamnito-prodnato podlago in rastlinsko obrast, zapolni prazne prostore med prodniki, kamni in skalami ter ustvari monotono blatno

puščavo, oropano raznolikosti, ki krasi nezajezeno reko. Za rečne ribe to pomeni veliko izgubo pasišč, skrivališč, drstišč in drugih naravnih struktur, ki so ključne za njihovo dolgoročno preživetje. Vpliva na sestavo živalskih in rastlinskih združb, prehranjevalne verige in podobno. Tipične rečne vrste, ki živijo na kamnito-prodnati podlagi, izginejo ali pa se njihova številčnost postopno zmanjšuje. Zaradi odsotnosti skrivališč so ribe izpostavljene številnim plenilcem, zato so neprestano pod stresom. Ker mulj prekrije in tako uniči drstišča, so prizadete litofilne in fitofilne drstnice. Mulj ni primerna podlaga za odlaganje iker. Če ni uspešne drsti,

Pojav medvrstnih križancev

Na nekaterih odsekih reke Drave ribiči opažajo medvrstne križance med ploščičem (*Abramis brama*) in rdečeočko (*Rutilus rutilus*), kar je v naravnih razmerah redek pojav. Pojav križancev nakazuje, da se je porušilo naravno ravnovesje. Velike količine mulja, ki ga avstrijski in slovenski upravljavci hidroelektrarn izpirajo iz akumulacijskih jezer, povzročajo, da je Drava kalna tudi po več mesecev hkrati. Kalnost zelo poslabšuje osvetlitev, kar vodnim rastlinam otežuje ali celo onemogoča rast. Rečni zalivi, rokavi in druge zaledne vode, porasle z vodnimi rastlinami, ki so fitofilna drstišča,

Hidroelektrarne zmanjšujejo samočistilno sposobnost reke

V naših rekah, ki niso onesnažene ali zajezene, prevladuje skalnato-prodnato dno, ki ga tvorijo različno oblikovani in različno veliki kamniti delci (skale in prodniki). Med njimi nastanejo prazni prostorčki, ki nudijo življenjski prostor pestri paleti drobcenih bitij rečnega dna. Postranice, ličinke žuželk, ribje mladice in bakterije so le nekatere izmed »nevidnih« oblik življenja rečnega dna. Vsa ta bitja se množijo in hranijo, pri tem pa razkrajajo odmrle delce rastlin in živali, ki se znajdejo v reki. Zaradi njihovega delovanja ostaja rečno dno snažno in »zračno«, prostorčki med prodniki pa se ne zamašijo,

V nezajezeni in neonesnaženi reki, kot je Kolpa, prevladuje prodnato-skalnato dno, ki zagotavlja ugodne razmere za razcvet vodnega življa v mnogoterih oblikah. Na fotografiji sta lipana in pisanke (foto Marko Zupančič 3. 9. 2011).

Mulj, ki ga izpirajo iz hidroelektrarniških akumulacijskih jezer na Dravi, prekrije naravno prodnato dno in ustvari blatno puščavo tudi v odsekih struge, ki niso znotraj akumulacijskih jezer. Na fotografiji je babica (foto Marko Zupančič 30. 9. 2016).

ni ribjega podmladka in ribji stalež se postopno zmanjšuje. Zaradi relativno dolge življenjske dobe mnogih vrst rib so škodljivi vplivi hidroelektrarn na ribe v celoti vidni šele po več desetletjih obratovanja. Negativni vplivi hidroelektrarn pa niso omejeni le na območja akumulacijskih jezer, ampak sežejo mnogo dlje. Posebno problematične in škodljive so hidroelektrarne, ki so zgrajene v verižnih sklopih – hidroelektrarniške verige. V takem primeru nastaja združevanje škodljivih učinkov in poškodovanje rečnega habitata velikih razsežnosti, kar je posebno uničujoče za življenje v reki. Zgolj kot primer navajamo, da je samo veriga hidroelektrarn na spodnji Savi uničila približno 50 kilometrov reke Save. Če k temu prištejemo še tri velike hidroelektrarne, ki so zgrajene gorvodno od Medvod, in verigo hidroelektrarn na srednji Savi, ki jo po nekaterih projekcijah načrtuje zgraditi država v prihodnjih letih, bi to pomenilo, da bomo našo najdaljšo reko skoraj v celoti spremenili v blatno puščavo. Ob tem ni zanemarljivo poudariti dejstvo, da je reka Sava v celoti pod našim nadzorom od izvira do meje s Hrvaško, zato je njena usoda odvisna izključno od nas Slovencev.

so na reki Dravi vse redkejša. Ploščič in rdečeočka za drst nujno potrebuta vodne rastline, saj nanje odlagata ikre. Drstna doba obeh vrst se prekriva, zato se na maloštevilnih drstiščih, ki so še ostala, vrsti srečujeta v nenaravno velikem številu. Posledica tega je večja verjetnost za mešanje spolnih celic obeh vrst, kar zelo verjetno botruje pojavu omenjenih križancev na reki Dravi.

Mulj pospešuje pregrevanje vode

Zaradi upočasnjenege toka se voda v rekah z zajezitvami segreva bolj kot v vodotokih brez zajezitev. Dodaten razlog, ki pripomore k pregrevanju vode v rekah, na katerih so zgrajene hidroelektrarne, je mulj, ki se v velikih količinah nabira v akumulacijskih jezerih. Mulj namreč učinkovito vpija in kopiči toploto, kar posledično ogreva tudi vodo. V rekah, na katerih so zgrajene hidroelektrarne, se zato voda segreva hitreje in doseže višje temperature kot v rekah, na katerih ni hidroelektrarn. Z višanjem temperature vode pa se zmanjšuje topnost kisika v njej. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da je zmanjšana vsebnost kisika v vodi zelo problematična za številne rečne ribe.

zato se voda neovirano pretaka tudi znotraj podnatega dna. V rekah, na katerih so zgrajene verige hidroelektrarn, denimo na reki Dravi in Savi, pa naravno prodnato dno prekrije debela plast mulja. Le-ta zapolni prostorčke med prodniki in učinkovito prekine pretakanje vode znotraj prodnatega dna, kar se odrazi v pomanjkanju kisika, ki je ključni dejavnik preživetja živalic rečnega dna. Mulj, ki zapolni prostorčke med prodniki, talnim živalcam odvzame nujno potreben življenjski prostor, njihova številčnost se posledično zmanjša, s tem pa se zmanjša tudi samočistilna sposobnost reke. Drobne živalce, ki poseljujejo rečno dno, so tudi temelj rečne prehranjevalne verige, zato njihovemu zmanjšanju na dolgi rok neizogibno sledi še zmanjšanje produktivnosti reke.

Viri:

Slatinšek, P., Mandić Mulec, I., Lenart, S., Duman, V., 2017. Analize sedimentov akumulacijskih bazenov hidroelektrarn in možnosti njihove uporabe, Zbornik 28, Mišičev vodarski dan, 9 strani.

Mikoš, M., 1999. Zasipavanje akumulacijskih jezer na reki Savi. Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, Katedra za splošno hidrotehniko, Gradbeni vestnik, strani 224 do 230.

Besedilo in fotografije: Marko Zupančič, Društvo za preučevanje rib Slovenije

39. Klubsko svetovno prvenstvo v LRP

Letošnje 39. Člansko klubsko svetovno prvenstvo je tokrat potekalo na tekmovalni trasi brežine kanala reke Save ob hidroelektrarni Čakovec - Prelog na Hrvaškem.

Na omenjenem klubskem prvenstvu je za veliko športno presenečenje poskrbela ekipa klubskih državnih prvakov iz Bosne z imenom Bosna Hercegovina, ki je zasluženost osvojila najvišjo svetovno lovoriko v lovu rib s plovcem. Izjemni tekmovalci omenjene ekipe so v samem vrhuncu dvodnevne finalne svetovne prvenstva za eno točko premagali angleške klubske prvake z imenom Drenan Bransley Blacks in preostale ekipne prvake drugih osemindvajsetih udeleženk letošnjega SP.

Med tridesetimi udeleženkami so si za ulov skupne zmage prizadevali tudi naši sedemkratni državni prvaki Slovenije v A-ligi, ekipa iz RD Pesnica Timar Mix Slovenije. To je doslej naša najuspešnejša ekipa, ki nas je leta 2013 na rečnem kanalu Brian v bližini Benetk na takratnem klubskem SP prijetno razveselila z doseženim drugim mestom na svetu, na čelu katere je bil najuspešnejši posameznik omenjenega SP Andrej Bauman, ki je oba tekmovalna dneva gladko zmagal. To je največji ekipni uspeh v kategoriji LRP – člani.

Tudi tokrat so bila pričakovanja velika, a žal se ni vse izteklo po željah naših prizadevnih tekmovalcev v ekipnem delu tekmovalca. Toda Slovenija ima svojega junaka v posamezni razvrstitvi uspešnih tekmovalcev.

Pred odločilnima finalnima dnevoma svetovnega prvenstva so tekmovalci v predhodnem petdnevem pripravljalnem obdobju vsak dan posedli na izžrebana lovna mesta na strmi brežini rečnega kanala s hitrim in zelo močnim vodnim tokom ter na žgočem soncu spoznavali zahtevno izvajanje primerne ribolovne tehnike v nameri postavljenega cilja. Vsakodnevni rezultati so bili dokaj skromni, a v primerjavi z drugimi konkurenčnimi ekipami dokaj zadovoljivi.

Izvajanje ribolova je tokrat terjalo izjemno fizično sposobnost tekmovalcev, saj so v hitrem rečnem toku na trinajst metrov dolgi palici štek zadrževali ter dvigovali pritrjene približno 40-gramske ploščate plovce najmanj petnajstkrat v minuti. Vse je bilo odvisno od menjave hitrosti vodnega toka, ki se je

menjal v intervalih. Če to pomnožimo s šestdesetimi minutami ter štirimi urami, izračunamo končni izračun teže, ki jo je v dnevnem, tekmovalnem ciklu premagal posamezni tekmovalec.

Naši tekmovalci so se na vse dobro pripravili, saj so že pred tem dobili

Slovenijo so zastopali (z leve): pomožna trenerja Branko Korez in Jernej Pikelj, Lenart Pikelj, Mitja Kmetec, Aleš Kancler, vodja Alojz Fajdiga. Spredaj (z leve): Primož Adanič, Dejan Bujan in prva pomoč Neža Trglav, na fotografiji manjka Katharina Sluga (foto: Lenart Pikelj).

koristne informacije od vodje ekipe Mitje Kmetca, ki ima v svojem bogatem športnem arhivu tudi štiri medalje, osvojene na svetovnih prvenstvih. Največ mu pomeni srebrna, ki jo je prejel na prej omenjenem ekipnem SP v Italiji, ki ima po njegovi oceni poseben sijaj.

Prav od Mitje smo pričakovali, da bo tudi tokrat odločujoči posameznik, ki bo ekipo popeljal v sam vrh najuspešnejših ekip na svetu. A žal so taka pričakovanja splavala po vodi. V zadnjem finalnem dnevu so se Mitji namreč s trnka snele tri zelo težke ribe.

Športna sreča je pri žrebanju zapustila Aleša Kanclerja, priznanega večkratnega reprezentanta Slovenije, saj je po besedah Lenarta Piklja na predhodnih treningih nihal lepe rezultate

ulova, a je v finalnih dneh tekmovalja vse kazalo, kot da v svojem lovnom prostoru sploh nima rib. Podobna usoda je doletela najmlajšega tekmovalca Primoža Adaniča, večkratnega slovenskega reprezentanta mlajših, ki je na koncu finalnega tekmovalja uspel loviti le zelenike.

Prijetno je presenetil novi član ekipe Dejan Bujan, saj se je z dvema solidnima finalnima nastopoma na najlepši mogoči način oddolžil Pesničanom, da so ga pred letom povabili v svojo ekipo.

Lenart Pikelj premagal slovitega Angleža Scotthorna

Obiskovalci tekmovalja so bili priča tehnično dovršenemu ribolovu, ki ga obvladujejo le vrhunski tekmovalci. Lenart je zaupanju dodal še polno mero

zbranosti, mirnosti, bistre odločnosti ter dobre trenerjeve nasvete. Prav slednje pride do veljave v trenutku pomembnih sprememb (popravljen), če tekmovalec predolgo čaka prijem ribe. Takrat je zelo pomembno trenerjevo svetovanje, ki se obrestuje le, če med njima vlada medsebojno zaupanje.

Lenart je bil prvi finalnih dan v sektorju A, drugi pa v sektorju B. Po končanem zadnjem dejanju finala naših tekmovalcev smo v lepem številu zbrani navijači Slovenije s čestitkami pričakali Lenarta. Z veseljem smo nazdravili z našim junakom Lenartom, ki ob prejemanju številnih čestitk ni skrival zadovoljstva ter hvaležnosti. Čestitkam so se pridružili tudi številni priznani hrvaški organizatorji in drugi gledalci, ▶

ki žal tokrat v svojih vrstah niso imeli tekmovalca s podobnim športnim dosežkom.

Na prizorišču letošnjega ekipnega SP na Hrvaškem smo med obiskovalci lahko opazili večdnevno prijateljsko druženje vodilnih mož: Vlada Severja (Hrvaška) in našega predsednika RZS Mira Žaberla (Slovenija), kar potrjuje dolgoletni prijateljski odnos sladkovodnih ribičev dveh sosedskih držav, kar je lahko zgled ribištvu na morju.

Rezultati

Po zbranih končnih sektorskih izračunih dvodnevnega tekmovanja je zaradi večje

48.157 g ujetih rib. Tretja stopnička zmagovalnega odra je pripadla ekipi SKR Stara Zagora (58 NT in 24.094 g ujetih rib) iz Bolgarije. Četrto mesto je osvojila ekipa Taem Colmic Kollerbach (62 NT in 27.820 g ujetih rib) iz Nemčije.

Komentarji tekmovalcev

Mitja Kmetec: »Že pred samim odhodom na SP je vse potekalo tako, kot smo si želeli. Pri tem bi rad pohvalil celotno odpravo z Alojzom Fajdigo na čelu, ki je bil več kot samo moja desna roka. Že prvi finalni dan tekmovanja rezultati niso bili po naših željah, zato smo se dogovorili, da ima vsak posameznik

Alojzu Fajdigi, Jerneju Piklju, Branku Korezu, Andreju Baumanu, Katarini Sluga, ki so bili v času SP zelo aktivni. V ekipi je prevladovalo homogeno delo, z izmenjavanjem izkušenj na treningih smo prišli do spoznanj, ki jih je Lenart znal unovčiti z uspešnima finalnima dosežkoma, za kar mu še enkrat čestitam. S svojim nastopom sem zadovoljen, a cilj ekipnega dosežka žal ni bil izpolnjen.«

Lenart Pikelj: »Tak športni rezultat sem si želel doseči že nekako petnajst let. Res sem zelo vesel, da sem uspel uresničiti dolgoletno željo. Zadovoljen sem glede timskega sodelovanja v ekipi sotekmovalcev Aleša, Dejana, Primoža

Primož je vztrajno čakal prijem večje ribe (foto: Jože Šmejč).

Najuspešnejši posamezniki ekipnega SP v LRP Hrvaška 2019 (z leve): tretje mesto Alan Scotthorne (Anglija), prvo mesto Nermin Pikanjac (Bosna in Hercegovina) in drugo mesto Lenart Pikelj (Slovenija) (foto: Lenart Pikelj).

teže (12.733 g) ujetih rib, a z enakim številom prejetih negativnih točk (2 NT) prvo mesto med posamezniki osvojil Nermin Pikanjac iz ekipe državnih prvakov Bosne in Hercegovine. Drugo mesto z enakim številom točk (2 NT), a manjšo težo (7.014 g) je pripadlo Lenartu Piklju iz ekipe RD Pesnica Timar Mix Slovenija, ki je premagal tretjeuvrščene, sicer petkratnega svetovnega prvaka iz Anglije, Alena Scotthorna (3 NT), iz ekipe državnih prvakov Drennan Barnsley Blacks.

Od drugih naših tekmovalcev iz ekipe večkratnih državnih prvakov iz Lenarta je Dejan Bujan prejel 13 negativnih točk, Mitja Kmetec 16, Primož Adanič 21 in Aleš Kancler 30 negativnih točk.

Naslov ekipnih svetovnih državnih prvakov v lovu rib s plovcem je preseletljivo, a zaslužno osvojila ekipa petih tekmovalcev Bosne in Hercegovine, ki je prejela 31 NT s 42.654 g skupne teže ujetih rib dvodnevne finalnega tekmovanja. Za točko so premagali drugouvrščeno ekipo Drennan Barnsley Blacks iz Anglije, ki je prejela 32 NT s

proste roke pri celotni odločitvi načina ribolova. Zadnji finalni dan sem izgubil ribe, ki bi tako meni kot ekipi veliko doprinesle k boljši končni uvrstitvi. Ni mi še povsem jasno, kaj je bilo tako zelo narobe«, je vidno razočaran poudaril Mitja in dodal: «Vsa čast Lenartu za izjemen rezultat!«

Aleš Kancler: »Ves teden smo se trudili in trdo delali ter na treningih ujeli nekaj lepih rib, a žal se nam na koncu ni izšlo, saj na tekmi ribe niso prijemale«, je potarnal naš priznani večkratni reprezentant Slovenije v LRP.

Primož Adanič, naš najmlajši tekmovalcec je dejal: »Zaradi hitrega vodnega toka je bil ribolov naporen za vse tekmovalce. Prvi dan sta mi ušli dve lepi ribi in sem bil le trinajsti v sektorju. Drugi dan mi je žreb namenil isti sektor, a ker dve uri nisem ujel nič, sem se odločil, da preostali dve uri lovim male ribe – zelenike. Kljub razočaranju sem si nabral nove izkušnje za nadaljevanje tekmovalne kariere.«

Dejan Bujan je o svojem solidnem nastopu povedal: »Še enkrat bi se rad zahvalil za vso podporo in vodenje

in seveda Mitje, s katerimi smo si po vsakem treningu izmenjavali mnenja v nameri uspešnega ekipnega nastopa, ki pa nam žal ni uspel najbolje. Zahvalil bi se vsem, ki so nam stali ob strani in pomagali. Tu imam v mislih mojo zvesto spremljevalko Nežo in atija, ki mi je večkrat zelo modro svetoval.«

Jernej Pikelj, trener svojega sina Lenarta, nam je zaupal: »Ves teden sva dopolnjevala tehniko ribolova z namenom uspešnega privabljanja in lovljenja rib. Vsakodnevno sva primerjala in preverjala učinek ter do prve finalne tekme uspela sestaviti podrobnosti za uspešen nastop. Sinovega uspeha sem zelo vesel.«

Lojze Fajdiga, vodja slovenske odprave ter uspešen svetovalec tekmovalca Dejana Bujana je povedal: »Žal mi je, da v ekipnem delu SP nismo dosegli zelenega rezultata. Fantje so ves čas prizadevno in trdo delali. Zadovoljni smo lahko z lepim dosežkom Dejana in še posebno Lenarta, ki nas je vrhunsko zastopal. Za njegove dosežke mu še enkrat iz srca čestitam.«

Jože Šmejč

Mladinsko državno prvenstvo v muharjenju 2019

Letošnje Državno mladinsko muharsko prvenstvo se je začelo kot po navadi, z muhastim vremenom. Narasle majevske hudourniške reke so nam zagodle in smo zaradi previsokega vodostaja morali odpovedati prvi dve tekmi na Savinji v RD Šempeter. Pri organizaciji tekme vedno pazimo, da so razmere varne za vse mlade udeležence, zato je začetek muharske sezone vedno precej nezanesljiv. Z umirjanjem vodostajev pa postanejo tekme zanesljivejše, a žal s tem pride tudi čas poletnih dopustov. Dobra rešitev za zgodnji del sezone bi bila tekma na reki, ki ni hudourniškega značaja, kot je recimo Vipava. Letos je v mladinskem državnem prvenstvu tekmovalo 22 tekmovalcev, med njimi kar sedem novih iz RD Ajdovščina, kar nas je še posebej razveselilo.

Tekmovalno karavano nam je tako uspelo zagnati sredi junija, tokrat na novi vodi, Sori, v organizaciji RD Medvode. Sora se je kot novost v letošnjem prvenstvu izkazala kot izvrstna voda za mladinska muharska tekmovalna, saj je varna in lepo lovnna, obenem pa dovolj zahtevna za tekmovalni izziv. Mladi muharji so se lotili Sore kot pravi poznavalci in ujeli več kot 150 rib, kar je 3-4 na tekmovalca, tako da je bilo kar pestro. Najbolj se je izkazal lanski državni prvak Žan Valentinčič iz RD Tolmin, ki je ujel kar 39 rib in dosegel prvo mesto na obeh tekmah. To je rezultat, na katerega bi bil ponosen vsak tekmovalec tudi na članskem državnem prvenstvu. Na preostalih stopničkih so po večini stali mladinski državni reprezentanti, prijetno pa so presenetili mladi Žiga Brodnik iz RD Bled, ki je dobil prvo bronasto medaljo, novinec v tekmovalni srenji Miha Finžgar iz RD Radovljica ter fantje iz RD Ajdovščina, ki so odlično lovili na svoji prvi tekmi državnega prvenstva in prvem ribolovu na Sori. Ena od ključnih nalog mladinskega državnega prvenstva v muharjenju je mladim muharjem predstaviti odlične vode po vsej Sloveniji in jim na družabnem srečanju ob prijateljskem tekmovalju predstaviti lepote slovenskih voda, kamor se bodo vračali še dolga leta potem. Pod taktirko izkušenega organizatorja Danila Bižala je tekma izvrstno potekala in komaj čakamo, da se vrnemo na Soro prihodnje leto.

Po koncu poletnih počitnic smo konec avgusta, ko se je vodostaj umiril, prvenstvo nadaljevali na Savinji, tokrat v organizaciji RD Mozirje. Savinja je vrhunska reka za tekmovalna in vodostaj nam je bil naklonjen, a se je navkljub prijetnemu ribolovu izkazala za muhasto in zahtevno. A takšen je pač ribolov in dober ribič se zna prilagoditi različnim razmeram, zato je tovrsten izziv celo dobrodošel na tekmovalnih; je preizkus potrpljenja, zbranosti in izkušenosti. In ravno v takih razmerah je blestel mlajši brat našega državnega članskega reprezentanta Luke, Nejc Pesjak iz RD Ljubno. Nejc je vztrajal in poizkušal ter se trudil od začetka do konca in rezultat sta bili zmagi na obeh tekmah. Tako je stopil ob bok Valentinčiču in na zadnji tekmi

Skupinska fotografija v Medvodah

smo lahko pričakovali enakopraven boj za mesto državnega prvaka. A ob njima je v igri ostal tudi Vitan Bor Gorjan iz RD Tolmin, ki je sicer eden najbolj zanesljivih tekmovalcev in ima vedno dobre rezultate, manjka mu le še kanček športne sreče do zmage. Tokrat je Miha Finžgar dobil svojo prvo bronasto medaljo, prijetno pa je presenetil tudi Ian Kobal iz RD Ajdovščina, ki je z dvema petima mestoma pokazal, da od

vipavskih fantov (in punce) lahko še veliko pričakujemo. V vrhu so bili tudi drugi mladi državni reprezentanti. Tekmo je vodil Janko Čeperlin, ki je sicer tudi trener mladinske reprezentance in izkušen organizator kot tudi RD Mozirje, ki ima pod kapo že zelo veliko uspešnih tekmovalcev, tako da je bila tekma odlično izpeljana. Fantje, ki so prvič lovili na Savinji, so bili navdušeni, in se bodo gotovo še velikokrat vrnili na

to prelepo reko, ki pa je kot vsaka lepota že po naravi malce muhasta in zahtevna.

V sredini septembra smo tako dočakali finale državnega prvenstva, tokrat na eni najboljših in svetovno znanih slovenskih vod, Savi Bohinjki v RD Bled. Zaključek prvenstva na Bohinjki je velika novost in nas zelo veseli, da smo dobili tekmo tudi na njej, saj gre za vodo, ki jo oblegajo številni ribiči, obenem pa je zelo primerna za mladinske tekme. Vodstvo in mladinska

Državni prvaki

Mladi ribič v akciji

Hana Paljk

mentorja RD Bled, Igor Kristan in Leon Vidmar, so se zelo potrudili, da bi mladim to omogočili; tekmo so tudi uspešno izpeljali. Sicer pa je izziv na Bohinjki morda malce drugačen, saj četudi je riba morda manj plašna kot na nekaterih drugih vodah, je teren raznolik in voda zelo bistra, večje ribe pa so že videle marsikateri trnek in jih ni mogoče prelisičiti kar tako. In tudi tokrat je bilo tako: sončen dan in bistra voda sta ribe prepričala, da je bolje počivati, kot se gnati za nimfami in potezankami, kaj šele loviti suhe muhe. Čeprav so fantje (in punca) videli trume rib, jim to ni preveč pomagalo, saj je bilo treba pokazati precej znanja in potrpljenja, da bi katero ujeli. In ravno take zahtevne razmere so zopet na zmagovalno stopničko pripeljale Nejca Pesjaka, ki je s prvim in drugim mestom po izračunu rezultatov celotne sezone postal novi državni prvak. Letos je leto

uspehov za brata Pesjak, saj se je Luka izvrstno izkazal na evropskem prvenstvu v konkurenci starejših, veliko bolj izkušenih ribičev, Nejc pa je postal novi državni prvak. Obema sledim že vrsto let in me neizmerno veseli, da sta njuna dolgoletni trud in zagretost tako lepo poplačana. Med mladimi ribiči je precej talentov, a je jasno, da najboljše uspehe dosegajo tisti, ki vložijo največ truda in dela, seveda pa ne škodi niti malce športne sreče. Ian Kobal je tokrat dobil svojo prvo bronasto medaljo, v vrhu pa so bili, kot po navadi, mladinski reprezentanti. Najbolj srečen ribič dneva oz. ribička je bila Hana Paljk iz RD Ajdovščina, ki je ujela šarenko, velikosti 47 cm, ki je bila največja riba obeh tekem, obenem pa njen osebni rekord. Spomin na to ji bo ostal še dolga leta. Za Bohinjko seveda ni treba posebej poudariti, da bo ostala v srcih mladih tekmovalcev.

Končni rezultati mladinskega državnega prvenstva v muharjenju so bili precej po pričakovanjih, z nekaj prijetnimi presenečenji. Novi državni prvak za 2019 je tako postal Nejc Pesjak iz RD Ljubno, podprvak pa Vitan Bor Gorjan iz RD Tolmin. Na tretjem mestu je pristal lanski prvak Žan Valentinčič iz RD Tolmin. Reprezentant Žan Čeperlin iz RD Ljubno je bil vso sezono pri vrhu, a je v precej hudi konkurenci pristal na četrtem mestu, Miha Finžgar iz RD Radovljice pa na petem, kar je odličen rezultat za novince, takoj za njim je pristal reprezentant Maj Ivančič iz RD Tolmin. Od sedmega do devetega mesta so si sledili fantje iz RD Ajdovščina, Ian Kobal ter brata Ambrož in Ticijan Paljk, na desetem mestu je pristal Žiga Brodnik, ki pa žal zaradi državnega prvenstva v atletiki ni mogel priti na zadnji dve tekmi, je pa vsaj tam dosegel vrhunski rezultat. Drugi rezultati so na voljo na spletni strani RZS.

Na koncu bi se še zahvalil in za izvrstno delo pohvalil mladinske mentorje Dušana Dolinarja in Igorja Kristana, kapitana državne reprezentance iz RD Bled, Janka Čeperlina iz RD Ljubno, ki je tudi trener reprezentance, Simona Ivančiča iz RD Tolmin ter Klementa Paljka iz RD Ajdovščina, ki je pripeljal celo generacijo novih mladih tekmovalcev. Žal pa med nami več ni priljubljenega mentorja iz RD Tolmin, Dušana Peršiča - Peleta, ki je letos preminil. Kolikor ga poznam, ga to ni preveč prizadelo in sedaj gotovo s svetim Petrom debatirata o izbiri barve puhovke in mravljič na poletnih bistrjih vodah. Slava ti in dober prijem, Pele.

*Karlo Pirc,
mladinski mentor in komisar za mladinska
muharstva tekmovanje pri RZS*

SEJMI

Ribiški sejmi v letu 2020

Januar

- 23.–26. 1. FISHING AND LEISURE – mednarodni sejem ribolova, Bratislava, Slovaška
25.–26. 1. FETE DE LA PECHE A LA MOUCHE – mednarodni muharski sejem, Roselier (Charleroi), Belgija

Februar

- 8.–9. 2. British Fly Fair International – mednarodni muharski sejem, Stafford, Anglija
13.–16. 2. FeHoVa – mednarodni sejem lova, ribolova in orožja, Budimpešta, Madžarska
19.–23. 2. Dnevi lova in ribolova, Zagreb, Hrvaška
20.–23. 2. DIE HÖHE JAGD & FISCHEREI – mednarodni sejem lova in ribolova, Salzburg, Avstrija
20.–23. 2. FOR FISHING, mednarodni sejem ribolova, Praga, Češka
21.–23. 2. PESCIARE SHOW – mednarodni sejem ribolova in plovil, Vicenza, Italija

Marec

- 28.–29. 4. EWF – mednarodni muharski sejem, grad Fürstentfeldbrück pri Münchnu, Nemčija

Maj

- 9.–10. 5. FLY FAIR – mednarodni muharski sejem, Putten, Nizozemska

Junij

- 11.–13. 6. EFTTEX – evropski poslovni sejem ribiške opreme, Praga, Češka

Objavljeni pregled predstavlja izbor sejmov na temo ribištva, ribiške opreme in ribolovnega turizma, ki jih pripravljajo v Evropi. Nekateri med njimi so tako lovski kot ribiški, nekateri le ribiški, nekateri pa specializirani muharski sejmi. Čisto poseben je sejem EFTTEX, ki je namenjen le poslovnim obiskovalcem in ga vsako leto v drugi evropski državi prireja evropsko združenje proizvajalcev ribiške opreme EFTTA. Pregled sejmov smo naredili na podlagi razpoložljivih sejemskih koledarjev v novembru. Nekateri sejmi v tem času žal še niso objavili programov za leto 2020. Med letom pogosto nastajajo tudi spremembe in celo odpovedi posameznih sejmov. Zato svetujemo bralcem, ki bi se želeli udeležiti posameznega sejma, da pred odhodom še enkrat preverijo termine pri organizatorju sejma ali na njegovi spletni strani.

Izbior pripravil:

Borut Jerše

Zlata zapuščina naših članov

Ko sem hodila proti dogovorjenemu mestu srečanja, sem na daleč ob vodi opazila ribiča, ki sta lovila vsak na svojem delu. Stala sta v tišini, opazovala vodo in bila popolnoma osredotočena na palico v roki. Odsevala sta mir, pozitivno energijo, predanost in radost. Pomislila sem: »Ko bi me le lahko naučila tega!«

Ribiči nosijo posebne in zanimive zgodbe. Toliko dogodivščin z ribolova, dogajanje v ribiških družinah ter spreminjanje in razvijanje ribolova skozi leta. Nekateri so člani ribiških družin že 50 let ali več. V tem času se je marsikaj spremenilo, ribiške družine so se preoblikovale, prav tako pravilniki in tudi ribolovne tehnike ter oprema. O tem smo govorili z dvema izmed najstarejših članov Ribiške družine Ljubno ob Savinji, Ervinom Kunejem in Francem Irnarjem, ki sta tisti dan sproščeno lovila ob vodi. Poleg nekaj mesecev starejšega Ervina je prav tako s svojimi 91 leti v ribiški družini še vedno aktiven tudi ribič Bernard Krivec, medtem ko Francevih 86 let delijo kar trije sovrstniki. Imeli so več funkcij v ribiški družini: Ervin Kunej je bil predsednik Disciplinskega sodišča v RD, napisal je tudi pravilnik o disciplinski odgovornosti članov. Franc pa je s svojo energijo lahko zgled mladim, da je vse mogoče, če se le hoče. Ni mu težko poprijeti za delo v ribiški družini.

Povejta nekaj o sebi: kako dolgo sta člana ribiške družine, kaj sta počela v življenju.

Franc Irnar je povedal, da se je izučil za zidarja, pozneje je naredil delovodsko šolo ter prvo zaposlitev dobil v podjetju Vegrad. Pozneje ga je poklicna pot vodila v Cestno podjetje Celje, kjer je bil zaposlen več kot trideset let. Nad ribištvom se je navdušil, ko so izkopavali za ribnike v RD Ljubno, ribiči pa so ga potem prepričali, da je postal njihov član in opravil ribiški izpit. Spominja se otroštva, ko so kot otroci spoznavali lovljenje rib v potokih, predvsem v času vojne, saj ni bilo druge hrane.

Ervin Kunej je po poklicu zobozdravnik in nad ribolovom so ga navdušili pacienti. Tudi njegov oče je lovil ribe in je bil ribič v Šempetru (Bistrici ob Sotli). Spominja se, kako so skupaj gradili ribiški dom, ribogojnico, v kateri je tudi že v časih, ko je bila tovrstna tehnika izjemno redka, posnel dva filma. Prvi je bil na temo turističnega ribolova, drugi o vzgoji postrvi (od drsti do vlaganja), oba pa sta bila črno-bela. V ribiški družini je deloval tudi kot čuvaj, sodeloval je pri odlovih, bil je registriran tekmovalc, bil je predsednik Disciplinskega sodišča pri RZS, predsednik Komisije za odlikovanje za celjsko regijo.

Lepo je, ko se tradicija prenaša iz roda v rod. Je v vaših družinah še kdo ribič?

Ervin Kunej: »Moj oče je bil tudi ribič, prav tako oče moje žene.«

Franc Irnar: »Na ribolovu me je večkrat spremljal sin, vendar ni postal ribič.«

Se je v ribištvu veliko spremenilo od časov, ko ste začeli loviti, do dandanes?

Ribolovne tehnike so se kar precej spremenile. Svoje čase so lovili z leskovimi palicami, na katere so navezali debel laks ter dve muhi. Lahko vidite, kako so dandanes palice in druga oprema drugačni kot nekoč. Tudi ribe so drugačne, kot so bile. Spremenila se je zakonodaja, lovne mere rib so se spreme-

Če si v stresu, pojdi na ribolov, za vodo. Bi se lahko strinjala? Se tudi vidva odločata za to metodo sproščanja?

Seveda. Nič ne slišiš, vidiš samo vodo. Hudomušno povesta, da ko so še kadili, so se usedli ob vodi, potem ko so prenehali, pa so samo še hodili gor in dol ob vodi.

Vsak ribič nosi s seboj kakšno zanimivo prigodo z ribolova. Mi lahko katero zaupata?

Hudomušno sta povedala, da se najraje spominjata časov, ko so lovili sulca in so nerodno stopili ter padli v vodo, ki je imela

Ervin Kunej in Franc Irnar (foto: Gregor Križnik)

Sogovornika pri ribolovu (foto: Nuška Božičnik)

nile. Ljudje so se spremenili. Včasih so bili zadovoljni z malim, sedaj bi radi vedno več, vedno večji pomen ima denar pred človeško sočutnostjo in dobro voljo.

Ljudje smo različni, imamo različne navade. Tudi pri ribolovu. Eni se najraje odpravijo na ribolov sami, spet drugi imajo raje družbo. Kako najraje lovita vidva?

Najraje sama oz. sedaj skupaj. Ko greš s skupino na ribolov, pomeni, da se moraš prilagajati večini, zato najraje lovita sama. Tako nisi od nikogar odvisen, sam si razporediš urnik in lokacije ribolova. Zadnje čase jima najbolj ustreza, da skupaj muharita na ribniku na Ljubnem.

Katera je vajina najljubša vaba, s katero lovita?

Glede na to, da sem ju videla pred začetkom pogovora pri ribolovu, sem lahko odgovor že sklepala: suha muha. Pravita, da mladi dandanes bolj lovijo na potezanke in da je ulov odvisen od ure, enkrat se lovi bolje, drugič se ribe ne odzivajo. Najraje lovita postrvi, tudi kakšen sulec ali krap se je znašel na njuni palici.

komaj kakšno stopinjo nad lediščem. Takrat so morali mokro obleko sleči in če je v tistem trenutku šel mimo sprehajalec, je bilo začudenje veliko. Ribiče pa so odzivi zabavali in so se temu od srca nasmejali. Ervin Kunej je povedal še, da je med ribolovom velikokrat popravil kakšen zob ali pa so hitro odšli do ordinacije in potem nazaj na ribolov.

Klepet ob ribnikih je minil, kot bi mignil. Pogovarjali smo se, kako se je število ribičev v zadnjih letih povečalo; ko sta se včlanila v ribiško družino, jih je bilo namreč okoli 40. Sedaj je tudi veliko turistov. Prav tako se je spremenila cestna infrastruktura, turizem se je razširil. Od nekdanj strastna muharja se rada udeležita srečanj z drugimi ribiči v ribiški družini, naj bodo to memoriali ali pa delovna akcija. Rada pomagata pri delu, saj se v ribiških družinah vedno kaj najde. Zlata zapuščina, ki jo bodo starejši prenesli na mlajši rod, je zagotovno etičen odnos do ribolova, okolja, glas, ki šteje, in srčnost do sočloveka.

Nuška Božičnik

Ribolov pod ledom

Na ribolov se zmeraj odpravim s posebnimi občutki. Narava, mir, tišina. Le jaz in voda. Mogoče me riba razveseli s prijemom. Brez posebnih pričakovanj. Malo drugače pa je, ko prejmeš vabilo prijateljev na ribolov v njihov domači okoliš. Na tovrstna povabila se odzovem z veseljem. Ko sem v zgodnji jeseni zaključeval študentsko prakso na Norveškem, me je prijatelj povabil na ribolov pod ledom.

Prijateljstva in potovanja

Spoznavanje novih voda in izmenjava izkušenj s prijatelji ribolov še dodatno začinata s tisto posebno, zlahkno noto. Čeprav nisem velik ljubitelj zime, snega in mraza, sem se z veseljem odzval vabilu na ribolov pod ledom. Vedel sem, da prijetnih temperatur, čeprav je bila pri nas že pomlad, na Norveškem konec marca ni pričakovati. Na devetdnevni oddih na severnem delu sveta sem se dobro pripravil; jope, kombinezoni, domači volneni puloverji v kovčku niso izostali. Letalo je pristalo na letališču v Oslu, pot do Evenstada, majhnega kraja s študentskim kampusom, pa sem nadaljeval z vlakom.

Ribolovni revirji

V času mojega dopustovanja smo obiskali kar nekaj zanimivih revirjev. Največ smo lovili na reki Glommi, ki je najdaljša reka Norveške in teče neposredno mimo prijateljeve hiše. Lovili smo tudi na različnih jezerih, večinoma v bližini kraja nastanitve. Na reki Glommi smo ujeli še zadnji vlak, saj se je led na določenih delih reke že začel taliti. Na našo srečo ne na odseku, kjer smo lovili. Pred prijateljevo hišo smo že prvi večer pripravili vse potrebno za ribolov. Z ročnim vrtnikom smo v led zvrtili luknje (debelina ledu je bila okoli 30 cm) in nakrmili s trzačami. Poln pričakovanj sem se odpravil v posteljo, saj nas je naslednje jutro že pričakovala reka Glomma.

Ribolov na reki Glommi

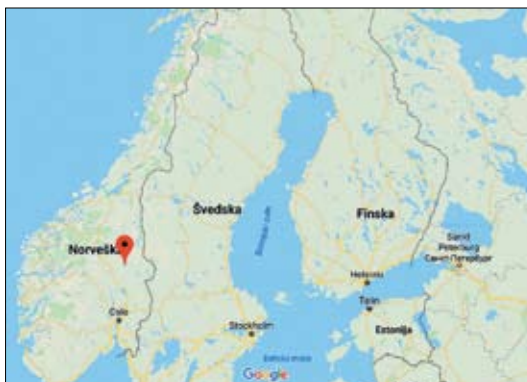
Jutranji pogled skozi okno je bil še posebno mamljiv. Bilo je ravno prav svetlo, da sem lahko opazoval igro veveric in ptic, ki so tekmovala za hrano v ptičjih krmilnicah. Mraz in sneg še nista popustila, zato tudi meni

Opomba

Ribolov pod ledom je v Sloveniji sicer prepovedan, je pa dovoljen predvsem v nekaterih severnih deželah, med drugim v Kanadi, Grenlandiji, Rusiji, Islandiji, na Norveškem, Švedskem in Finskem ter je ponekod splošno razširjen.

Pogled na deloma še zasneženo pokrajino in ledene vršace je bil dih jemajoč.

Evenstad leži 200 km severno od Osla. Vir: Google Zemljevidi (2. 11. 2019)

ni bilo vseeno, ko sem vedel, da bomo tudi mi kmalu v okolju veveric in ptic. Po zajtrku smo se toplo oblekli, vzeli opremo in se odpravili na mesto ribolova. Termometer pred hišo je kazal $-14\text{ }^{\circ}\text{C}$, a to nas ni odvrnilo od načrtovanega. Podloženi zimski čevlji, volnene nogavice, puloverji in kombinezoni so dobro opravili svoj namen. Ob prihodu na kraj ribolova so vse luknje deloma zaledenele nazaj, zato smo najprej postrgali led. Prejšnji večer smo zvrtili sedem lukenj; tri so služile za krmljenje, vmesna – sredinska za postavitev podvodne kamere, spodnje tri

pa za ribolov. Ponovno smo nakrmili s trzačami, postavili podvodno kamero in začeli z ribolovom. Osredotočili smo se na ribo ozimico (*Coregonus lavaretus*), ki jo je najbolje loviti v pozni jeseni in spomladi.

Voda, kjer smo lovili, je bila globoka dober meter. Svetlo peščeno dno in kristalno čista, počasi tekoča voda sta omogočala dober pogled v dogajanje na samem dnu. Pred luknje smo položili blazine, na katerih smo ležali in gledali v vodo.

Uporabljali smo palice, prilagojene za ribolov pod ledom. Za vabo smo uporabljali manjše trnke jig, imenovane mormiška (Mormyshka). Le-ti so različnih barv in vzorcev ter so v svetu ribolova pod ledom pogosto v rabi.

Občasno smo na trnek namestili tudi trzačo, vse skupaj pa previdno spustili na dno. Počasno trzanje z vabo je privabilo radovedne ozimice, ki so si ogledovale vabo. Opazovanje rib v njihovem naravnem okolju ima poseben čar. Kmalu sem zagledal veliko ozimico, ki se je nenadoma obrnila in začela plavati v smeri moje vabe.

Telo se je v hipu segrelo, prijemu pa je sledil zasek in riba je bila kmalu iz vode. To je bila moja prva in hkrati tudi največja riba v času dopustovanja na Norveškem.

Zaradi mraza je voda sproti zmrzovala, zato je bilo treba redno odstranjevati kristale ledu. V ta namen služijo posebne zajemalke z majhnimi luknjami, podobne, kot jih uporabljamo v kuhinji. S prijatelji smo lovili ozimice, vmes pa se je znašel tudi kakšen manjši lipan (*Thymallus thymallus*). Nekaj ozimic smo uplenili in jih pozneje uporabili za pripravo večerje. Z ribolovom smo končali v času kosila, ko nas je

rabljali krplje, gostitelj je uporabil smuči, zadaj pa je v posebnem zaboju vlekel opremo. Narava je bila naravnost čudovita, kar je bila tudi motivacija, da smo po treh urah končno prišli na cilj. Pred nami se je razprostiralo jezero, ki smo ga prepoznali po goli beli ploskvi. Sledili so kratek počitek, vrtnanje lukenj in ribolov. Tokrat smo s seboj nesli zložljive stole, na katerih smo sedeli in lovili ribe. Globina vode je bila različna, od enega pa do dobrih dveh metrov. Lovili smo navadne ostriže (*Perca fluviatilis*) in jih nekaj tudi ujeli. Vmes smo zakurili ogenj (drva smo prinesli s seboj) in si privoščili kosilo

nje in začeli z ribolovom. Proti koncu tekmovanja jih je bilo že precej, zato smo se selili kot nomadi in pričakovali prijem. Jaz tokrat nisem imel posebne sreče, tekmovalna ekipa prijateljev pa je ekipno osvojila prvo mesto. V želji po čim hitrejšem praznovanju smo se z velikim veseljem odpravili domov. Na drugem tekmovanju sem imel več sreče, saj so ribe pokazale več zanimanja za moje vabe; večinoma so prijemale rdečeočko (*Rutilus rutilus*). Seveda pa se tovrstna tekmovanja po mojem osebnem mnenju ne morejo primerjati s pristnim in umirjenim ribolovom v divjih hribovskih jezerih.

Vrtnanje lukenj in krmiljenje smo opravili kar večer pred ribolovom.

V pričakovanju prijema

poklicala prijateljova partnerka. Seveda se nismo mogli upreti naši strasti do proučevanja rib, zato smo največjo ozimico ustrezno proučili. Med drugim smo ji odvzeli vzorec lusk in otolite (ravnotežni kamenčki) ter določili starost, ki smo jo ocenili na 8 do 9 let. Po večerji smo si ogledali videoposnetek, ki smo ga posneli s podvodno kamero. Popolnoma drugačen pogled v vodni svet.

Ribolov na jezerih

Ribolov v hribih je lahko zelo zanimiv. Še posebno, ker je treba do določenega jezera priti peš z vso opremo. Na ribolov pod ledom smo se odpravili na bližnje hribovsko jezero, kjer so bile še ostrejša zimska razmera, določene ceste pa zaradi snega tudi zaprte. Trije smo zaradi lažje hoje po snegu upo-

na prostem. Druženje ob ribolovu se je nadaljevalo do poznega popoldneva, ko smo končali in se odpravili v dolino. Ob prihodu domov nas je že čakala večerja.

Dnevi so hitro minevali in vznemirljivo je bilo spoznavanje novih načinov ribolova ter oblik preživljanja prostega časa v (zimski) naravi. Ker je moj prijatelj tudi strasten tekmovalec v ribolovu pod ledom, sem se imel dvakrat možnost preizkusiti tudi v njem. Na tovrstnih tekmovanjih lovijo na dokaj velikih jezerih, saj je tudi tekmovalcev veliko. RIBE uplenijo in na koncu stehtajo na zbornem mestu. Ko je pok štartne pištole naznanil začetek tekmovanja, so se nekateri z veliko vnemo zapodili na (po njihovem mnenju) najboljša mesta za ribolov. Hitro smo zvrtili luk-

Druženja tako ali drugače

Ker so bili prvi dnevi počitnic precej aktivni, so naslednji minili v duhu čiste sprostitve. Ribolov na reki v bližini prijateljve hiše, kjer smo še vedno lahko lovili ozimice in lipane, je bil precej manj naporen v primerjavi z ribolovom v hribovskih jezerih ali s tekmovanji. Nekega dne smo se odločili, da si bomo kosilo skuhalo kar v gozdu, zato smo pripravili hrano, nasekali drva in se odpravili v gozd. Po kratki vožnji z avtomobilom smo po nekaj sto metrih hoje prispeli na primerno mesto, kjer smo zakurili ogenj in pripravili kosilo. Prinesli smo tudi smuči, vendar moje vožnje med drevesi niso bilo preveč uspešne.

Adijo, Norveška!

Le kaj je lepšega, kot s prijatelji proslaviti radosti življenja? Brez obveznosti in ritma hitrega sodobnega življenja oditi na ribolov, se sprehajati po gozdu ali preprosto klepetati. Vendar je vsega lepega enkrat konec in tako je napočil dan za slovo. S prijatelji smo polni vtisov že kovali načrte za nova druženja. Ribolov pač povezuje, ne glede na medsebojno oddaljenost.

Besedilo in fotografije: Jernej Košir
(jernej.kosir@student.um.si)

Nudimo široko paleto umetnih muh in muharskih predvrvic. Izdelavo prilagodimo vašim posebnim željam.

Servisiramo ribiška kolesca in palice ter ribiške škornje.

Za popravila slednjih dajemo tudi enoletno jamstvo.

GSM: 040/225-516; e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com;

spletna stran: www.ribistvo-mozina.si

Nekaj dišečega

Krmilo v obliki peletov (v nadaljevanju peleti) se je v zadnjih letih povsem uveljavilo med športnimi ribiči kot izvrstna krma za privabljanje rib na eni strani, po drugi pa tudi kot vaba na trnku. Krmne pelete so razvili nekje v 50 letih prejšnjega stoletja za hrano vzrejnih rib, goveda in drugih živali.

V grobem gre za obliko različnih krmnih mešanic, ki vsebujejo vse potrebne snovi za rast in razvoj posamezne vrste gojenih živali. Mešanice so v glavnem sestavljene iz ribjih mok in olj, rastlinskih beljakovin, maščob, vitaminov in mineralov. Sestav se prilagaja posameznim vrstam tako, da dobimo optimalno mešanico hranilnih snovi, potrebnih za rast in razvoj posamezne vrste gojenih živali. Pri vzgoji salmonidnih vrst rib je vsebnost ribjih mok in olj povečana, medtem ko je teh snovi manj pri peletih, namenjenih prehrani krapovcev, kjer prevladujejo snovi rastlinskega izvora. V zadnjem času se ribja moka vse bolj nadomešča z drugimi enakovrednimi produkti oz. komponentami, v glavnem rastlinskega izvora. Masa iz omenjenih sestavin se pod pritiskom požene skozi luknje, premera manj kot milimeter pa vse do 20 mm in še več. Prednost peletov je tudi njihova trajnost, saj hranjeni na temnem in suhem prostoru zdržijo precej časa. Vendar je treba upoštevati, da dolgotrajno hranjenje vpliva na kakovost, ki se s časom zmanjšuje. Peleti so relativno poceni, če odmislimo tiste, ki jih posamezni proizvajalci vab za športni ribolov izdelujejo kot podporo svojim linijam boljše. Le-ti so nekoliko dražji, zato pa dostopni v pakiranju po kilogram, za razliko od tistih, ki so v rabi pri vzreji postrvi ali krapovcev, kjer so pakiranja temu primerna: od 10 do 25 kg. Tistim, ki veliko lovijo s pomočjo peletov, se vsekakor bolj splača poseči po slednjih, ki na kilogram prinesejo precej nižjo ceno.

Uporaba

Zdi se, da so pelete prvi začeli uporabljati kraparji. Oni namreč za svoj večdnevni ribolov potrebujejo veliko količino krme, s katero krape privabijo na lovno območje. Zaradi bolj ali manj hitre topnosti (ali razpadanja?) v vodi na lovnom območju ustvarjajo hranilno sled bolje, predvsem pa hitreje od večine druge krme; morda je izjema le sipka krma. Hitrost razpadanja peletov pod vplivom vode je odvisna od njihove velikosti in sestave, zanemariti pa ne smemo temperature vode: višja kot je, hitreje se peleti topijo oz. razpadajo v svoje sestavne dele in obratno. Ribiči za krmljenje lahko uporabimo pelete

Pri ribolovu ima pomembno vlogo izbira ribolovnega mesta. Če so na njem ribe, je pol dela že opravljenega.

zgolj ene vrste in velikosti, lahko pa si naredimo mešanico različnih okusov in velikosti. Nekateri menijo, da je najbolje, če je krmna mešanica sestavljena iz peletov različnih velikosti in sestave. Tako bo na krmljenem mestu vedno kaj tudi za pojediti, vendar pa s počasneje razpadajočimi in večjimi peleti raje ne pretiravajmo, saj so ribe, še posebno v hladnejših dneh, lahko site, še preden najdejo našo vabo na trnku. Zato naj glavnino sestavljajo v vodi hitro razpadajoči se peleti (v glavnem z manj ali nič maščobe), ki bodo ribe vzpodbudili k iskanju konkretnega zalogaja. Ti so zato odlična izbira za izdelavo t.i. krmilne preproge (ali tepiha, kot pravijo kraparji) na ribolovnem mestu. Podobno lahko dosežemo s kepami sipke krme. Vendar ko kepa pod vplivom vode na dnu razpade, nastane kar dober zalogaj, pri peletih pa je drugače. Vsak peletek je le nezaten zalogaj, vsi skupaj pa sprožijo močan prehranski dražljaj pri ribah, kar je tudi namen krmilne preproge. Izdelamo jo tako, da večjo količino peletov s krmilno raketo čim bolj enakomerno razporedimo na določeno območje zamišljene velikosti; npr. 5 x 5 m. Vonj razpadlih peletov ne bo pustil ravnodušne nobene mimo plavajoče ribe in slej ko prej jih bo na

območju veliko, ki bodo iskale hrano in med drugim našle tudi naš bojli ali pelet na trnku. Preko peletov lahko ponudimo raketo ali dve korusi, konoplje ali drobljenih oz. celih bojlijev.

S peleti lahko krmimo na različne načine; krmno raketo sem že omenil, odlično se izkažejo stisnjeni na ploščatem krmilniku pri t.i. fider (feeder) ribolovu. V ribniku je malo rib, ki bi se lahko uprle tako mamljivemu zalogaju. Za uporabo v krmilniku ali na njem je treba pelete posebej pripraviti oz. obdelati. Načinov obdelave je veliko, najpreprosteje pa je, da jih za krajši ali daljši čas namočimo v vodo. Koliko časa jih bomo namakali, je odvisno predvsem od njihove sestave. Peleti z manj maščobe potrebujejo manj časa, nekateri zgolj nekaj sekund. Zato bodimo previdni in najprej preverimo, kako reagirajo z vodo in se šele nato lotimo obdelave večje količine.

Voda zmehča povrhnjico peletov, kar omogoči, da se pod pritiskom zlepijo med seboj. Za boljšo lepljivost jim lahko dodamo tudi nekaj lepila za črve ali pa preprosto le nekaj sipke krme; suho, kadar so briketi mokri, ali mokro, če so suhi. Lahko si pomagamo še z različnimi sladkastimi sirupi. Melasa,

stranski produkt pri proizvodnji sladkorja, je samo eden od njih. Je poceni, še posebno, če ga kupimo v trgovinah z živalsko krmo, je prijetne arome in sladkobe. Omenjene lepljive snovi je še posebno treba dodajati peletom, ki, čeprav absorbirajo vodo in se sicer zmehčajo, zadržijo pa svojo obliko in nelepljivo povrhnjico oziroma je le-ta premalo lepljiva, da bi se peleti toliko zlepili med seboj, da bi držali skupaj

Dan pred ribolovom sem nekaj vrst peletov zalil z različnimi prelivni ter jih pustil, da so čez noč vpili tekočino.

Pravilno pripravljene peleti se dobro lepijo med seboj. Takole stisnjeni v kletkastem krmilniku zdrže vse do rečnega dna. Tam pa voda slej ko prej naredi svoje.

pri metu, padcu v vodo in na poti do dna.

Za polnjenje krmilnika ali izdelavo krmnih kep iz peletov jih moramo posebej obdelati. Sam sem pred leti delal krmo tako, da sem v določeno količino vode namočil hitro topeče se pelete nizkega cenovnega razreda. Vodi, s katero sem jih zalil, sem dodal nekaj tekočih dodatkov in počakal, da so jo povsem vpili. Proces je bil hiter; čez kakšnih deset minut so peleti pri mešanju z roko povsem razpadli in nastala je krma, podobna sipki. Če sem pri mešanju opazil, da niso dovolj razpadli, sem dodal še nekaj vode in tako vse dotlej, dokler nisem bil zadovoljen z doseženim. Pri dodajanju vode peletom ali sipki krmi moramo biti previdni in paziti, da ne pretiravamo. Bolje jo je dodajati postopoma in po malem, kot pa nankrat kar pogosto oz. preveč. Vedno

naj bo še nekaj suhe krme ali peletov v rezervi.

Tako prirejena krma iz peletov je odlično polnilo tudi za druge oblike in vrste krmilnikov, kot je npr. kletkasti krmilnik, seveda pa tudi za klasično obliko krmiljenja s krmnimi kepami. Seveda lahko krmimo tudi s povsem suhimi peleti. Za krmljenje z njimi uporabljamo krmilno raketo, kadar pa krmimo na jezerih ali ribnikih za

Na ribolovnem mestu sem v zložljivi posodi namočil hitrotopeče se pelete za krape in jim, ko so se omehčali, dodal doma pripravljeno mešanico peletov ter še nekaj sipke krme.

Za vabo sem uporabil pelet Halibut, premera 14 mm, ki je bil namočen v lososovem olju. S prihajajočimi mrzlimi dnevi bom za krmljenje in vabo na trnku raje uporabil pelete z manjšo vsebnostjo maščob.

tekočo vodo, priporočam napravico z imenom krmospust (bait dropper). Z njo pelete spustimo na rečno dno natančno tja, kamor želimo. Če bi na takih mestih krmili s fračo ali krmilno raketo, bi tvegali, da bi vodni tok zanesel pelete daleč dolvodno, še preden bi dosegli dno. To nekoliko manj velja za plitvejša ali mirnejša območja rek, kjer je za pelete zaradi manjše globine ali šibkega vodnega toka večja možnost, da neovirano padejo na dno vsaj približno tja, kamor želimo. Napravica je primerena za krmljenje z vsemi vrstami krmil in krmnimi mešanicami, tudi s sipko krmo, ki jo stisnemo v primerno velike kepe, lahko pa krmospust napolnimo s pripravljeno krmo brez stiskanja v kepe.

Poleg tega so peleti tudi izvrstna vaba za na trnek. Posamezni pelet postavimo na trnek bodisi na lasek bodisi ga vstavimo v poseben silikonski

obroček. Pri vstavljanju na lasek je bilo nekoč treba v pelet izvrtati luknjo, skozi katero smo potegnili las. Postopek je bil sicer netežaven, vendar je pri tem počilo veliko peletov. Zadrego je rešila naveza, imenovana lasso (kavbojska zatezna zanka, v katero vstavimo pelet in zategnemo), ki jo zaradi nekaterih dobrih lastnosti mnogi še vedno uporabljajo. Pelet je v njej namreč izredno obstojen in lahko zdrži več zaporednih ulovov. Druga rešitev je silikonski obroček, kjer pa je po vsaki ribi treba vstaviti nov pelet. Kot tretja rešitev pa se ponuja s strani samih proizvajalcev peletov, ki so prisluhnili ribiškim tegobam in na trg poslali pelete z luknjo in si ribičem ni treba beliti glave še s tem.

Uporabnost peletov lahko še razširimo in iz njih izdelamo izredno lovno testo, ki ga uporabljamo kot samostojno vabo neposredno na trnku ali pa za ovijanje drugih vab na lasku. Testo se začne takoj po stiku z vodo topiti in spuščati v okolje hranilne dražljaje, kar zelo poveča privlačnost vabe, s tem pa se tudi naše možnosti ulova zelo povečajo. Za pripravo testa najprej suhe pelete namočimo v vodo (še bolje je v jajca, ki smo jih pred tem narahlo stepili) ali jih preprosto zmeljemo, potem pa zamesimo v testo z dodatkom navadne bele moke in jajc za boljše vezavo. Iz tako pripravljenega testa lahko tudi skuhamo nekaj (lahko tudi večjo količino) boljše standarne okrogle oblike ali pa podobne peletom, s katerimi krmimo in iz katerih je testo narejeno. Ribam, ki se krmijo s peleti, bo kuhani posnetek deloval povsem enako kot tisti, s katerimi se hranijo, na trnku pa bo obstojen veliko dlje kot navaden pelet.

Skladno z zasluženo vse večjo priljubljenostjo peletov med ribiči proizvajalci malodane dnevno pošiljajo na trg nove in nove vrste, ki z okusom in barvo dopolnjujejo, ali linijo boljše ali pa so povsem edinstvenega okusa. Tako lahko kupimo boljše, pelete, plavajoče boljše, sipko krmo, omake in prelive v enakem okusu in vonju. Tako zadostimo vse potrebe, ki jih morda imamo na neki vodi, kjer preverjeno deluje točno določen okus oziroma vonj.

Ena izmed ribolovnih izkušenj s peleti

Pred nedavnim sem mešanico iz različnih peletov, ki sem jih imel že dlje časa v kleti, sestavil tudi sam. Nekaj peletov Robin Red, premera 12 in 8 mm, halibut. 15 mm, peletov iz konoplje, peletov za krmljenje postrvi, 8 mm, in za krmljenje krapov, 4 mm, in še nekaj drobnih peletov The Source. Odpravil sem se na ribolov mren, ki so za pelete še posebno dovezete. Dobro mero sem jih stresel v plastično posodo ter jih pretil pravzaprav skorajda z vsem, kar mi je prišlo pod roko: od tekočih

Včasih je dobro vztrajati, včasih tudi ne. Ker na prvih dveh mestih po dveh urah nisem ujel nobene ribe, sem se preselil na svoje preverjeno mesto in bil kmalu nagrajen.

aminokislin do CSL, tekočega krilla in betaina ter jih pustil, da so čez noč vpili, kolikor je bilo mogoče. Nekateri peleti so se čez noč pod vplivom dodatne tekočine zmehčali, spet na druge ni posebno vplivala: ostali so skoraj enako trdi kot pred prelivom. Naslednji dan sem jih na ribolovnem mestu samem dodal kraparskim peletom, ki sem jih pred tem namočil z rečno vodo in so služili za vezivo, dodal pa sem še nekaj pesti suhih. Vse sem dobro premešal in na koncu dodal še nekaj suhe krme Baith tech Karma. Vonj se mi je zdel izvrsten. Ja, me prav zanima, kaj bi o njem menil kakšen neribič, da ne rečem neribička? Nam ribičem pač dišijo tudi stvari, ki v resnici najbrž ne dišijo prav prijetno? Potem ko sem jo dobro ovonjal, sem krmo z roke zadovoljno stresel nazaj v posodo. Le katera mrena bi se lahko uprla temu,

sem optimistično pomislil in si roko obrisal v brisačo.

Za vabo na lasku sem uporabil enega od peletov Hallibut, premera 14 mm, ki jih imam namočene v lososovem olju. Namakanje najbrž niti ni potrebno, saj so že v osnovi precej bogati z oljem, nekaj pa ga najbrž še vedno vsrkajo vase. Trnek je bil Anaconda MB Boilie Hook, #6, narejen iz debele žice; pravi za ribolov borbenih brkatih leptotic.

Najprej sem obiskal dvoje na pogled zanimivih mest, kjer doslej še nisem lovil, pomislil pa sem, da bi nemara bilo vredno enkrat poskusiti. Na vsakem sem zdržal kakšno uro, več ni šlo. Namreč: na mojo skrbno pripravljeno krmo ni bilo prav nobenega ribjega odziva. Vsaj vidnega ne. Tako me je vse bolj mikalo, da bi se prestavil kakšnih 300 metrov nižje, kjer sicer lovim, predvsem pa vedno kaj tudi

ujamem. Ali skoraj vedno. Ko sem še večinoma muharil in vijačil, je pot v mojo podmetalko našlo precej lipanov in postrvi. Zadnja leta bera ujetih rib zajema mreene, klene in podusti, ki jih lovim na talno metodo, redkeje z vožnjo plovca. Zato nisem dolgo razmišljal, čas je namreč postal vse bolj dragocen. Vstal sem, pobral opremo in se prestavil na moje staro mesto odločen, da bom tam ostal vsaj nekaj ur; če se le ne bom preveč dolgočasil. No, dolgčas je, kadar gre za ribolov ali teče beseda o njem, praktično nemogoče stanje.

Zamenjava mesta se je kmalu izkazala kot dobra odločitev. Vaba ni niti pol ure ležala na dnu, ko se je ukrivljena konica palice nenadoma zravnila, kot bi vodni tok spodnesel krmilnik na dnu in ga prestavil za meter dolvodno. Lahko bi tudi podvomil, da gre za ribo, a je bila palica tako hitro v mojih rokah, da za razmišljanje, kako in kaj, niti ni bilo časa. Bila je riba in trmasto se je upirala, jaz pa tudi nisem popuščal, več kot je bilo potrebno, in tako sva nekaj časa vlekla vsak v svojo smer. Nazadnje sem simpatično mreeno, težko kak kilogram, le uspel zajeti v podmetalko. Slabo minuto sem jo pustil v vodi, potem pa sem jo položil na blazino za odpenjanje, kjer sem opazil, da se je zapela za zunanjo stran ust. S stališča športnega ribolova riba najbrž ne bi štel, mislim pa, da je vabo pobrala z usti in se po spletu okoliščin na prosti trnek zapela tako, kot se pač je. Kakorkoli že, bila je lepa in ko sem naredil nekaj fotografij, je zaplavala nazaj v reko.

Začetek je bil torej kar obetaven in najbrž je pri tem imela nekaj malega tudi mešanica v krmilniku; na prvi dve ribolovni mesti, kjer ni bilo nobenega odziva (ne vem, ali so ribe tam bile ali ne; najbrž ne), sem v hipu pozabil. Poln krmilnik je padel nazaj na mesto, kjer se je javila riba, palico pa sem name-

Najprej sem na suho spravil tole leptotico, ki mi je dobro zakrivila palico. Mrene so izredno borbene ribe, ki se zlepa ne vdajo. Ta se je sicer zapela za zunanjo stran ust, moje veselje pa zato ni bilo nič manjše.

To mreeno sem ujel s tehniko Touch ledgering. To je zanimiva oblika ribolova, potrebno pa je potrpežljivo čakanje na prijem s palico v roki in laskom med prsti. Za cukanje, ki ga zaznamo preko laksa med prsti in poznejšega pravega prijema se je vredno potruditi, saj je prav posebno doživetje, ki ga s palico v rogovili nismo deležni.

Portreti prvakov

sto, da bi jo postavil v rogovilo, držal kar v rokah. Voda je nosila suho listje, odpadlo z dreves, a tegobo jesenskih ribolovnih dni sem vzel v zakup in vsake toliko z dvigom palice osvobodil ujeti list na laksu. Kar pa se je ujelo pod vodo, je moralo počakati. K sreči tega ni bilo toliko, da bi mi pokvarilo ribolov. Še posebno, ker sem tedaj z gotovostjo vedel, da so ribe tam, naravnost pred mano.

Ob reki je sicer lepo sedeti, tudi kadar ribe ne delajo, saj se vedno dogaja kaj zanimivega, ribiču pa ob pogledu na gibajočo se tekočo vodo misli zatajavajo v bogve kateri čas. Pretekli, prihodnji?

No, mene je rahlo rosenje spravilo v sedanost. Pomislil sem na vremensko napoved, ki je nisem upošteval in je ribiški dežnik ostal doma. Bil pa sem odločen, da se ne bom umaknil, četudi, bi se dobro ulilo, saj sem končno imel priložnost na ribolovu preživeti več kot le nekaj ur in temu se zlepa nisem nameraval odreči. In se mi tudi ni bilo treba, saj je bila sreča na moji strani in drobne kapljice, ki sem jih zaznal le na vodni gladini, niso prodrle skozi krošnjo drevesa, pod katerim sem sedel.

In ko te sreča sreča, te pač sreča. Tudi pri ribah. Palico sem namreč, kot sem napisal, držal v eni roki, laks pa med prsti druge. T. i. Touch ledgering ni ravno pogosta oblika ribolova in tudi sam se le poredkoma odločim zanjo, saj terja precejšnjo mero potrpežljivosti, ki pa je jaz večinoma nimam dovolj, da bi s palico v roki in laksom med prsti zdržal dlje časa in čakal na prijem. Vsake toliko vseeno poskusim, če ne zaradi drugega, da si popestrim dogajanje. Prijem je bil po kakšnih petih minutah, hitro torej. Rahlo cukanje, ki sem ga čutil na laksu, se je razvilo v pravi mrenarski prijem. In že zaradi njega je vredno čakati tudi dlje s palico v roki in laksom med prsti. Približno 1,5 kg težka riba se je, značilno za vrsto, srčno borila, vse dokler je ni objela mreža podmetanke. Za razliko od prve je bila pravilno zapeta v notranjosti ust.

Po tej mreni sem z ribolovom nadaljeval še kakšni dve uri ali nekoliko dlje. Rib ni bilo več na spregled. Najbrž bi vztrajal vse do mraka in morda še katero ujel, a sem imel še nekaj opravkov, ki jih nisem mogel odložiti. Ja, vedno se kaj najde.

Lahko rečem, da ribe niso bile posebno razpoložene. Tako je velikokrat. Ali jih ne najdem ali ne lovimo na pravi način ali pač niso razpoložene. Če jih torej najdemo in jim ponudimo nekaj nam in njim dišečega, imamo dobre možnosti, da katero vseeno ujamemo. Peleti so prava stvar za to, vendar v hladnih dneh ne pretiravajmo s količino.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Državno prvenstvo v lovu rib z umetno muho je za letos končano. Dobili smo tri nove državne prvake, kar pomeni, da je konkurenca zelo izenačena in kar nas še najbolj veseli: v ospredju so vse mlajši tekmovalci, tako da za napredek tekmovalnega muharjenja ni treba skrbeti.

Naslov mladinskega državnega prvaka za to tekmovalno sezono si je priboril **Nejc Pesjak**, član Ribiške družine Ljubno, sicer pa doma iz Sevnice. Prav tako je član mladinske državne reprezentance.

Nejc Pesjak

Dejan Ambrožič

V članski konkurenci, kjer je bil boj za naslov zelo oster in neizprosni, si je naslov državnega prvaka priboril član Ribiške družine Bled **Dejan Ambrožič**, član zmagovite blejske ekipe in tudi slovenski reprezentant, dobitnik ekipne srebrne medalje na letošnjem Evropskem prvenstvu v Črni gori.

V kategoriji veteranov pa si je naslov državnih prvakov presenetljivo, vendar zaslužno priboril **Miran Špurej**, član Ribiške družine Maribor, pred leti uspešen tekmovalac v članski konkurenci in tudi reprezentant.

Miran Špurej

Zmaga na Uni v Kulen Vakufu

Na vsakoletno mednarodno muharsko tekmovalje na reki Uni, ki ga organizira Fly fishing kluba iz Bihača in se ga po navadi udeležijo kar nekaj ekip iz Slovenije, so povabili tudi mlade muharske reprezentante iz Slovenije. Naši mladi muharji so upravičilo povabilo in dosegli odlični uspeh v močni mednarodni konkurenci. Med devetnajstimi ekipami iz Bosne, Hrvaške in Slovenije so dosegli imeniten uspeh. Prva ekipa mladeničev je zaostala le za izkušeni veterani Bosne in Hercegovine, druga ekipa pa se je uvrstila na odlično četrto mesto. Še večji uspeh je dosegel mladinski reprezentant **Žan Valentinčič**, ki je premagal vse udeležence, saj je zmagal v vseh treh sektorjih. Ob pomoči vodij mladeničev Janka Čepurlina, Igorja Kristana in Simona Ivančiča so mlade poleg zmagovalca zastopali še Gorjan Vitan - Bor, Nejc Pesjak, Nejc Hudoklin, Žan Čepurlin in Maj Ivančič. Uspeh je še toliko pomembnejši, saj bo prav na tamkajšnjem prizorišču naslednje leto svetovno prvenstvo v muharjenju za mlade.

Vsem iskrene čestitke za dosežene rezultate ter veliko uspehov še v naslednjih sezonah.

Drago Ornik

Zmagovalec mednarodne tekme Žan Valentinčič

Pšenica v ribolovu

Pri ribolovu je pšenica skoraj izginila iz spomina, čeprav jo ribe obožujejo. Tako kot vaba ali dodatek k hrani lahko pokaže svojo moč in prinese veliko uspeha v ribolovnih dneh. Pšenico lahko obogatimo z aromami, s čimer dosežemo večjo privlačnost vabe. Zakaj jo dandanes veliko ribičev ne uvrsti v svoj nabor iz svojega nabora vab?

Pšenica nudi veliko prednosti pri ribolovu

Ribolov s pšenico je zelo stara ribiška zvižaja, a je v zadnjih letih vse bolj utonil v pozabo. Dandanes jo občasno zasledite samo v kakšnih poročilih o pripravi hrane pri krapolovu. V starih časih in v mojem otroštvu smo z njo veliko lovili, predvsem rdečeočke, ki so jo preprosto oboževale.

Njena privlačnost kot vabe se v zdajšnjem času ni spremenila, a kljub temu vse več ribičev posega po drugih

in drugih privlačnih snovi za ribolov, pa je zanjo še dodaten plus. Svojo pšenico skladiščim v majhnih PVC-sodih s pokrovi z navojem, da jo tako zaščitim pred škodljivci. Kdor nima takšnih sodov, jo lahko shranjuje tudi v vedrih s pokrovi. Če nam jo uspe zaščititi pred vlago, bo ostala kar nekaj let v odličnem stanju, pripravljena za uporabo. S pšenico lahko ujamemo veliko različnih ribjih vrst. Pri svojih ribolovih sem tako na pšenico uspel ujeti veliko lepih linjev in ploščičev, poznam pa ljudi, ki nanjo pozimi ulovijo tudi precej rdečeoček v re-

tudi čas, hkrati pa sta možnosti tudi praktični.

Kuhanje v termovki

Priprava v termovki je najhitrejša možnost priprave pred ribolovom. Pšenica potrebuje okoli 12 ur, da je dovolj mehka, da jo lahko nataknem na trnek. Za pripravo potrebujemo večjo termovko, vrelo vodo, malo pšenice in začimbe po želji. Začimbe zato, da izboljšamo privlačnost pšenice.

Postopek je otroško lahek: v termovko napolnimo 1/3 pšenice in dodamo malo začimb, nato pa dolijemo okoli 2/3 vrele vode. Vendar pazljivo! Pšenica pri vretju potrebuje nekaj prostora. Če boste napolnili preveč, se lahko zgodi, da bo pokrov odletel v zrak, še huje pa se lahko zgodi, če raznese termovko. Zaprto postavimo na stran in pustimo stati 12 ur. Po tem času je pšenica dovolj mehka, da jo lahko uporabimo na trnku. Če je pšenica še vedno trda, je težava v naši termovki, saj to pomeni, da ima slabo toplotno izolacijo.

Da naredim pšenico še privlačnejšo, v sveže napolnjeno termovko dodam

novodobnih vabah in tako podzavestno praznijo svoj proračun za ribolov. Tiho in skrivnostno pa je pšenica še vedno tista, ki kraparjem veliko pomaga pri privabljanju in držanju rib na krmišču. Tudi v mnogih ribogojnicah je nepogrešljiva kot hrana za mlade ribe. Le na trkih je ne vidimo več, čeprav je njena privlačnost nepremagljiva.

Prednosti, ki jih ponuja pšenica pri ribolovu:

- cenovna ugodnost,
- široka uporabnost,
- preprosta priprava,
- zelo dolga obstojnost pri skladiščenju,
- dobro vpijanje arom in okusov,
- dobra lovna vaba,
- veliko različnih možnosti hranjenja,
- preprosto skladiščenje.

Pšenico bi lahko označili kot eno izmed najboljših vab, saj združuje veliko prednosti v eni sami vabi; skladiščenje in priprava sta preprosta in cena je zelo nizka. Njena lastnost, da se navzame arom

kah. Kjer kraparji gradijo svoja krmišča, so možnosti za ulov s pšenico še večje. Kraparji uporabljamo pšenico za spodbujanje prebave pri krapih in da jih dlje zadržujemo na določenem mestu. Posredno tako privabljamo tudi druge ribe in jih tako navajamo na to hrano. Če lovimo na novih neraziskanih vodah, kjer ni pritiskov ribičev, potrebujemo le malo potrpljenja. Če bomo malo prej mesto večkrat nahranili, uspeh ne bo izostal.

Priprava pšenice za ribolov

Da pšenico lahko uporabimo pri ribolovu, jo moramo skuhati, saj bi surovo težko navlekli na las oz. nanizali na trnek. V preteklosti sem veliko stal ob štedilniku, ko sem jo kuhal, ampak me je hitro vrteč se števec za elektriko hitro spametoval. Zdaj uporabljam dva različna načina priprave hrane za ribolov: pšenico kuham s termovko ali pa jo namakam v mrzli vodi. Obe možnosti mi pomagata pri varčevanju z elektriko in sta cenejši. Privarčujem

začimbe in pustim stati čez noč. Tako povečam privlačnost in nov signal, ki še bolj privablja. Vi lahko dodate tudi razne tekoče dodatke, kot so CSL, arome liquid itn. Jaz osebno zelo rad uporabim različne začimbe, ki jih ima žena vedno v kuhinji in so se izkazale za več kot odlične.

Največkrat uporabim:

- kari,
- janež,
- cimet,
- omako Maggi,
- česnovno olje,
- kavo,
- omake iz azijske kuhinje.

Namakanje pšenice

Naslednja možnost priprave je namakanje v mrzli vodi, za kar ne potrebujemo elektrike, vendar ta postopek terja malce več časa; traja nekje do enega tedna in je odvisen od zunanjih temperatur. Za ta način priprave uporabljam vedro s pokrovom, vodo, pšenico in seveda sladkor. V vedro dam približno 1/3 pšenice,

Lov na roparice 2019

RD Bistrica je ob zaključku ribolovne sezone 2019, drugo leto zapored, organizirala srečanje Lov na roparice, ki je namenjeno predvsem ljubiteljem vijačenja.

2/3 vode in 0,5 kg sladkorja, vse dobro premešam ter zaprem. Pustim stati, dokler ne vidim, da se je začela fermentacija. Med samim namakanjem moramo paziti, da se na vrhu ne razširi plesen, torej zrna morajo biti ves čas v vodi.

Čez nekaj dni bomo ob preverjanju zaznali močan kiselkast vonj, ki ni ravno prijeten. Tako pripravljena pšenica je pripravljena za uporabo. Če lovimo več dni, se lahko na vrhu vode s pšenico pojavi bela sluz, ki pa ni škodljiva in ne vpliva na kakovost pšenice. Pri fermentaciji nastanejo določene kemične povezave, ko se škrob pretvori in sladkor, in te kemične povezave ribe obožujejo. Tudi tako pripravljeno pšenico lahko skladiščimo na hladnem, če je le vedno pokrita z vodo.

Pšenica kot vaba

Če smo jo pravilno pripravili, jo lahko uporabimo tudi kot vabo na trnku. Sam za to uporabljam manjše trnke z dolgim vratom, ki mi omogočajo, da nanje naznam več zrn.

Pri uporabi pšenice na trnku je pomembno le, da pustimo vrh trnka prost. Namreč: če bo zrno malce pretrdo, se lahko zgodi, da bomo pri zategu ostajali praznih rok. Ampak tudi to je mogoče rešiti z malo prakse in izkušnjami.

Za večjo učinkovitost lahko pšenico kombiniramo z drugimi vabami, kot so kostni črvi, deževniki, umetna koruza itn.

V vsakem pogledu lahko pšenico uspešno uporabimo pri ribolovu. Majhen kupček zrn na trnku priporočam za lov linja spomladi.

Pšenica kot hrana

Tudi s pšenico lahko hranimo naše ribolovno mesto, prav tako kot z drugimi pripravki za hranjenje.

Za doseg mesta hranjenja pa je več pripomočkov, s katerimi si lahko pomagamo: s fračo, hranilnico, t. i. ballmakerjem ali s čim drugim.

*Besedilo in fotografije:
Boris Dajčman*

V nedeljskem jutru se je ob ribiškem domu zbralo 30 ribičev, ki sta jih pričakala kava in drugi topli napitki. Udeležba je bila nekoliko manjša kot leto poprej. Razlogi za to bi lahko tičali v slabši vremenski napovedi in nadpovprečno toplim oktobru, ki ni obetal pravih ščukarskih razmer.

Kljub vsemu se je 15 ribičev iz domače RD, 10 gostov in 5 mladincev odločilo, da bodo poskusili svojo srečo na jezeru Mola, ki je bilo zaradi pomanjkanja padavin v zadnjem obdobju kakšen meter ali dva pod običajnim nivojem. Ne glede na to se je obetal dober dan, saj je bila voda rahlo motna, sprememba v vremenu pa je napovedovala dodatno aktivnost roparic.

Večina ribičev se je na ribolov podala s čolni, medtem ko se jih je nekaj odločilo, da

blestivke, smo se nekateri poskusili tudi v muharjenju. Poleg obvezne uporabe stisnjenih zalustnikov smo udeležence pozvali tudi k etičnemu ravnanju z ribami, uporabi večjih mrež, blazin za odpenjanje in zmanjšanju časa, ki ga riba prebije zunaj vode.

Po sedmih urah ribolova so se udeleženci srečanja ponovno sestali v ribiškem domu, kjer so pred kosilom skupaj pregledali fotografije ulovov. Med mladimi je blestel Martin Rutar, ki je kot edinemu med mladinci uspelo prevarati ščuko, ki je merila 59 cm. Med člani je bila konkurenca nekoliko pestrejša. Tretje mesto je s ščuko, dolgo 75 cm, zasedel Jure Gombač, drugo je s centimeter daljšo (76 cm) zasedel Rok Blokar, zmago in pokal srečanja pa je odnesel dolgoletni aktivni član RD Bistrica Aleš

Potrpežljivo čakanje (foto: Jure Gombač)

S ščuko je bilo treba narediti fotografijo za spomin (foto: Martin Rutar).

Skupinska fotografija najboljših (foto: Jure Gombač)

bodo svojo srečo poskusili kar z obale. Vsak ribič je ob prijavi prejel dve vabi in kupon v obliki praktičnega darila Trgovine Kostevc, vsaka ekipa pa je prejela tudi uraden meter srečanja, ki je služil za dokazovanje prisotnosti ulova. Lovili smo po načelu ujemi in spusti, lovili pa smo ščuke, smuče in some. Zaradi dodatnega žara in želje po uspehu smo se v RD odločili, da bodo najdaljši ulovi nagrajeni z medaljami, ribič z najdaljšim ulovom pa bo v trajno last prejel tudi pokal. Medtem ko je večina udeležencev vijačila, pri čemer so v večini uporabljali silikone, voblerje, žice in

Deželak s 80 cm dolgo ščuko. Ribiči so skupaj ulovili več kot 20 ščuk v povprečni dolžini od 60 do 70 cm. Letos so v primerjavi z lani, ko smo ujeli kar nekaj smučev, sodelovale zgolj ščuke. Somi pa se kljub vse večji prisotnosti še vedno uspešno izogibajo ulovu na umetne vabe. Glede na splošen odziv udeležencev smo v RD Bistrica prepričani, da bomo srečanje organizirali tudi v nadaljnjih sezonah, saj se je jezero Mola, ki velja za odlično mesto, kjer lahko lovite krape, ponovno izkazalo kot revir z zdravo populacijo roparic.

Jure Gombač

Tradicija, ki kljubuje sodobnemu času

V osrednjih Slovenskih goricah ima sladkovodno ribištvo že dolgo tradicijo, saj so ljudje ribe lovili že v pradavnini. Takrat iz življenjske nuje in potrebe, sčasoma pa se je ribolov spremenil v obliko športne rekreacije in aktivnega preživljanja prostega časa. V preteklosti so lovili ribe zlasti v Pesnici in njenih pritokih. Prav povodju Pesnice pripada večji del Občine Lenart, na območju katere poteka osrednja dejavnost RD Pesnica. Povodju Pesnice pripada 86 % lenarške občine, manjši del pa še Ščavnici in Rogoznici. Posebnost Pesniške doline so akumulacijska jezera; Jezero Pristava meri 31 ha, Komarnik 30 ha, Radehova 27 in Trojica 51 ha. Ob jezerih se lepo razvija sladkovodno ribištvo, tudi ribiški turizem. Jezera služijo kot naravni rezervati za vodno rastlinstvo in živalstvo, kar še zlasti velja za jezero Komarnik.

Ribiška družina Pesnica - Lenart je bila ustanovljena jeseni leta 1957 in je članica Zveze ribiških družin Maribor. Na ustanovnem občnem zboru RD Pesnica - Lenart so leta 1957 za prvega predsednika izvolil Jožeta Horvata. Takrat je bil sedež RD še v Mariboru, pozneje v Počehovi in nato še pri Hotelu Slavija v Mariboru. Leta 1978 so sedež RD Pesnica prenesli v Lenart. Dolgo je bil sedež na Cmureški cesti v Lenartu, konec 90-ih pa na Kraigherjevi ulici. Konec leta 2001 so prizadevni ribiči sedež preselili v nov ribiški dom v Lenartu, ki je v ponos vsem ribičem in celotnemu mestu Lenart. Je prijetna in obljudena mestna točka, ob kateri se radi ustavljajo sprehajalci ob Globovnici in mnogi lenarški meščani, ki

pri domu prirejajo piknike za poletno sprostitev. Ribiško domovanje je vedno na stečaj odprto za vse, ki ob njem iščejo mir in tudi ribiško veselje ob vodi pod domom. Tega so posebno veseli mladi ribiči, ki se tod učijo abecede ribištva.

RD Pesnica - Lenart se je že takoj po ustanovitvi leta 1957 zavzelo lotila številnih nalog, s posebnim poudarkom na varstvu voda in ribjega življa. Ribiči so se med prvimi vključili v ekološka prizadevanja in opozarjali na posledice onesnaževanja voda pa tudi obrežij jezer v Radehovi in Sveti Trojici. Že od vsega začetka pa ribiči skrbijo za razvoj ribiškega turizma in za tekmovalno dejavnost. Slednja je že dolga leta med najbolj razvitimi v

Sloveniji. Člani RD Pesnice - Lenart so nepogrešljivi del državnih reprezentanc v lovu rib s plovcem. Že nekaj let se ni dogodilo, da prav nihče od njihovih članov ne bi postal tudi član slovenske reprezentance članov, članic, mladincev ali pionirjev.

Ime po reki Pesnici

RD Pesnica ima ime po reki Pesnici, najbolj znanem vodotoku v Slovenskih goricah. Njen začetek je majhen potoček, ki izvira v gričevnatem svetu zahodnega dela Slovenskih goric, manj kot kilometer od avstrijsko-slovenske državne meje. Sprva teče proti severu, pri vasi Langegg (Vrhovci) vstopi v nekoliko širšo dolino in začne svoj tok proti vzhodu. Po nekaj sto metrih priteče v Slovenijo in tok nadaljuje po

Ob jezeru Radehova ne manjka ribičev.

100–200 m široki dolini skozi Jurski Vrh do Zg. Kungote, kjer se z leve vanjo steška Svečinski potok. Tam se obrne proti jugovzhodu, dolina postaja vse širša in gosteje poseljena. Vse od Zg. Kungote naprej je Pesnica regulirana in zdaj so v nekoč mokrotnem dolinskem dnu večinoma njivske površine. Pri Pernici se steška v spodnji del Perniškega jezera, nekoliko nižje teče še skozi manjše jezero Pristava, nato pa so ob njej ali ob pritokih še tri manjša umetna jezera (Komarnik, Radehova in Trojiško ali bolj znano Gradiško jezero) na levem pritoku potoka Velka. Nekoliko pod mestom Lenart se že skoraj dva kilometra široka dolina obrne proti jugu in v tamkajšnjem delu je Pesnica nekoč zaradi zelo majhnega strmca zelo vijugala in pogosto poplavljalna. Malo pred Ormožem se Pesnica izliva v reko Dravo. Z obsežnimi melioracijskimi posegi so v 60. letih prejšnjega stoletja povsem spremenili večji del toka Pesnice. Celotna Pesniška dolina je dobila povsem drugačno podobo: namesto nekdanjih mokrotnih travnikov so zdaj v njenem dnu obsežne njivske površine, reka pa je ujeta v enolično, zelo izravnano strugo, ob kateri je le ozek pas grmovja. Poseg je opravil svoje, ekološko gledano je meliorirana

Jutro ob Trojiškem jezeru je balzam za dušo.

Pesnica zelo osiromašena voda, še bolj osiromašena pa sta njena oba bregova. Marsikje naravovarstveniki skupaj z ribiči in tudi z lovci bijejo plat zvona. Poskušajo rešiti, kar je še mogoče rešiti. Žal pa so že dalj časa povsem izgubljeni ostanki nekdanje stare struge reke Pesnice in v mnogih meandrih samevajo kupi smeti in odpadkov.

Jezeri Sv. Trojica (Gradišče) in Radehova še vedno mikavni za ribiče

RD Pesnica se že vrsto let zavzeto vključuje v celovito turistično ponudbo občin Lenart in Sveta Trojica. V preteklosti je bilo zlasti Gradiško (zdaj Trojiško) jezero izredno oblegano z ribiči, ki so tam radi lovili trofejne

Osiromašen vodotok Pesnice pri Šetarovi

primerke rib. V Gradiškem –Trojiškem jezeru so našli varno domovanje mnogi kapitalni primerki soma, krapa, amurja, ščuke, smuča, ploščiča in androge pa tudi bogate jate ribjega drobiža. Menda je zadnja leta manj ščuk in smučev, še vedno pa naj bi bilo dovolj kapitalnih somov, le uloviti jih je treba. Jezero leži pod mogočno trojiško tristolpno romarsko cerkvijo, tako da se je kraja oprijelo ime Slovenskogoriški Bled. Mnogi obiskovalci, vključno z ribiči, menijo, da je še prijetneje iskati mir in ribiško zadovoljstvo ob jezeru Radehova blizu Lenarta. To jezero, ki je manjše od Trojiškega, je prav tako bogato s kapitalnimi primerki somov (menijo, da se v globinah vode skrivajo tudi 60-kilogramske mrcine), krapov, amurjev, smučev in seveda ribjega drobiža. Ob tem jezeru so za lov na krape uveljavili sodobno ekološko načelo ujemi-izpusti, sicer pa dosledno uveljavljajo sodobna načela riblova in spoštujejo veljavne zakonske in etične predpise. Ob obeh jezerih si lahko ribiči postavijo šotore, a morajo pred tem kupiti ribolovne dovolilnice. Med gosti je tudi veliko tujcev in ribičev iz drugih delov Slovenije, ki jih mikajo kapitalni brkati somi.

Marjan Toš

Kdo je pristojen, kdo odgovoren

Sem državljan, ki ima rad naravo, arhitekturo in druge dobrine, ki so nam jih zapustili naši predniki. Ker sem tudi ribič, me posebno zanima čistost pitnih in ribolovnih voda pa tudi stanje vodnih objektov. Naši predniki so znali gospodariti z vodami, zato so med drugim zaradi vodne energije zgradili mnoge vodne objekte, kot so kaskade, kanali (mlinščice) pa tudi številne jezove. Lastniki mlinov, malih elekترم in kovačnic so najmanj dvakrat na leto spustili zapornice in odstranili nanese pesek in prod. Dandanes so mnogi vodni objekti zapuščeni, odvzem gramoza je pogosto zanemarjen. Vendar ni povsod tako. Lep primer je jezero Most na Soči, kjer na izlivu Soče v jezero redno odstranjujejo gramoz in tako preprečujejo zasipanje akumulacije jezera.

Žal pa je to le osamljen primer. Zbiljsko jezero praktično nima več akumulacije, Praška

(Mavčičsko) pa je na poti podobne usode. Kakšne bodo posledice nanosa proda, pozneje zamuljenja in nadalje toksizacije mulja v jezeru, si lahko le mislimo. Najmanj kar bo, bo drastično zmanjšana akumulacija vode za hidroelektrarno.

Sem krajan Občine Kranj in se pogosto peljem preko mostu čez Savo (na Savski otok). V Savi, nekaj metrov navzgor od mostu, že dalj časa propada lesen jez. Z vsako višjo vodo po neurju je desk manj, iz vode štrlijo le še leseni piloti, ki so nekdanj nosili deske (glej fotografijo!). Tudi pod jezero pri Tekstilindusu ne odvažajo več gramoza, ki prav hitro zasipa jezero. Po meni dostopnih podatkih je globina vode v jezeru le še 3,5 m. Ni to znamenje za alarm?

Pa me zanima: **Kdo je pristojen in kdo odgovoren za sanacijo?** Ne najdem odgovora, ▶

zato javno izpostavljam to vprašanje. Tudi leseni jezovi in pregrade so del naše kulturne dediščine. Bomo pustili, da propadejo in za vedno spremenimo krajino?

Povsod pa se ne obnašajo tako. Lep primer je Krčev jez v Podbrezjah na reki Tržiška Bistrica. Lani je v poletnih mesecih voda odnesla del desk na omenjeni vodni pregradi. V jeseni je bil jez saniran, in sicer še pred vodno ujmo v Dovžanovi soteski in posledicami v celotnem toku Tržiške Bistrice! Če jez ne bi bil saniran, bi ga narasla voda odnesla, na tistem mestu jezu ne bi bilo nikoli več! Brez veliko »pompa« so se sanacije jezov lotili mnogi (ribiči RD Tržič, VGP, Občina Naklo, lastnik HE). Za obnovo jezov je bilo potrebno 22 m² lesa; zanj so v enakih delih prispevali ribiči in lastnik HE. Stroške žaganja lesa na prizme na žagi Aljančič in delavce VGP ter potreben dodaten material (žebelje) je plačala Občina Naklo. Fizično delo pri obnovi so opravili ribiči. Niso se spraševali, kdo je pristojen ali odgovoren: preprosto so storili tisto, kar je bilo potrebno.

Kako pa bo pri podrtem jezov v Savi pod jezom pri Tekstilindusu? Se bo po več letih le kdo zganil in ukrepal? Morda Savske elektrarne, ki jim prod zasipa akumulacijsko jezero, VGP, občina, ribiška družina, morda Ministrstvo za okolje ali celo Ministrstvo za infrastrukturo?

Lepo bi bilo! Vendar dvomim. V Sloveniji imamo toliko državnih služb, inšpektoratov, direktoriatov, strokovnih služb in ministrstev, da praktično nihče več ne ve, kaj je njihova dolžnost.

Se bo končno le kdo prebudil?

Pismo s to vsebino sem poslal na Savske elektrarne, Občino Kranj, VGP Kranj, Ministrstvu za okolje in prostor ter Ministrstvu za infrastrukturo. Kot sem pričakoval, so se že naslednji dan oglasili iz Savskih elektrarn. Korekten odgovor! V dveh tednih sem dobil tudi izčrpen odgovor Ministrstva za okolje in prostor. Zanimivi so navedeni podatki:

– predhodnica direkcije za vode je že v letu 2013 naročila in dobila projekt za izvedbo sanacije predmetnega pragu (navedena je številka projekta),

– do leta 2015 je bil projekt usklajen z naravovarstvenimi službami in Zavodom za ribištvo,

– projekt je potrjen v programu koriščenja proračunskih sredstev,

– v pripravi je sporazum o sofinanciranju projekta,

– če ne bo večjih zapletov, lahko izvedbo pričakujemo letos.

Naj povzamem: od ugotovitve težave do danes je minilo šest let, sanacije pa še vedno ni. Posledice za okolje (zasipavanje akumulacijskega jezera) so hude. Koliko let je potrebno, da državna birokracija odpravi tako majhno težavo? Vsaka gospodarska služba, ki bi se tako slabo odzivala, bi v zelo kratkem času propadla (saj je odvisna od trga in ne od proračuna). Morda je skrajni čas za optimizacijo postopkov v javni upravi.

Naj še zapišem, da se nekateri na odprto pismo s to vsebino sploh niso odzvali. Ignoranca pa pomeni, da živijo v svojem svetu in jim za državljanke in skupno dobro ni mar. Do kdaj bo še tako?

Besedilo in fotografiji: Jožef Smolej

Ščuke pred zimo

Muharjenje na ščuko je lahko lep prehod med običajnim muharjenjem in zimskim muharjenjem na sulca. Tisti, ki ribolov na te agresivne plenilke dobro poznajo, tudi vedo, da vsebuje kar nekaj pasti, ki jih moramo upoštevati in se jim tudi izogniti, če želimo, da se naši dnevi med ščukami uspešno končajo. Obdobje pred prihodom najhladnejših dni je za marsikaterega muharja čas, ki ga nameni prav ščukam, še posebno, kadar jesenska deževja in visoki vodostaji rek vse drugo praktično onemogočijo. Hiter sprehod do bližnjega jezera s ščukami je lahko ne samo rešitev, pač pa tudi nepozabno doživetje.

Plenilke z vrha trofične piramide v svojih okoljih dosegajo tudi velikosti več kot en meter in vsak tak ulov šteje za lep uspeh, v ribiških krogih pa pomeni lepo trofejo. V krajih, kjer sem ob vodi preživel večino zgodnje mladosti in kjer je bil rojen moj oče, blizu Cerkniskega jezera, je med domačini veljalo, da je le ščuka prava riba. Vse drugo je bilo na drugem mestu. Podobno velja tudi za nekatera druga območja v Sloveniji, na primer vzhodno Štajersko in vsa preostala porečja nižje od pasu lipana, kjer ne bo težko najti revirja z zdravim staležem ščuke in tudi bogato tradicijo ribolova nanjo. Tudi sredi mest (Ljubljana, Maribor, Kočevje itn.) in v okolici obstaja tradicija ribolova na ščuko in marsikdo se tako sprosti za urico ali dve, saj mu ni treba niti sesti v avto. V nasprotnem nam vedno ostajajo bližnji bajerji in jezera. Skratka, primerni revirji so povsod in zelo verjetno imamo katerega tudi v neposredni bližini.

Verjetno že vemo, da za tak način muharjenja potrebujemo nekoliko močnejšo opremo, saj lahko na drugi strani vrvice v povprečju pričakujemo precej večje primerke kot pri običajnem muharjenju. Palice za vrvice številka osem do deset so nekako najprimernejše, ni pa treba obupavati, če imamo doma od težje kategorije le sedmico ali šestico. Prav tako gre, samo malo se je treba prilagoditi z velikostjo muh in pri ribolovu samem. Akcija palice naj ne bo prepočasna. Zaradi velikosti muh, običajnega ribolova s potopnimi vrvicami in boljše izvedbe prijemov se bolje izkažejo tiste malo hitreje. Do izraza pridejo še posebno, kadar lovimo s potopnimi vrvicami na večjih razdaljah. Lažje tudi premagujemo upor pri metanju in vodenju velikih potezank, ki jih uporabljamo pri tem načinu muharjenja. Moja najljubša palica za ščuke je običajna, dvodelna, devetčoveljna, za vrvice številka deset. Sicer lašne izdelave in prilagojena mojim željam. Še enkrat naj poudarim, da lahko uporabimo katerokoli od malo težjih, ki jih pač imamo in nam preizkušeno ustrežajo.

Kolesca niso tako zelo pomembna, kot na primer pri morskem muharjenju s težjimi palicami, saj pri muharjenju na ščuke ne pričakujemo tako dolgih in močnih pobegov. Kakovostna zavora in dovolj zmogljivosti za običajno vrvice in podvrvice je vse, kar potrebujemo. Če je izbrano kolesce še lepo uravnoteženo z našo palico, smo dobro pripravljene tudi na daljše ribolove, saj je nekaj ur ribolova s palico številka deset vseeno nekaj popolnoma drugega kot na primer z običajno štirico.

Od vrvic bomo verjetno večinoma uporabljali običajno plavajočo vrvice, ki ji po potrebi dodajamo različno toneče konice. Prav v ta namen obstajajo posebne večnamenske vrvice. Ob nakupu slednje dobimo poleg tudi nekakšno priročno *denarnico*, ki vsebuje različne toneče konice, ki jih lahko hitro menjamo in se prilagajamo globini in drugim razmeram. Meti so običajni in te vrvice lahko nabiramo v zraku. Ni nam treba zgolj izstreliti glave vrvice (sistem z letječimi glavami - t.i. Shooting Heads). Primerne so predvsem, kadar muharimo na rekah in v jezerih, kjer so priobalni deli plitvi ali pa poraščeni z rastlinjem. Čež take dele lažje vodimo plavajoči del vrvice, medtem ko sprednji del tone na željeno globino v predelih, kjer lovimo. Plavajoči del vrvice zadaj omogoča tudi bistveno lažje rokovanje z vrvice med meti in ne tone in se ne zapleta v potopljeno rastlinje. Za še lažje rokovanje, predvsem ob uporabi tonečih vrvic in letječih glav je dobro, da imamo s seboj košaro za vrvice ali pa drug podoben del opreme, ki pomaga hraniti ostanek vrvice, pripravljen na naslednji met. Tudi če imamo ostanek vrvice na suhem in na ravni površini, se lahko tam po nepotrebnem poškoduje. Še posebno na kamnitih, betonskih tleh ali na čolnu, kjer se vedno najde nekaj, kamor se lahko (in po navadi tudi se!) zatakne.

Za predvrvice lahko uporabljamo debelejši najlon, ki ga na koncu obvezno opremimo z nekaj žice ali pa katero drugo posebno vrvice, ki je ščuka s svojimi ostrimi zobmi ne more pregrizniti. Razne

pletene kevlarske predvrvice so zelo uporabne, poleg njih pa tudi pletene ali samostojne žice. Ob uporabi posebnih najlonov za zobate plenilce (hard type nylon) moramo paziti, da uporabimo dovolj debele. Po mojih izkušnjah vsaj več kot 0,45 milimetra.

Pri ciljnem muharjenju na ščuke ne potrebujemo večjih potezank, ki smo jih na kevlarsko predvrvico z zanko navezali vnaprej in jih posamezne nosimo s seboj za vsak primer. Namesto tega na koncu predvrvice navežemo

površinskih potezank so lahko nevtralne, s katerimi le režemo vodno površino, tretja pa so potezanke, ki ob potegih potonejo, nato pa se same dvignejo do površine (t.i. diverji).

Za ribolov pod površino lahko uporabimo klasične vrste potezank, s tem da jih po možnosti vežemo ali kupimo, vezane na trnkih brez zalusti. Brezzalustniki omogočajo lažje in hitreje odpenjanje ter ohranijo uporabno marsikatero muho. Ko izbiramo trnek pred samo vezavo, izberimo dovolj velikega in po možnosti

debelejšega najlona. Najbolje se izkažejo enostavne muhe, ki jih lahko dokaj hitro navežemo in po potrebi poškodovane tudi z lahkoto popravimo.

Med najbolj znanimi potezankami za ščuko so: zonker in različni realistični posnetki rib, Dahlberg mega diver, različni poperji, potezanke iz furabuja in drugih umetnih fiber. Med barvami sem zasledil vse od naravnih do kričočih in svetlečih. Veliko je odvisno od bistrosti vode in drugih razmer. Nekateri radi uporabljajo rdeče glave, meni pa so se dobro izkazale

Primeri uporabnih Dahlbergovih diverjev - površinska muha, ki ob potegih potone.

Primeri zelo enostavnih in uporabnih muh za ščuko

Primeri preprostih in čvrstih muh, primernih za vse vrste plenilcev.

Primer večdelne muhe, katere izdelava je malo bolj zapletena, se pa zato izredno lepo giblje.

sponko, tako kot pri drugih ribolovih, kjer veliko menjamo vabe. Potezanke za ščuko so že zaradi njenih zob nekaj, kar moramo redno menjati in ne samo ob prilagajanju na trenutne. Ne smemo pozabiti na podaljšane klešče ali pa posebno orodje za odpenjanje muh iz čeljusti teh zobatih rib.

Najbolj uporabne potezanke so dovolj velike, dovolj čvrste in iz dovolj trdnih sestavnih delov, da prenesejo ostro ščukino zobovje. Glede na razmere uporabljamo različne barvne kombinacije v različicah z obtežitvami ali brez njih. Za ribolov na površini, ki je lahko še posebno razburljiv, uporabljamo t.i. poperje, ki odrivajo vodo pred seboj in zelo opozarjajo nase. Druga različica

dolgohrbntnik. Pri samem ribolovu večja velikost ne igra pomembne vloge, saj običajna ščuka lahko v svoja velika usta spravi praktično vse, veliko lažje pa nam bo ob uporabi takšnih trnkov pri odpenjanju. Tisti, ki radi uporabljajo potezanke z obteženimi glavami jig, prav tako izbirajo med večjimi in daljšimi modeli, s tem da je vezava obrnjena in imamo trnek obrnjen navzgor. Metanje slednjih je precej zahtevnejše in osebno se od nekdaj raje poslužujem tonečih vrvic in neobteženih potezank. Trnek se vedno obrne s trnkom navzgor, kar je v pomoč, da muhe ne zapenjamo v dno ali rastlinje. Pri drugih lahko to težavo rešimo tako, da v muho uvežemo še varovalo pred rastlinjem iz žice ali

potezanke z dodatki oranžne barve. Bele in črne niso nikoli slaba izbira in pri muharjenju na ščuko imamo ob izbiri barv resnično odprte roke.

Pomembna imena in avtorji prispevkov na temo muharjenja na ščuko, ki jih lahko najdemo na medmrežju, so npr. Larry Dahberg, Barry Reynolds, Ad Swier, Herman Broers, Niklaus Bauer, Blane Chocklett in še marsikdo. Z malo brskanja lahko med njihovimi prispevki najdemo marsikaj zanimivega in uporabnega, obdobje pred začetkom prave muharske sezone bo hitreje minilo, morda pa tudi poskrbimo za kakšno nepozabno doživetje in pravo temo za dolge zimske večere.

Besedilo in fotografije: Tomaž Modic

Jakčev prvi božični krapolov

Približuje se moj najljubši čas v letu. Božič. Čas, ko lahko verjamemo v čudeže, se družimo s sorodniki in prijatelji, jemo božične piškote z marcipanom in cimetom in pijemo vročo čokolado s smetano in penicami. Mimogrede, ste Božičku že napisali pismo?

Jaz sem pismo že poslal. Napisal sem mu nekaj želja zame, za družino in tudi prijatelje: tople nogavice, šale, rokavice, puloverje in seveda tudi nekaj ribiških potrebščin. Ne zdi se mi pomembno, kakšna darila dobimo za praznike, ampak da se družim s tistimi, ki jih imam rad in jih mogoče med letom ne vidim tako pogosto. Igrač imam dovolj, sicer sem pa že velik fant in jih raje podarim komu, ki jih nima. Enako je tudi z ribiško opremo. Bistvo prihajajočih praznikov je tudi, da delimo. Da poklonimo nekaj, česar ne potrebujemo, tistim, ki si daril ne morejo privoščiti. Tudi vi lahko sovrstniku poklonite igračo ali pa kos ribiške opreme, ki je ne potrebujete več ali imate več kosov enakih. Toplo vam bo pri srcu. Z družino radi ob popoldnevih, ko se stemni že tako zgodaj, pečemo piškote. To je naša zimska tradicija. Trenutno je zunaj začelo snežiti, z mami pa pečeva pico in pripravljava testo za piškote. Tokrat bodo cimetove zvezdice in žepki s čokoladnim in sadnim polnilom. To ima svoj skriti namen, veste. Očka je šel z ribiški prijatelji na delovno

akcijo, po hudem deževju so reke prestopile bregove, in sedaj, ko se je stanje umirilo, so šli čistit brežine, saj je na vejevju in travnikih ostalo veliko smeti. Žal veliko ljudi ne skrbi za naravo, zato ribiči čutimo, da jih moramo spodbujati k varovanju okolja. Meni mami ni dovolila, da bi se jim pridružil, saj je zjutraj začelo snežiti in je hladno. Sneg se še ni oprijel tal, zato bodo lahko opravili svoje delo. Kmalu se bo stemnilo, tako da bodo kmalu doma. Testo sva postavila v hladilnik, pico obložila z različnimi dobrotami ravno pravi čas, saj se je že temnilo,

sneg pa se je že oprijemal tal. Slišala sva hrup avtomobila, zato sem stekel k vratom, saj je prišel očka. Vmes sem pogledal še našega gospoda Tika, ki je v dnevni sobi na svoji blazini predel in čakal na svoj del pice. Očku sem rekel, naj se hitro uredi, saj bomo jedli pico in pekli piškote. Bil je navdušen. Medtem ko se je kopal, sem pripravil pogrinjke in sok, ki se bo prilegel k večerji. Komaj sem čakal, da bo pica pečena. Privoščil sem si veliik kos. Med večerjo je očka povedal, kako je potekala delovna akcija in kaj sta se menila z Matičevim očkom. Ker se približuje božič,

sta se odločila, da bi naju z Maticem peljala na božični krapolov, tako kot so sami hodili s prijatelji vsako leto pred božičem (božič so seveda preživeli z družinami). Odšli bi na naše priljubljeno mesto ob ribniku, s seboj bi vzeli božične kape, božične piškote in vročo čokolado. Sliši je odlično. Z Maticem bi to tradicijo lahko nadaljevala s svojimi prijatelji. Izbrati smo morali le sončen dan, da nas ne bi zeblo. Pojedli

smo poln pekač pice, vendar ni bil še čas za počitek. Morali smo speči piškote. Ker je že december in so prazniki pred vrati, sem si zaželel gledati božični film (zraven pa seveda jesti božične piškote, ki bodo nastali vsak čas). Tik se je strinjal, saj je veselo pomahal z repom. Naš muc je tudi zelo sladkosned in mu včasih dam malo piškota. Naše filmske maratone pa tudi obožuje. Mami je iz testa z modelčki oblikovala različne oblike piškotov, jaz sem jih premazal s cimetovim prelivom, očka pa je polnil žepke z nadevi in jih zapiral z vilicami. Med delom

sem ga spraševal, kako so se imeli na božičnih krapolovih, ali so ujeli velike ribe. Dejal je, da niso nikoli tekmovali med seboj, pomembno je bilo je druženje, da so tudi prijatelji skupaj v predprazničnem času in da se skupaj posladkajo z božičnimi dobrotami. Ocenil je, da sem že dovolj star, da mi predstavi to tradicijo.

Vsaka od žena pripravi eno ob dobrot: božične piškote, vročo čokolado, potico, pite in podobno. Na plinskem kuhalniku si skuhamo kavico. Kako se že veselim! Mami sem prosil, da bi šla kupiti božično kapo z zvončkom; take so mi všeč. Ko sva z očkom klepetala, je mami iz pečice vzela prve pečene piškote. Ko smo končali, smo pripravili in pomili kuhinjo. Oh, sem vedel,

da smo nekaj pozabili. Skuhati vročo čokolado. Mami je hitro poskrbela zanjo, z očkom pa sva pripravila božični film. Dnevi so hitro minevali in kaj kmalu je napočil dan božičnega krapolova. Zjutraj sva z očkom pripravila opremo ter toplá oblačila. Ker je bilo mrzlo, sva vzela palice z velikimi obročki. Nismo šli zgodaj, saj je zjutraj kar hladno. Počutil sem se odlično. Tokrat sem krapom namenil bojli z okusom cimeta; naj še oni malo okusijo božič. Ribiške palice smo postavili na stojala in se namestili v stolčke. Vse je bilo zasneženo in mrzlo. Ob stolčku sem položil škatlo,

na katero sem lahko dal noge, da me ni zeblo, na rokah pa sem imel zelo tople rokavice. Tudi drugi so imeli tople kape, rokavice in obleko. Sonce se je vedno bolj skrivalo za oblake, zato smo morali skrbeti, da nam je bilo ves čas toplo. Topel čaj in potica sta se zelo prilegla. Vmes smo klepetali o vabah, opremi, načrtih za prihodnje leto in o novih dogodivščinah. Piskač ni in ni hotel piskati. Želel sem si ujeti vsaj enega božičnega krapa. Ribe so čutile, da je zima, zato so se zadrževale v globljih predelih, kjer je topleje. Potem smo kar naenkrat zaslišali piskanje. Riba je prišla Maticovo vabo. Previdno in počasi jo je utrujal in usmerjal proti obali, jaz sem jo pa zajel s podmetalko. Bil je lep krap. Hitro sem si zmočil roke in mu izvlekel vabo ter ga prijel, da smo ga fotografirali. Božične kape in sneženo ozadje so bili odlični motivi. Zahvalili smo se mu in ga previdno spustili nazaj v ribnik. Trenutek je bil kot nalašč za zdravico. Malo drugače sicer, ampak tudi z vročo čokolado lahko nazdravimo. Pa koliko dobrot smo imeli s seboj! Tokrat želodčki res niso bili lačni. Kazalci na uri so hiteli in hiteli, ko smo menjavali vabe na trnkah in prestavljali palice v upanju, da bi se na določenem mestu skrival še kakšen krap. Zelo hitro se je temnilo, zato smo morali počasi pospraviti. Veselo smo kramljali, kje bomo preživeli praznike in že načrtovali naslednje druženje. Želim si, da bi se tudi v novem letu vsi ribiči med seboj razumeli, še naprej delali dobro in se učili.

**Nuška Božičnik,
fotografije:
spletni viri**

Tretji otroški kraparski tabor

Med poletnimi počitnicami je na Bukovniškem jezeru potekal tretji otroški kraparski tabor, ki ga je organizirala kraparska sekcija Ribiške družine Lendava. Otroškega kraparskega tabora se je letos udeležilo 17 mladih ribičev.

Z izvedbo 24-urnega kraparskega tabora za mlade ribiče člani Kraparske sekcije Ribiške družine Lendava želijo vzpodbuditi mlajše za športni ribolov ter jih hkrati navdušiti, da bi mladi ribiči preživeli več časa v naravi in ob jezerih, ki jih je v Pomurju zelo veliko.

Pred samim začetkom ribolova so po uvodni besedi vodje Kraparske sekcije Lendavske ribiške družine Denisa Čolnika člani kraparske sekcije pripravili program, v katerem so mladi ribiči spoznali Bukovniško jezero, vrste rib v njem in način športnega ribolova ujemi in izpusti (catch&release).

Po zajtrku smo mlade ribiče razvrstili v skupine, kjer so po sklopih spoznavali in se učili vseh tehnik krapolova. Predstavili smo jim celotno kraparsko opremo: od šotora, ležalnika, palic, stojala za palice, blazine oz. bazena, vreč (carp sackov), podmetalk, vreč za tehtanje do najmanjšega drobnega pribora, ki se najpogosteje uporablja pri omenjenem načinu ribolova.

Mladi ribiči so se naučili različnih načinov vezanja trnkov glede na: vrste vab, ki se uporabljajo glede na strukturo dna v vodi, kjer poteka krapolov, ali drugih dejavnikov, ki poglavito vplivajo na izbiro najustrežnejšega načina.

S pomočjo akvarijev so otroci spoznali delovanje in obnašanje različnih navez v vodi, hkrati so jih morali izdelati tudi sami. Videli so, kako se v vodi topijo sistemi PVA, kako je vaba videti v vodi, kako se topijo različne vabe, obenem pa so pridobili veliko koristnih nasvetov iz prve roke članov kraparske sekcije.

Zahvaljujem se Ribiški družini Lendava za vso podporo ter članom kraparske sekcije in Niki Golinar za aktivno sodelovanje pri izvedbi tretjega otroškega kraparskega tabora 2019.

Hvala vsem sponzorjem, ki so poskrbeli za naše mlade ribiče z darili, saj jim bodo ribolovni pripomočki prišli prav med ribolovom.

Sponzorji so bili: Ribiška trgovina Mišel Zadravec iz Murske Sobote, ribiška trgovina Centralvod iz Veščice pri Razkrižju, ribiška trgovina Trofeja center iz Maribora, Riba - izdelava ribiških plovcev in reja žive vabe iz Genterovcev, ribiška trgovina Erinox iz Radencev, ribiška trgovina Kapitalec iz Lendave, podjetje Perka-baits, podjetje MV Carp, trgovina in storitve Kocet iz Lendave ter Okrepčevalnica in picerija Zvezda iz Beltincev.

Pokazali smo jim tudi pripravo krme za ribe. Ob tem so mladi ribiči spoznali kar nekaj vrst hrane, obenem pa pridobili veliko znanja, v kakšnih razmerah je posamezna izbira hrane najbolj zanimiva za določeno vrsto ribe. Tudi ribe so se nasitile, saj so se mladi ribiči med drugim naučili pravilnega hranjenja s fračo, kobro, z raketami (spombom) in med drugim tudi z daljinskimi čolnom.

Ob osvojenem znanju iskanja najprimernejše lokacije za ribolov s pomočjo markerja ali sonarja so mladi ribiči spoznali celoto krapolova, ki se je začel po kosilu. Pod budnimi očmi članov kraparske sekcije so ga mladi izvajali sami, tu in tam je bil potreben le še kakšen nasvet ali majhna pomoč.

Popoldne so člani kraparske sekcije s pomočjo tekmovalke in tekmovalca Ribiške družine Lendava, Nike Golinar in Petra Nagyja, pripravili program, v katerem so mladi ribiči spoznali še druge tehnike ribolova, kot so: ribolov s

krmilnikom, lov na plovec, lov s plovcem vagler in tekmovalni ribolov.

Ob vsaki ujeti ribi je bilo veselje otrok neizmerno. Občudovanja vredno je bilo opazovati mlade ribiče, ki so lepo ravnali z ribami in so znanje, pridobljeno v dopoldanskem času, odlično izkoristili do nedeljskega jutra. Tudi spanje v šotorih, na ležalnikih, je bila za otroke zanimiva izkušnja.

Vsega lepega je enkrat konec in tako je tudi v nedeljo prehitro prišel čas slovesa, ko so po zajtrku mlade ribiče prišli iskat starši. S težkimi srci in tudi nekaj solzami se je bilo treba posloviti, obenem pa smo se že dogovarjali za prijava na naslednji otroški kraparski tabor.

Več utrinkov in fotografij z otroškega kraparskega tabora 2019 najdete na spletni strani Ribiške družine Lendava.

Denis Čolnik,
predsednik Kraparske sekcije
Ribiške družine Lendava
Fotografije: Patrick Kustec

Skupinska fotografija s krap

Mladi ribiči so učenje vzeli zelo resno.

Razpis natečaja 33. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2020 in 22. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj 33. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2020 in 22. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vealci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezalec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:

- znano ali novo ime izdelka (v primeru, ko je novo, naj bo izvorno in po možnosti kratko),
- geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
- vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
- velikost in tip trnka,
- ime živali, ki jo vezalec posnema, po možnosti priložiti njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih muh).

Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

4. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, državo za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojnik pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

5. Žirija bo pri ocenjevanju v 1., 2. in 3. kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prvini,
- trdnost in tehnično dovršenost izdelave,
- ustreznost izbire gradiva,

- splošni vtis in
- inovativnost.

Pri ocenjevanju izdelkov v 4. kategoriji – realistični vzorci – bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.

6. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da le-ti niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.

7. Odločitev žirije bo dokončna.

8. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto **do vključno 31. januarja 2020.**

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2020)
Tržaška cesta 134
SI-1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavarovani pred poškodbami med transportom!

Rezultati bodo razglašeni na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi na 33. Odprtem in 22. Državnem prvenstvu Slovenije, saj s tem sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Luka Hojnik,
predsednik Muharsko-
vezalske komisije RZS

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

● V SPOMIN

Osman Harbaš

(1965–2019)

Na začetku novembra nas je presenetila žalostna vest, da se je z zemeljskega sveta za vedno poslovil naš član Osman Harbaš. Prijatelji smo ga klicali Mišo. V RD Barje se je včlanil leta 2005, ribiški izpit je opravil leto kasneje, ko se je tudi aktivneje vključil v delovanje RD.

Zelo rad je zahajal na Ljubljansko barje, ob Iščico, kjer je lovil krape. Pri srcu sta mu bila tudi Krimsko jezero in ribnik na Rakitni. Prijatelji smo radi lovili z njim, saj se je znal pošaliti in popestriti še tako dolgočasen dan.

Vsako leto se je veselil tradicionalnega ribiškega tekmovanja Podkovani krap, ki poteka konec maja ob Krimskem jezeru. Letos je tam z ekipo zasedel drugo mesto.

S spoštovanjem se spominjamo tovariša Osmana, ki je bil dober ribič in prijazen človek s toplim srcem. Ko smo bili skupaj, je bilo lepo! Počivaj v miru.

RD Barje

Marjan Rijavec

(1952–2019)

Konec oktobra nas je pretresla žalostna vest, da smo izgubili dolgoletnega člana Marjana Rijavca. Bil je dober prijatelj, odlični sogovornik in še boljši ribič. Svojo ribiško strast je rad delil s sinovoma. Skupaj so nešteto ur preživeli ob njemu neizmerno ljubi reki Soči v iskanju najljubše ribe, veličastne soške postrvi. V več kot

40-letni ribiški karieri je ujel prenekatero soško velikanko. Člani RD Soča Nova Gorica ga bomo ohranili v trajnem spominu. Naj mu ob večnem počitku Soča nežno žubori.

Ribiška družina
Soča Nova Gorica

Moja prva ščuka

V spominu vsakega ribiča, mladega in starega, se zasidra kakšen dogodek iz ribolova, ki mu ostane zapisan v spominu in mu je še posebno ljub. Tako je meni ostal zapisan moj prvi ulov ščuke, še posebno, ker sem jo ujel ali sva jo ujela na zelo nenavaden način.

Zakaj nenavaden in zakaj ujela, boste izvedli v nadaljevanju zgodbe, saj je tako zanimiva, da jo vsekakor morate prebrati.

Počitnice ob Muri

Med počitnicami sem svoje otroštvo preživel na kmetiji starih staršev, ki je bila od bregov reke Mure oddaljena samo kak kilometer ali dva. V tistih časih še ni bilo mogočnih obrambnih protipoplavnih nasipov in zato je ob visokem vodostaju reka poplavljala velike površine polj in travnikov. Tako se spomnim, da je nekega leta poplavlila območje celo do naše domačije. Strah pred vodo, ki je vel iz vsakega staroselca v vasici, je bil zato razumljiv, saj vodi preprosto ni bilo mogoče ubežati. Škoda, ki jo je pri tem povzročala na poljščinah, je bila ogromna. Vaščani so se s tem sprijaznili, saj so za vsako poplavo naslednje leto polja veliko bolje obrodila. Kot da bi se narava hotela odkupiti za prizadejani strah in zlo, ki ga je povzročila. V resnici pa je z blatom, ki ga je odložila med poplavami, pognojila obdelovalne površine.

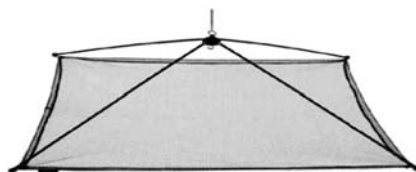
Po vsaki poplavi smo otroci v spremstvu odraslih hiteli do mrtvic ob rečni strugi, saj smo vedeli, da bomo v plitvinah našli na tisoče malih in velikih rib, ki so tam ostale, ko se je voda umaknila. Tako sva nekoč s prijateljem naletela na soma, ki se je zagostil v krošnjo dreves in žalostno poginil, ko se je voda umaknila. Som se nama je zdel ogromen.

Mrtvice, ki so obdajale rečno strugo, so bile vse leto polne življenja v vodi rib, na bregu pa ptic, žuželk in plazilcev. Slednjih smo se otroci zelo bali. Zato se je le redkokateri otrok upal sam oditi do rečne struge, saj je bil izpostavljen dvojni nevarnosti: od kač do utopitve. Zdaj vem, da so bile tisto nestrupene kače, kot so belouške, kobranke, goži in smokulje. Takrat tega, kot večina otrok, nisem vedel, zato sem se jih izredno bal.

Ob bregove Mure sem tako zahajal samo v spremstvu deda ali očeta, ko je bil na dopustu. Oba sta bila zagrizena ribiča, vsak na svoj način. Medtem ko je oče uporabljal ribiško palico, je ded najraje lovil na takrat še dovoljen križak. To je kvadratna mreža s stranicami, dolgimi okoli 2 do 3 metre, z napetimi vogali na navzkrižno zvezane dolge palice, katerih središče je bilo vezano na dolg drog, ki je bil preko rogovile, zabite v zemljo, vzvod za dvigovanje in spuščanje mreže v vodo. Križak je bil posebno uspešen, ko je bila voda malo kalna in se je nivo dvigoval, saj

so se takrat vse ribe umaknile k bregu, kjer so bile lahek plen križakov. Bil sem zraven, ko se je v tako mrežo ujelo toliko rib, da jih ded ni mogel dvigniti iz vode.

Drugi način, ki ga je rad uporabljal, je bil lov s pleteno košaro. Poleti, ko je bila voda v manjših mrtvicah zelo topla, je vanjo zabredel s košem v roki. Z nogami je hodil po blatu, da se je dvignilo z dna, tako da je bila voda kar gosta, nato pa s košem pobral ribe, ki so hlastale na površini za kisikom. Tudi sam sem poskusil tak način ribolova. Ko pa sem

nekoč namesto rib v koš zajel kobranko, tega nisem nikoli več počel.

Za ribolov s križakom pa tako ali tako nisem bil dovolj močan, da bi ga lahko dvigoval, zato sem raje uporabljal ribiško palico. Prave palice so bile takrat redkost in vem, da je oče svojo čuval kot največji zaklad. Krasilo jo je namreč novo ribiško kolesce, takšno, kot ga uporabljamo še dandanes, in ne tista, ki so še najbolj spominjala na muharska kolesca, ki jih še vedno uporabljamo pri muharjenju. Včasih so prav tako uporabljali za lovljenje vseh vrst rib, tako za vijačenje kot za beličarjenje. Seveda je bil način ribolova čisto drugačen. S takšnih kolesc si najprej odvil toliko najlona, kot si mislil, da je potrebno za met, nato pa si vrgel blestivko ali sistem s plovcem. Seveda je pri tem prihajalo do stalnega vozlanja najlona pri tistih manj večjih. Najlon se je velikokrat ujel tudi v rastlinje pod nogami, kamor si ga odlagal pred metom. Zato sem sam raje uporabljal kar leskovo palico ali pa bambusovo, ki mi jo je prinesel oče iz velikega mesta. Tista palica je bila sicer brez vodilk in si najlon navezal kar na vrh palice; prav tako kot pri zdajšnjih polagalkah. Vem samo, da so mi jo zavidali vsi kratkohačniki iz vasi, pa tudi kateri od starejših ribičev. Dolga je bila kake štiri metre in pol ter veliko lažja od vseh leskovih sušic. Bila pa je tudi nepredstavljivo upogljiva in prožna v primerjavi z drugimi palicami, ki so jih tedaj uporabljali domačini. Njeno

moč sem preizkušal na mrtvicah v očetovi prisotnosti. Na reko sva le redko zahajala. Tako sem na tistih ribolovih spoznal ves ribji življenjski in vse vabe, na katere so lovili tisti čas. Oče me je naučil, kako ujeti in utrujati tudi večje ribe, kot so bili ploščiči in koreslji, predvsem pa sem lovil ostrize, zelenike in rdečeperke. O ščukah, somih, bolenih in velikih mrenah ter krapih, ki jih je lovil oče, pa nisem imel kaj dosti pojma. Spomnim se samo, da je oče nekoč na živo žabo ujel tolikšnega soma, da mu je velikan zaradi teže polomil špice na kolesu, s katerim je hodil na ribolov. Zato je ob cesti moral počakati na prvi lojtrnik, ki se je vračal v vas, na katerega je potem naložil kolo in soma. Ko ga je pripeljal domov, se je na dvorišču pri dedu zbrala vsa vas in občudovala velikana, ki sta ga z dedom zvelkla v veliko korito, mogočen rep pa je še vedno gledal iz njega. Ko so ga razkosali, so se z njim mastili vsi okoliški vaščani.

Pot

Zgodba, ki bi vam jo rad zaupal, se je začela nekega jutra sredi poletja. Vročina je dodobra osušila pokrajino ob Muri, tako da so presahnili tudi nekateri vaški vodnjaki. Sam sem svoje počitnice preživel v družbi vrstnikov iz vasi, predvsem pa sem se potikal po okolici v družbi mojega ljubljencega psa Pikija. To je bil mešanček črno-bele barve, srednje rasti in veliki lovec na podganjo drhal. Z njim sva raziskovala bližnjo in daljno okolico, včasih sva zašla celo do najbližjega napajališča, kjer se je napajala vaška drobnica. Tam je bilo zmeraj veliko mladine, družbo pa jim je delal tudi kak starejši vaški pastir. Le-ti so čuvali krave, ovce, gosi in prašiče, ki so se prosto pasli na travnikih, obenem pa so pazili na mladino, ki je čofotala v plitvini gramoznice. Tudi sam sem rad zabredel v plitvino in se tam namakal, dokler mi ni koža pomoderla zaradi hladne vode. Pri tem sem rad metal v vodo lesene palice našemu psičku, ki jih je z velikim veseljem vsakič znova prinašal do mene. Sam še nisem znal plavati, zato se tudi nisem upal v globljo vodo, kar pa ni bila težava za mojega kosmatega prijatelja. V tisti gramoznici sicer ni bilo dosti rib, toda vaški paglavci so jih kljub temu vsak dan nekaj ujeli kar z rokami, stikajoč pod potopljenimi koreninami ob

bregu. Nato so jih spekli na žerjavici kar ob vodi. Mene in očeta tista voda ni nikoli zanimala kot ribolovna voda, saj so v njej prebivale samo male ribe. Najraje sva se podala do bližnjih mrtvic ob reki, kjer je bilo mogoče ujeti večje ribe. Po navadi me je na ribolov odpeljal oče na svojem kolesu. Žal je bilo že do prve mrtvice zame predaleč, saj je bilo do tja dobro uro hoda, pa še komarjev in brencljev je bilo ob reki na milijone. Oče je prav za ta namen s seboj vedno nosil stekleničko, v kateri je bila neka smrdeča tekočina, ki je še najbolj dišala po česnu.

Z njo sva se mazala in tako pregnala večino nadležnih žuželk. Zdaj vem, da je bil izvleček česna s še nekaterimi zelišči, ki so s svojim vonjem odganjala komarje in brenclje.

Tisti dan, ko se je dogajala moja zgodba, očeta ni bilo, saj je z materjo služil ljubi kruhek tam daleč v glavnem mestu. Moj ded pa je bil preveč zaposlen s hišnimi opravili, tako da se ni mogel pridružiti mojemu ribiškemu pohodu; no, tudi vedel ni zanj. Ker me je ribiška strast že zelo dajala, sem se odločil, da bom odšel do najbližje mrtvice kar sam. O moji nameri sem povedal samo stari teti Mariji, ki zaradi svoje dobrotljivosti, beri demence, tako ali tako ni nikoli nasprotovala mojim željam. Ded ali babica me seveda ne bi pustila iz bojazni, da se mi ne bi kaj zgodilo tam za vodo. Mnogo pozneje, ko sem odrasel, sem se zavedel, kako prav sta imela s svojo skrbjo.

Tako bi me tisto jutro, nekaj desetletij nazaj, videli samega veselo korakati po prašni kolovozni poti, ki je vodila proti reki. Veselo sem žvižgal neko pesmico in razmišljal o velikih ribah, ki so me čakale tam. Jutro se je šele prebudilo nad prekmurskimi ravnici in ptice še niso prenehale peti svoje jutranje hvalnice novemu dnevu. Sem in tja se je v daljavi oglasila tudi kukavica. Na travnikih ob poti je nekaj štorcelj že stikalo za jutranjim obrokom, na žitnem strnišču pa so se preganjale jate vrabcev. Ponovno se je rojeval lep in vroč dan. Kratki gumijasti škornji, nekaj številčk preveliki za moje noge, so ves čas bredli po debeli preprogi prahu, ki so ga na vaški cesti ustvarila kovinska kolesa lojtrnikov. Naj zapišem še eno zanimivost, ki je naša mladina dandanes ne pozna več. Takrat v škornje nismo obuvali nogavic, tako kot dandanes, temveč obujke. To je

bil kos blaga, s katerim si ovil stopala in nato vse skupaj porinil v škorenj. Čim več platna si namotal okoli nog, tem bolj prav so ti bili preveliki škornji.

Okoli nog mi je ves čas veselo pople-saval naš kosmatinec Piki, ki se je odločil, da mi bo sledil v moji avanturi. Zvedavo je opazoval naravo, se zapodil zdaj sem zdaj tja, izginil za hip v obcestnem grmu, a se kmalu pojavil in veselo zabevskal, kot bi me spodbujal, naj pohitim. Preko rame sem ponosno nosil mojo novo ribiško palico iz bambusa. Krasili so jo

velik plutovinast zamašek, močan najlon in, zdaj vem, veliko prevelik trnek za tisti ribji drobiž, ki sem ga nameraval loviti. V drugi roki sem nosil staro odsluženo kovinsko pločevinko, v kateri so bili nekoč bonboni 505 s črto, takrat pa je bila polna mastnih debelih deževnikov. Posoda je imela pokrov, ki sem ga že pred časom naluknjal z žebljem, tako da so črvi lahko dihali. Vedel sem namreč, da se brez lukenj črvi spremenijo v neko neprepoznavno in neuporabno sluzasto maso. Noter sem dodal nekaj sveže natrgane trave, kot mi je pokazal oče, da pobere sluz s črvov. Kot vsi kratkohačniki tisti čas sem imel oblečene stare kratke hlače in flanelasto srajco s kratkimi rokavi, glavo pa mi je krasil ponošen dedov slamnik, ki mi je bil

za nekaj številčk prevelik, vendar je služil namenu. Z vodo, ki bi mi potešila žejo, se nisem obremenjeval, saj je bila Mura takrat s svojimi številnimi podtalnimi izviri še pitna, o malici pa tako nisem razmišljal, saj sem imel ves čas pred očmi samo velike ribe, ki jih bom ujel.

Par slavcev je nad poljem izvajal svoje pevske vragolije. Med žvrgolenjem sta se vzpenjala v višave, kratek čas obstala na višini, nato pa se začela počasi spuščati proti tlom, kot bi tekmovala med seboj, kdo bo lepše pel. Če pomislim, jih že desetletja nisem opazil nad travniki, kjer nas je razveseljevalo njihovo neutrudno ščebetanje. Ura hoje mi je dokaj hitro minila, posebno, ker sem del poti delil z našim sosedom, ki je peljal lojtrnik v smeri proti Muri. V tistih časih so še mleli žito v plavajočih mlinih na Muri. Med pogovorom sem se mu zlagal, da me ob bregu mrtvice čakata dva naša soseda, ki sem ju videl zjutraj, kako sta se v smeri Mure odpeljala s kolesi, natovorjena z ribiškimi palicami. Če se ne bi zlagal, bi me zagotovo odpeljal nazaj domov. Tako pa sva se blizu gozdička, ki je obkrožal mrtvico, poslovila: on je odšel po svojih opravkih, sam pa sem jo jadrno ucvrl proti grmovju, da se ne bi premislil, in šel pozdravit moje namišljene soribiče.

Hlad gošče me je prijetno in odrešljivo sprejel v svoj objem. Žal so se isti trenutek name zapodili oblaki komarjev in brencljev. Seveda sem se pozabil namazati s česnom. Vedel sem, da to ne bo dobro, posebno, ker sem imel kratke rokave. Spomnil sem se deda, ki naju je nekoč oba namazal z divjim česnom, ki je rasel na tistem predelu v velikih količinah. Odložil sem palico in vabe ter začel iskati. Nekaj časa sem izgubil, da sem ga našel, nakar sem se na debelo natrl z njegovim sokom. Malo je že pomagalo, toda tako kot očetova tekočina vsekakor ne. Bil pa je vsaj občutek, da sem zaščiten, boljši.

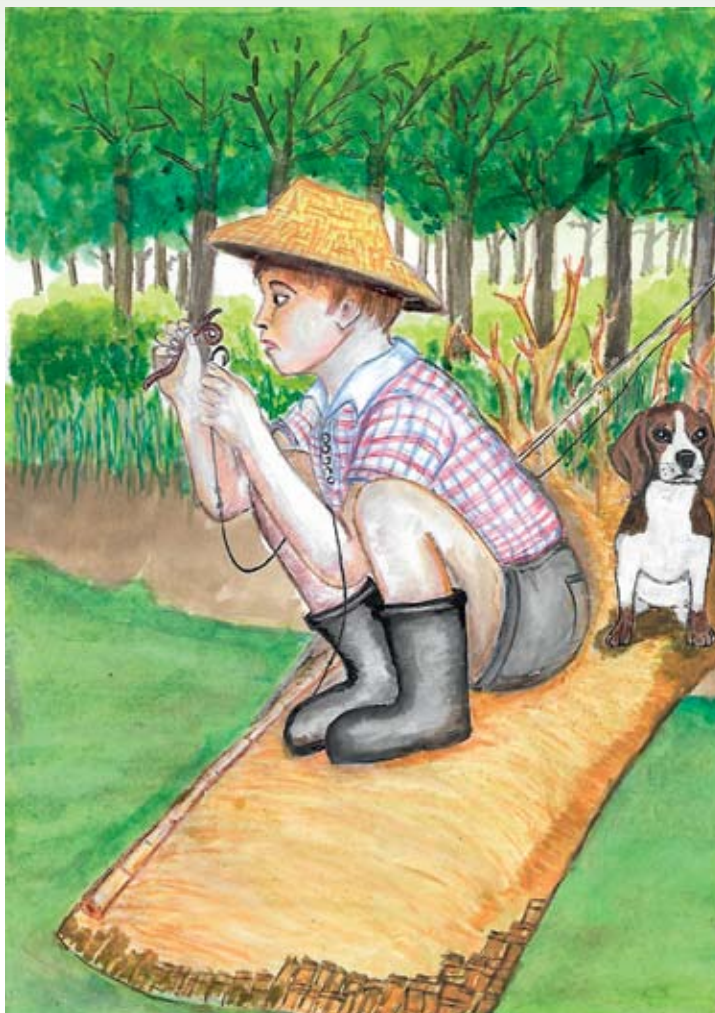
Po ozki stezici, ki so jo utrle človeške noge in divjad, sem se prerinil do obale mrtvice. Bila je prav taka, kot sem se jo spominjal od zadnjega obiska z očetom. Mir in spokojnost sta lebdela nad gladko površino. Samo brenčanje kačjih pastirjev je motilo popolno mimnost trenutka in seveda debeli brenclji, veliki kot avtobus. Voda v mrtvici je bila sicer dokaj prozorna, no, imela je nekakšen zlatorjav pridih, tako

da v globino nisi videl. Obdana je bila z dokaj strmimi, zelo zaraščenimi peščenimi bregovi, ki so se krušili v globino. Levo od tam, kjer sem stal, se je raztezal dokaj velik plitev del, pokrit z drobnim okroglim kamenjem in posameznimi lokvanjevimi listi. Tja so vaščani, ki so v bližini obdelovali polja, občasno pripeljali napajat živino. Na poti pred mano je ležal velik star hrast, ki se je v globino prevrnil že pred leti in katerega skorja je že dolgo odpadla z debla, tako da se je les prav belo svetil v svoji goloti. Zdel se mi je primeren za moje sedišče, posebno ker sem pod potopljenim delom debla opazil jate kar velikih rdečerepk. Prav nanje sem se odpravil tisti dan, saj sem vedel, da se v globinah skrivajo prave velikanke za moje otroške pojme.

Ribolov

Med tem se je tudi Piki prerinil skozi goščo in ves izčrpan stekel do napajališča, kjer je neutrudno gasil svojo žejo. Sam sem sedel na toplo hrastovo deblo, raztegnil najlon, ki sem ga imel do tedaj ovitega okoli bambusove palice, in odprl pločevinko s črvi. Natikanje prvega na veliki trnek mi je vzelo kar nekaj časa. Naslednji trenutek je plovec švistnil skozi zrak in pristal na vodni površini. Svinčene kroglice so povleklo mojo vabo s trnkom v globino in plovec se je postavil navpično kot vojak na straži. Isti trenutek je tudi izginil. Močno sem zategnil in vse skupaj je priletelo mimo mojih ušes v hrastove korenine, na katerih sem sedel. Kar nekaj časa je minilo, da sem razvozlal klopčič, ki je pri tem nastal. Ker so ribe vabo snedle, ujela pa se ni nobena, sem ponovil vajo z novim deževnikom. Čez čas se je zgodilo enako kot prvič: plovec je izginil, moj trnek in najlon pa v veje bližnjega grma. Kar nekajkrat se je to ponovilo, dokler nisem ugotovil, da moram na konico trnka nataktniti samo košček deževnika. Takoj zatem se je na veliki trnek obesil prvi ostriž. Veselje s tem uspehom je priklinalo vesel krik iz mojih ust, posebno, ker ostriž ni sodil med manjše. Medtem je moj kosmati prijatelj, ko je prenehal stikati po obrežnem grmovju, utrujeno legel v senco za menoj in mirno opazoval moje početje. Sonce z neba brez oblakov je neutrudno žgalo in vročina je kar puhtela iz tal. Kar naenkrat sem postal neizmerno žejen. Spomnil sem se, da mi je oče ob najinem

zadnjem obisku mrtvice malo nižje ob bregu pokazal izvir sveže vode. Palico sem pustil naslonjeno na grmovje, sam pa sem odšel do izvira. Spustil sem se po strmem peščenem bregu in nehote zdrsnil v vodo do kolen. Seveda sem pri tem zajel vodo v škornje. Hitro sem se odžejal in nato s škornji, polnimi vode, komaj splezal na vrh ter odkorakal do lovnega mesta. Verjetno je bilo kar smešno, ko je ob vsakem mojem koraku voda brizgnila iz škornjev. Zato sem se odločil, da jih bom sezul in posušil na vročem soncu.

Bos sem nadaljeval z ribolovom, kar je bilo za tisto vročino še prijetneje. Zvon v vaški cerkvi je že dolgo tega odbil poldne in začel sem se zavedati, da bo treba počasi končati z ribolovom in oditi proti domu. Ujel sem nekaj ostrižev in dve malo večji rdečerepki, o velikih ribah, ki sem si jih želel, pa ni bilo sledu. Mojemu psičku je postala dolgčas ali pa mu je bilo prevroče, tako da se je odšel hladit v plitvino na začetku mrtvice.

Ščuka

V pločevinki, ki sem jo imel pri nogah, je ostalo zelo malo črvov, kar je bil tudi vzrok, da sem začel razmišljati o vrnitvi. Na trnek sem nataknil konček enega

zadnjih črvov in vrgel. Plovec se je po minuti ali dveh potopil in zategnil sem. Malo večja rdečerepka se je takoj kobacala na površini, ko sem jo vlekel proti deblu, na katerem sem stal. In takrat se je zgodilo. Iz globine je šinila temna senca in v obratu zagrabila drobno ribico na trnku. Udarca na vrh palice, ki je sledil, nisem niti najmanj pričakoval. Površina vode se je spenila in ogromna riba je hitela nazaj v globino z mojim trnkom in rdečerepko v gobcu. Zaradi nenadne velikega pritiska

na palico in ker me je vse skupaj vrglo iz ravnotežja, sem začel drseti po gladki površini debla proti globini mrtvice. V strahu sem spustil mojo dragoceno palico in se z rokami ter nogami kot maček oprijel hrastovega debla. Misel, da na noben način ne smem pasti v globoko vodo, saj se bom utopil, je bila pomembnejša od palice. Na koncu gladkega debla, tik pred vodno površino, je ostalo nekaj debele hrastove skorje, na katero so se oprli moji prsti na nogi in tam sem se zadržal, da nisem potonil v globino. Vprašanje bi bilo, kaj bi se zgodilo, če bi še vedno imel škornje na nogah. Mogoče mi sploh ne bi zdrsnilo ali pač? No, kakorkoli, previdno sem splezal do korenin, ki so na začetku debla štrlele iz zemlje in se jih oprijel tako močno, da me ne bi nihče več odtrgal od tiste rešilne bilke. Ko mi je srce prenehalo razbijati zaradi navala adrenalina, ki sta ga povzročila strah in panika, sem se ozrl po površini vode za palico. Plavala je kakih deset metrov od debla in se počasi premikala v smeri grmovja

na nasprotnem bregu. Dojel sem, da velika riba vleče palico s seboj. Kaj sedaj? Očetu in dedu si ne bi upal niti povedati, da sem izgubil palico na prepovedanem ribolovu. Sedel sem med korenine in žalostno zrl proti izgubljeni palici. Medtem se je tudi Piki prikazal iz grmovja, kamor je utrujeno legel in me radovedno opazoval. Verjetno je dojel, da rib ne lovim več, zato je čakal, kaj bova počela. Vse mogoče rešitve so mi švigale skozi možgane, kako se dokopati do dragocene palice. Če bi bil kateri od odraslih ribičev na mrtvici, to verjetno niti ne bi bila težava. Dober plavalec bi pač odplaval do nje ali pa bi s svojim priborom pobral moj najlon in vse skupaj potegnul

iz vode. Žal ni bilo nikogar. Mislim, da sem v svoji zadregi celo odtaval do ceste in preveril, če je kje kdo od odraslih, da bi mi pomagal. Žal, daleč po ravnici ni bilo videti nikogar.

Vrnil sem se do mrtvice, med hojo pa odlomil dolgo leskovo šibo, s katero bom poskušal z brega ujeti svojo palico. Palica je še vedno plavala nekje na polovici mrtvice, veliko predaleč, da bi jo lahko dosegel. Ponovno sem razmišljal, kaj naj naredim. Spomnil sem se, da smo nekoč pri napajališču metali kamenje, da bi približali žogo, ki nam je med nogometom zdrsnila v vodo. Meni in mojim prijateljem je to uspelo, zakaj bi bilo sedaj drugače? Samo, kje dobiti kamenje? V plitvini, kjer so domačini napajali živino, je bilo mnogo kamenja, zato sem se hitro napotil tja. Piki mi je veselo sledil. Zabredel sem v plitvino z leskovko v eni roki in z večjim kamnom v drugi, nekaj sem si jih natlačil tudi v žepe na hlačah in za pas. Začel sem metati. V metanju kamenja sem bil kar dober, saj je bila to glavna zabava mularije, ko nismo imeli česa početi. Trenirali smo za zbijanje in metanje kamenja v cilj, bližanje kamenja pokončni palici in še kaj bi se našlo iz repertoarja prostoročnih aktivnosti s kamenjem, ki smo ga izvajali vsi kratkohláčniki v tistih dneh, ko še ni bilo televizije in sodobnih otroških zabav. Kakorkoli, moj prvi največji kamen je poletel in padel v vodo tik za palico. Voda je vzvalovala in palica se je malo premaknila v mojo smer. Naslednji kamen je poletel in padel ponovno za palico, valovanje je še malo premaknilo palico. Tedaj je mimo mene priplaval Piki. Misleč, da mu mečem palico

v vodo, je veselo odplaval v smeri, kjer je pristalo moje kamenje. Ko je priplaval do palice, jo je pobral v gobček tako kot vse druge, ko sva se igrala najino igro prinesi palico. Ni mu bilo mar, da je bila tokrat veliko daljša od tistih, ki sem mu jih metal po navadi. Težava je nastala, ko se je s palico v gobčku premaknil v moji smeri. Riba na drugi strani najlona ni hotela sodelovati ali pa jo je splašilo kamenje, ki sem ga metal. Verjetno je vzrok tičal tudi v zategovanju najlona, ki ga je povzročilo premikanje palice. Piki se je v vodi zelo trudil plavati proti meni, vendar se ni premaknil nikamor, celo oddaljeval se je od mene. Ker je bila globina tam večja, riba pa je silila na dno, se je tudi vrh palice

začel potapljati. Videti je bilo je že tako, da bo tudi psa potegnilo pod vodo. Začel sem vpiti: »Piki spusti, Piki spusti!« A kaj, ko pes ni razumel, kaj hočem od njega. Verjetno je tedaj nagonsko dojel, da gre za življenje, zato je spustil palico in začel plavati proti najbližji obali. Tako je nehote palico s telesom porival pred seboj proti obali, kjer se mu je izmaknila izpod telesa. Tedaj je bila oddaljena od brega manj, kot sem imel jaz dolgo leskovo palico. Zato sem hitro zabredel proti bregu in ob strmini hitel v smeri premikajoče se palice.

Piki se mi je ves čas motal pod nogami. Bil sem ga vesel, a obenem me je tisti trenutek oviral pri hoji do cilja. Prispel sem še pravi čas, da sem s svojo leskovko približal moj bambusov zaklad. Zagrabil sem jo z iztegnjeno roko, tako da sem se z drugo držal za korenine mogočnega topola, ki je rastel tam. Ko mi je to uspelo, ni bilo sile na svetu, ki bi mi jo iztrgala iz roke, tudi ribja pošast pod gladino je to morala začutiti. Prave težave so takrat šele nastale, ko sem se skušal ob strmem bregu prebiti nazaj na prodino. Predstavljajte si, kako plezam po strmini s palico v eni roki, na kateri je še vedo občasno divjala riba, z drugo pa se medtem oprijemam grmovja in korenin, da ne zdrsnem v globino. Po veliko

mukah sem končno priplaval v varnost plitvega prodišča. Iskreno povedano, bil sem zelo zadihan od nabora in znoj mi je v potokih lil po obrazu. Na prodini sem se tudi zavedel, da imam ribo še vedno na trnku. Zato sem se začel počasi pomikati vzvratno v smeraj plitvejšo vodo. Palica je bila upognjena tako zelo, da sem mislil, da bo vsak čas počila. Tedaj sem šele ugotovil, katero ribo imam na koncu najlonske vrvice. Bila je velika ščuka. Velika je za tiste otroške čase relativen pojem. Danes bi jo ocenil na malo več kot mero. No, zame je bila največja riba, ki sem jo do takrat spravil na suho. Od veselja, da sva rešila palico in da sva ujela tolikšno ribo, sem objel mojega kosmatega pomočnika in mu obljubljal najboljše slaščice iz pasjega repertoarja. Tudi Piki je dojel, da sem zelo vesel in je začel veselo cviliti od zadovoljstva. Ne bom pisal, da sem imel vse prste krvave od ostrih ščukinih zob, ko sem ji poskušal izdreti trnek, ki se je zaril v korenino njegovega kljuna, tako da ni mogla pregrizniti najlona. Izbljuvala je tudi rdečeperso.

Pot domov

Prebil sem se nazaj do hrasta, pobral opremo in škornje ter s seboj vzel izplen dneva. V drugi roki sem ponosno nosil rešeno bambusovo palico. Pikiju, ki mi je ves čas sledil ob strani, sem namenjal same najlepše besede in pohvale. Kmalu sva prišla do glavne ceste, ki je vodila v vas. S polj so se tedaj že vračali vaščani na svojih lojtrnikih ali na kolesih ter se čudili, kako sem ujel tolikšno ribo. Seveda mi je to godilo in ponosno sem se hvalil, da to ni nič posebnega in previdno molčal o resnici, ki bi vznemljila starejše. Znano je namreč bilo, da so tiste čase Mura in njene mrtvice odnesle prenekatero mlado življenje. Nekateri, ker so podcenjevali moč vode, druge, ker niso znali plavati, tako kot tudi jaz nisem znal. Moram zapisati še to, da sta me na lojtrniku, na katerem sem se peljal, tik pred vasjo dohitela naša soseda ribiča. Ko sta videla ščuko, preprosto nista hotela verjeti, da sem jo ujel sam. Ko je beseda dala besedo in ko sem jima povedal, da bo ded hud, ker sem odšel sam loviti ribe, sta mi obljubila, da bosta rekla, da sem bil z njima. Ribiška bratovščina je vedno držala skupaj, tudi v kakšni prirejeni resnici, mar ne? Tako se je zame vse lepo končalo, lahko pa bi se tudi drugače!

Vladimir Mikec

Novoletni meni iz sladkovodnih rib

Tudi za letošnji slavnostni božični ali novoletni meni Gojko predlaga tri jedi iz sladkovodnih rib:

- za dobrodošlico obložene kruhke z avokadom, čebulo in ribo,
- za hladno predjed postrvji file v pomarančni marinadi,
- za glavno jed nadevano ribjo rolado z zelenjavo in krompirjem.

Obloženi kruhki z avokadom, čebulo in ribo za dobrodošlico

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo: ribo:

- 300 g filirane ribe brez kože (postrv, smuč, krap ali kakšna druga riba),

zmes za paniranje ribe:

- 100 g moke,
- 80 g polente,
- 20 g mlete rdeče suhe paprike,
- 20 g kurkume,
- 10 g kajenskega popra,
- 2 dl olja za cvrtje,
- sol, poper,

za premaz:

- en avokado,
- 0,5 dl kisle smetane,
- limonin sok četrta limone,

za solato:

- 100 g rdeče čebule,
- 30 g peteršilja,
- en zelen sveži feferon,
- limonin sok četrta limone.

Štruca francoskega kruha, narezanega na kolobarje.

Panado dobro premešamo in damo v posodo za paniranje. Ribo narežemo na srednje velike koščke, po želji ploščate ali na kocke. Ribje koščke povaljamo v pripravljene zmesi za paniranje in ocvremo v ponvi. Ocvrto ribo položimo na papirnato brisačo, da se odcedi višek olja.

Čebulo očistimo, narežemo na lističe in namočimo v slano vodo za 20 do 25 minut. Potem jo odcedimo in damo v skledo, dodamo nasekljan peteršilj, solimo in popopravimo ter dodamo še nasekljan zelen feferon. Pokapamo z limoninim sokom in dobro premešamo. Pustimo, da se marinira 20 minut.

Avokado olupimo, posolimo in pokapamo z limoninim sokom, dodamo kislino smetano ter z vilicami dobro zmešamo, da dobimo gladek premaz.

Kruhke namažemo z avokadovim namazom, nanje položimo lističe čebule in na vrh koščke ocvrte ribe.

Kruhke postrežemo za dobrodošlico skupaj s pečnim vinom.

Postrvji file v pomarančni marinadi

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 600 g filejev postrvi,
- 2 stroka česna,
- 150 g moke,
- peteršilj – po želji,
- 2 pomaranči,
- 100 g pinjola,
- sok ene limone,

- sok ene pomaranče,
- 1 dl oljčnega olja,
- 100 g masla,
- eno žlico balzamičnega kisa,
- žličko konjaka ali vinjaka,
- šopek sveže mete,
- timijan – po želji,
- sol, poper.

Fileje solimo in popopravimo ter povaljamo v moki. V ponvi ribje fileje popečemo z obeh strani, da dobijo zlato rumeno barvo. Položimo jih na krožnik.

V preostanek olja damo nasekljan česen, timijan, polovico peteršilja ter dodamo maslo. Vse popražimo, dodamo limonin in pomarančni sok, konjak in balzamični kis. Po potrebi še solimo in popopravimo. Z omako prelijemo ribe, pokrijemo s folijo in pustimo, da se še nekaj časa marinirajo.

Po ribah položimo pomarančne rezine. Pinjole prepražimo ter jim dodamo nasekljan preostanek peteršilja in nasekljano meto ter potresemo po mariniranih ribah.

Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Nadevana ribja rolada z zelenjavo in krompirjem

Za pripravo jedi za 10 oseb potrebujemo:

- 3 do 4 kg fileja ščuke (ali druge velike ribe v kosu),

- en kg špinače,
- ½ kg čebule,
- 8 strokov česna,
- 10 jajc,
- ½ kg sveže rdeče paprike,
- 2 bučki,
- en jajčevc,
- en kilogram paradižnika,
- 1,5 kg krompirja,
- 2 limoni,
- 100 g masla,
- 300 g narezane pancete,
- ½ l olja,
- 2 dl oljčnega olja,
- drobtine po potrebi,
- aluminijasto folijo,
- vrstico za rolado,
- sol, poper.

Ribo filiramo s trebušne strani, tako da ostaneta oba fileja skupaj. Potem jo solimo in popopravimo in po potrebi malo potolčemo s kladivom za meso, nato pokapamo z limoninim sokom in postavimo za kakšno uro v hladilnik.

Špinačo očistimo in operemo. Nasekljan česen podušimo le toliko, da zadiši. Nato dodamo špinačo ter pokrijemo s pokrovko in pustimo, da se špinača zmežha. Hladno špinačo sesekljam in damo nazaj v segreto ponev. Dodamo jajca in vse skupaj mešamo, da nastane čvrsta masa. Po potrebi dodamo še drobtine, da se masa zgosti.

Na mizo položimo aluminijasto folijo. Nanjo položimo ribja fileja, v katera damo maso iz špinače in jajc, po koži pa rezine pancete. Rolado povežemo z vrstico.

Krompir narežemo na rezine, prav tako čebulo, bučki, paradižnik in jajčevc. Posolimo in popopravimo ter vse skupaj premešamo in damo v pekač. Pečemo 20 minut na 180 stopinj Celzija. Po tem času na vrh položimo rolado, malo prelijemo z oljčnim oljem in pečemo še 45 minut na 180 stopinjah Celzija. Ko je pečeno, z rolade odstranimo vrstico in rolado zavijemo v aluminijasto folijo ter pustimo, da stoji še kakšnih 10 do 15 minut. Na tak način se riba še bolj zmežha.

Ob jedi priporočamo belo suho vino, po želji pa lahko ponudite tudi cviček ali lažje rdeče suho vino.

Borut Jerše

Ribiška družina: **Celje**
 Voda(revir): **Savinja**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina(cm);teža(kg): **104 cm, 10 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, vobler**
 Datum ulova: **dec. 2018**
 Ujel: **Žiga Fijavž**
 Naslov: **Celje**

Ribiška družina: **Brestanica - Krško**
 Voda(revir): **Sava**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina(cm);teža(kg): **95 cm, 8,20 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska ribica**
 Datum ulova: **5. maj 2018**
 Ujel: **Igor Jelen**
 Naslov: **Krško**

Ribiška družina: **Postojna**
 Voda(revir): **Nanoščica**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina(cm);teža(kg): **102 cm, 7 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska ribica**
 Datum ulova: **16. maj 2019**
 Ujel: **Milan Zgonc**
 Naslov: **Hrašče pri Postojni**

Ribiška družina: **ZZRS**
 Voda: **Sava**
 Vrsta ribe: **klen**
 Dolžina (cm); teža (kg): **50 cm, 1,8 kg**
 Način lova in vaba: **talni ribolov, češnja**
 Datum ulova: **1. julij 2019**
 Ujel: **Matevž Jakopič**
 Naslov: **Dol pri Ljubljani**

Ribiška družina: **ZZRS**
 Voda (revir): **Sava**
 Vrsta ribe: **ogrica**
 Dolžina (cm); teža (kg): **41 cm, 1 kg**
 Način lova in vaba: **talni ribolov, polenta**
 Datum ulova: **16. september 2019**
 Ujel: **Mark Jakopič**
 Naslov: **Dol pri Ljubljani**

Ribiška družina: **Novo mesto**
 Voda (revir): **Krka**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **120 cm, 12 kg**
 Način lova in vaba: ***, silikonska vaba**
 Datum ulova: **11. september 2019**
 Ujel: **Robert Smolič**
 Naslov: **Šentjernež**

Ribiška družina: **Medvode**
 Voda(revir). **Sava**
 Vrsta ribe: **sulec**
 Dolžina(cm); teža (kg): **107 cm; 10,5 kg**
 Način lova in vaba : **vijačenje, silikon**
 Datum ulova: **5. oktober 2019**
 Ujel: **Vinko Igličar**
 Naslov: **Ljubljana**

Priporočilo, kolikšne naj bi bile minimalne mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v **Ribiču, 4/2006, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.**

Ribiška družina: **Velenje**
 Voda: **Škalsko jezero**
 Vrsta ribe: **tolstolobik**
 Dolžina(cm); teža (kg): **130 cm, 51 kg**
 Način ribolova: **talni ribolov**
 Datum ulova: **6. oktober 2019**
 Ujel: **Herman Klinc**
 Naslov: **Mislinja**

B			
Bobri na reki Ščavnici in njenih pritokih (<i>Ludvik Kramberger</i>)	42		
Bolje prej kot kasneje (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	150		
Brežiško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	204		
Bukovniško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	4		
Č			
Čas ščuk (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	105		
D			
Dan slovenskih ribičev obeleži tudi Jaka (<i>Nuška Božičnik</i>)	192		
Delo vsakega člana je treba pošteno ovrednotiti (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	312		
Delo z mladimi ribiči prinaša uspehe na dolgi rok (<i>Dr. Tomaž Lavrič</i>)	310		
10. Mednarodno muharsko tekmovanje jadransko-donavske regije (RAJP) (<i>Nuška Božičnik</i>)	217		
39. Klubsko svetovno prvenstvo v LRP (<i>Jože Šmejc</i>)	371		
Dober ulov na XVI. tekmovanju za ribiški pokal EU v Podgradu (<i>Oste Bakal</i>)	162		
29. Pikin festival (<i>Niko Vivod</i>)	34		
Dobra je ... dobra (<i>Jure Osolin</i>)	156		
Dobrodelnost ne pozna meja (<i>Nuška Božičnik</i>)	242		
Dr. Tomaž Lavrič prejel nagrado Občine Domžale (<i>Upravni odbor RD Bistrica Domžale</i>)	196		
Državno prvenstvo v LRM (<i>Drago Ornik</i>)	333		
E			
11. Donavsko-Jadranski pokal v Makedoniji (<i>Aleksander Kolar</i>)	331		
G			
Gnojevka je spet morila v Voglajnskem ribiškem okolišu (<i>Milan Štraus</i>)	6		
Graditlji slovenskega sladkovodnega riboslovja in ribištva (<i>Milan Štraus</i>)	133		
Gramoznica Babinci (<i>Boris Dajčman</i>)	248		
I			
Iskali senco, našli krapa (<i>Tomaž Suša</i>)	356		
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 2, 76, 108, 138, 173, 210, 257, 297, 322			
Izdelava boljijev (<i>Boris Dajčman</i>)	306		
Izredne naravne danosti Slovenije za ribolov (<i>Borut Jerše</i>)	220		
J			
Jajca, nadevana s kuhanim tolstolobikovim mesom in ribji kotlet v čebulni omaki z olivami in kuhanim jajcem (<i>Borut Jerše</i>)	78		
Jaka gre na ribiški tabor (<i>Nuška Božičnik</i>)	154		
Jaka lovi sulca (<i>Nuška Božičnik</i>)	32		
Jaka obiše ribiški sejem (<i>Nuška Božičnik</i>)	74		
Jaka raziskuje zgodovino ribištva (<i>Nuška Božičnik</i>)	316		
Jaka se udeleži delovne akcije (<i>Nuška Božičnik</i>)	114		
Jakčevi kulinarčni začetki (<i>Nuška Božičnik</i>)	354		
Jakčevi novi ribolovni izzivi (<i>Nuška Božičnik</i>)	274		
Jakčev prvi božični krapolov (<i>Nuška Božičnik</i>)	388		
Jezero Klivnik (<i>Milan Štraus</i>)	48		
Jezero Orellana v Španiji (<i>Krištof Cuderman</i>)	143		
Jezero Pristava – Šiker (<i>Milan Štraus</i>)	125		
Jezero Radehova (<i>Milan Štraus</i>)	86		
Jože Detlbach že 30 let zvest mladim ribičem (<i>Jože Šmejc</i>)	218		
K			
Kam poleti na ribolov z družino? (<i>Karlo Pirc</i>)	233		
Kam s staro opremo (<i>Tomaž Modic</i>)	277		
Kapitalni ulovi 39, 397 »Karjolca gre naprej!« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	14		
Kdo je pristojen, kdo odgovoren (<i>Jožef Smolej</i>)	385		
Kočevsko (Rudniško) jezero (<i>Milan Štraus</i>)	366		
Kopičenje velikih količin problematičnega mulja (<i>Marko Zupančič</i>)	368		
Krapova kremna juha in paštica iz krapa (<i>Borut Jerše</i>)	159		
Križanka, sudoku (<i>Jože Petelin</i>)	79		
L			
Leto 2019 se poslavlja (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	362		
Letošnji zmagovalc natečaja je Marijo Kozina s Hrvaške (<i>mag. Saša Erlih</i>)	186		
Ličinke mladoletnic spomladi (<i>Tomaž Modic</i>)	76		
Lov na roparice 2019 (<i>Jure Gombač</i>)	383		
LZS in RZS predstavili svoje delo v letu 2018 in načrte za naprej (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	13		
M			
Maldivi – ribiški raj (<i>Daniilo Bižal</i>)	174		
Mladinski muharski tabor Javorniški Rovt 2019 (<i>Drago Ornik</i>)	211		
Mladinsko državno prvenstvo v muharjenju 2019 (<i>Karlo Pirc</i>)	373		
Mladostni zagon v koraku z izkušnjami (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	53		
Množični pogini jezerskih brezzobk (<i>Anodonta cygnea</i>) v jezerih Sveta Trojica, Radehova in Pristava (<i>Mitja Gombač, Oto Hren, Peter Sande, Boris Vogrin, Jernej Hren, Vesna Cerkošenik Flajs, Katarina Pavošič Vrtač, Ciril Novak, Suzana Žižek</i>)	7		
Moja prva ščuka (<i>Vladimir Mikec</i>)	392		
Moja prva trofeja (<i>Jure Osolin</i>)	272		
Muharjenje in mentorstvo (<i>Tomaž Modic</i>)	197		
N			
Na hitro s štruco belega (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	300		
Na mladih svet stoji (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	202		
Na površini brez pripomočkov (<i>Tomaž Modic</i>)	157		
Na smuča jeseni s silikonskimi vabami (<i>Vladimir Mikec - Miki</i>)	303		
Največja nagrada so zdrave ribe v zdravi reki (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	169		
Naše uvrstitve v svetovni konkurenci (2. del) (<i>Jože Šmejc</i>)	24		
Negovsko jezero (<i>Milan Štraus</i>)	324		
Nejasno situacija v Angliji se je odražala tudi na sejmu (<i>Borut Jerše</i>)	122		
Nekaj dišečega (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	378		
Nepogrešljivih dvanajst (<i>Tomaž Modic</i>)	236		
Neusmiljena narava (<i>Jožef Smolej</i>)	72		
Nova določila v Pravilih o tekmovanju	97		
Nova vodilna moč na Zavodu za ribištvo (<i>Borut Jerše</i>)	296		
Nove poti (<i>Nuška Božičnik</i>)	162		
Novoletni meni iz sladkovodnih rib (<i>Borut Jerše</i>)	396		
O			
Ob 20-letnici državnih prvenstev v lovu rib z umetno muho (<i>Jure Osolin</i>)	67		
Ob jubilejem praznovanju najzaslužnejšim ribičem podelili ribiška priznanja (<i>Jože Žerdin</i>)	294		
Obvestilo glede izvajanja ribiških tekmovanj	97		
Ocvrt ribji somov file z zelišči in koruznimi kosmiči (<i>Borut Jerše</i>)	319		
Od junija do septembra (<i>Jure Ušeničnik</i>)	208		
Odvisnost menkove drsti od mrzle zimske vode (<i>Marijan Govedič, univ. dipl. biol.</i>)	9		
Ormoško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	245		
28. Državno prvenstvo društev upokojencev v LRP (<i>Jože Šmejc</i>)	336		
P			
Perniško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	164		
25 let Evropske ribiške alianse – pogled, uprt v prihodnost (<i>Borut Jerše</i>)	244		
Pogin v Ptujskem jezeru bi bilo mogoče omiliti (<i>Marko Zupančič</i>)	289		
Poletni ribolov (<i>Nuška Božičnik</i>)	234		
Ponovno slavili Madžari in Celjani (<i>Nuška Božičnik</i>)	292		
Poostren nadzor v ribiškem okolišu RD Radovljica (<i>Roman Zupanc</i>)	352		
Portreti prvakov (<i>Drago Ornik</i>)	381		
Posnemati ali ne, to je zdaj vprašanje (<i>Vladimir Mikec</i>)	229		
Pravila o tekmovanjih v lovu krapov z obtežilnikom	177		
Pravila o tekmovanjih v lovu rib s plovcem	98		
Pravila o tekmovanjih v lovu rib z umetno muho	139		
Pravilnik o tekmovanjih v sladkovodnem športnem ribolovu (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	59		
Praznik druženja ob ribolovu in ribji kulinariki (<i>Borut Jerše</i>)	282		
Pregled 25-letnega dela in pogled, uprt v prihodnost (<i>Borut Jerše</i>)	284		
Pričakovani vplivi podnebnih sprememb na ribe (<i>Milan Štraus</i>)	46		
Prizadevnost športnikov v Ribiški družini Murska Sobotna (<i>Jože Šmejc</i>)	341		
Problematika Blejskega jezera (<i>Nuška Božičnik</i>)	364		
Prvakoma Klemenu in Robertu se je pridružila Klementina Križanec (<i>Jože Šmejc</i>)	258		

Prvi ribolovni dan v novi sezoni (<i>Roman Zupanc</i>)	109	Sodobna vzreja rib za poribljavanje (<i>Egon Dolenc</i>)	340	V južni Afriki so med predstavniki 50 držav nastopili tudi Slovenci (<i>Jože Šmejc</i>)	184
Pšenica v ribolovu (<i>Boris Dajčman</i>)	382	Somič v marinadi in krapovi kotleti v karijeri omaki (<i>Borut Jerše</i>)	359	V kraparskem raju (<i>Krištof Cuderman</i>)	17
Ptujski ribiči v lovu rib s plovcem najboljši na prvenstvu Donava - Jadran (<i>Stanko Žitnik</i>)	332	Spomladanski zviti iz tolstolobika s pekočo omako in nadevani tolstolobikovi zrezki v ovitku iz listnatega testa (<i>Borut Jerše</i>)	38	V razmislek (<i>Jože Smolej</i>)	270
R		Spoštovani bralci (<i>Igor Holy</i>)	124	V spomin – Aleš Kotnik	118
Razpis natečaja 33. Odrprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2020 in 22. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh (<i>Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl</i>)	391	Spoštovani ribiči! (<i>Bojan Javornik</i>)	322	V spomin – Boštjan Zupan	198
Razpis XXV. tabora mladih muharjev Javorniški Rovt 2019	104	Sprehod ob Savi (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	20	V spomin – Dušan Peršič	318
Redni letni zbor članov RD Bistrica Domžale (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	152	Spremenjena hidrologija vodotoka (<i>Marko Zupančič</i>)	327	V spomin – Erik Jarc	77
Reka Mincio in ribolov v Mantovi (<i>Stane Omerzu</i>)	223	Srečanje mentorjev mladih ribičev (<i>Nuška Božičnik</i>)	213	V spomin – Franc Hančič	118
Revirji RD Barje zanimivi za ščukarje (<i>Jure Ušeničnik</i>)	338	Srečanje na sotočju Sor (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	110	V spomin – Franc Šumah	118
Ribe po naročilu (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	226	Srečanje na Tavčarjevi domačiji (<i>Peter Weibl</i>)	260	V spomin – Gojislav Kern st.	37
Ribiči že 60 let ohranjajo temeljne vrednote ribiške kulture (<i>Jože Žerdin</i>)	337	Stari dolgovi (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	264	V spomin – Ilija Gajič	158
Ribiči in Natura 2000 (<i>Katja Pustovrh</i>)	128	Sto odstotkov (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	57	V spomin – Ivan Merc	118
Ribiči na pohodu (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	267	Sulčarija v Vevčah (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	28	V spomin – Janez Dolinar	118
Ribiški sejmi v letu 2020 (<i>Borut Jerše</i>)	374	Svetovno prvenstvo v LRM 2019 (<i>Igor Kristan - Igi</i>)	330	V spomin – Janko Troha	278
Ribja lazanja, file postrvi z lešniki, krema iz postrvjih iker (<i>Borut Jerše</i>)	199	Š		V spomin – Jože Ledinek - Gresan	118
Ribja pita s pire krompirjem, gregada iz sladkovodnih rib (<i>Borut Jerše</i>)	239	Ščuke pred zimo (<i>Tomaž Modic</i>)	386	V spomin – Jože Mrežar	37
Ribja ponev iz ščuke in soté iz več vrst rib s popečenim kruhom (<i>Borut Jerše</i>)	119	Ščukijada 2019 (<i>RD Novo mesto</i>)	108	V spomin – Jožef Murko	37
Ribolov in njegov vpliv na ribe (1. del) (<i>Jernej Košir, dipl. ekotehnl.</i>)	93	60 let RD Radgona (<i>Oste Bakal</i>)	214	V spomin – Karel Jauk	278
Ribolov in njegov vpliv na ribe (2. del) (<i>Jernej Košir, dipl. ekotehnl.</i>)	130	Škodni primeri v ribiških družinah (<i>Milan Štraus</i>)	84	V spomin – Lucijan Rejec	318
»Ribolov je privilegij za opravljeno delo« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	54	T		V spomin – Marjan Rijavec	391
Ribolov na afriškega tigra (<i>dr. Jože Ocvirk</i>)	344	Tabor mladih ribičev mora postati tradicija družine (<i>Branko Hriberšek</i>)	308	V spomin – Marko Orehek	238
Ribolov na slovenski Gacki (<i>Roman Zupanc</i>)	64	Tabor mladih ribičev RD Velenje 2019 (<i>Niko Vivot</i>)	269	V spomin – Marko Tancik	118
Ribolov ni samo čudovit šport, je mnogo več (<i>Boris Dajčman</i>)	350	Tako pač je (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	347	V spomin – Marko Krašovec	37
Ribolov pod ledom (<i>Jernej Košir</i>)	376	Tekmovanja na ravni ribiških družin (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	334	V spomin – Milan Ferk	118
Ribolov ščuk in druženje gresta z roko v roki (<i>Nace Nouvel</i>)	194	Tilapija (<i>Stane Omerzu</i>)	90	V spomin – Osman Harbaš	391
Ribolov z Oskarjem (<i>Rajko Zajc</i>)	34	Tolmun negativne bilance (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	147	V spomin – Stane Horvat	278
S		Tradicija, ki kljubuje sodobnemu času (<i>Marjan Toš</i>)	384	V spomin – Stanko Vehar	318
17. Tekmovanje v lovu sulca na Uni (<i>Stane Omerzu</i>)	250	Trenerjeva beseda (<i>Aljoša Crkvenjaš</i>)	254	V spomin – Vincenc Dornik	238
Sejem lov – ribolov – naruro v Gornji Radgoni (<i>Igor Miličič</i>)	238	Tretji otroški kraparski tabor (<i>Denis Čolnik</i>)	390	V tokratni številki vam predstavljamo preplet španskih in francoskih okusov. (<i>Borut Jerše</i>)	279
Sestanek Združenja ribiških zvez Jadran - Donava (<i>Igor Miličič</i>)	2	Trideset plus (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	189	Vedno je dobro imeti nekaj, kar te žene naprej (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	134
Sestanek ZZRS, RZS in RD Mozirje, Šempeter in Ljubno (<i>Nuška Božičnik</i>)	244	Tudi tretji Dan za Savinjo uspel (<i>Franc Rebeušek</i>)	351	Več kot 375.000 ljudi želi zaščititi evropske reke (<i>Katarina Mulec</i>)	89
Skrajni čas je, da članice EU izpolnijo določila Evropske vodne direktive (<i>Borut Jerše</i>)	44	U		Vevško veselje po ribiško (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	312
Sledi naravi! (<i>Anton Komat</i>)	45	Umetna drst in valjenje iker (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	11	Vpliv podnebnih sprememb na bolezn rib (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič</i>)	132
Slovenski muharji evropski podprvaki (<i>Jure Osolin</i>)	252	Uničevalci mitov – 1. del (<i>Tomaž Modic</i>)	314	Vzreja zaroda in mladic (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	51
Soboško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	286	Uničevalci mitov – 2. del (<i>Tomaž Modic</i>)	357	Z	
		Učinkovitost vezanja in še kaj (<i>Tomaž Modic</i>)	35	Za vodo z minimalno opremo (<i>Tomaž Modic</i>)	116
		Uspešna predstavitev Slovenije na salonu v Saint Etiennu (<i>Borut Jerše</i>)	96	Zavod za ribištvo Slovenije vložil primorsko podust (<i>Nuška Božičnik</i>)	365
		Ustanovitev Zveze ribiških družin Zasavja in Posavja (<i>Aleš Buršič</i>)	202	Zlata zapuščina naših članov (<i>Nuška Božičnik</i>)	375
		V		Zmaga Litve, Sloveniji 12. mesto (<i>Jože Šmejc</i>)	291
				Zmagal je realistični posnetek Marija Kozine (<i>Vladimir Mikec</i>)	256
				Znova najboljši Mitja Kmetec in ekipa RD Pesnica - Lenart (<i>Jože Šmejc</i>)	68

Zimsko razpoloženje (foto: anja)